

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

Nr. 9

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

27 FEBRUARI 1995

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	423
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	425
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	430
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	435
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	436
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	449
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	449
L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	450
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	454
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	457
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	463
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	466
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	470
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	474
L. Peeters, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	476
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	476
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	477
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	482
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	483
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	484
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	485
REGISTER	486

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

vraag nr. 64
van 19 januari 1995
van de heer J. VALKENIERS

“Vlaamse Beweging” in Frans-Vlaanderen — Relatie met Franse overheid

In Frans-Vlaanderen bestaat er een vereniging die zich bezighoudt met de instandhouding en de verspreiding van de Vlaamse cultuur in Noord-Frankrijk. Ze draagt de naam Vlaamse Beweging en is gevestigd Zeedijk 23 in Duinkerken.

De verantwoordelijke beklaagt er zich over

1. dat er geen post meer wordt besteld op de zetel van de beweging,
2. dat hij door de politiediensten wordt lastig gevallen,
3. dat de correspondentie wordt geopend vooraleer ze wordt bezorgd, enzovoort.

Kan de minister vernemen wat deze vereniging wordt ten laste gelegd ?

Graag had ik vernomen wat de houding van de minister is tegenover verenigingen die zich ten dienste stellen van de Vlaamse cultuur bij de Frans-Vlaamse in Noord-Frankrijk.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

Antwoord

1. Over de vereniging Vlaamse Beweging, Zeedijk 23 in Duinkerken, en haar relatie met de Franse overheid heb ik via het ministerie van Buitenlandse Zaken inlichtingen opgevraagd bij onze diplomatieke vertegenwoordiging in Rijsel, maar vooralsnog geen antwoord ontvangen. Ik zal het lid hierover informeren, zodra een antwoord ons bereikt.
2. Wat de tweede vraag betreft, kan ik het lid meedelen dat de grensoverschrijdende samenwerking met Noord-Frankrijk een prioriteit is van de Vlaamse regering. Deze wordt gerealiseerd door, of in samenwerking met o.m. de provincie West-Vlaanderen, de Stichting Ons Erfdeel, WOB, de Nederlandse Taalunie en het Europese programma **Inter-**

reg. Deze samenwerking impliceert dat we pogen via grensoverschrijdende contacten en initiatieven de wederzijdse waardering voor elkaars taal en cultuur te bevorderen. Vanuit dit perspectief steunt de Vlaamse Gemeenschap verenigingen in Vlaanderen die actief zijn op het vlak van de Nederlandse taal, de Vlaamse cultuur en sociaal-cultureel werk, en die zich ten dienste stellen van Frans-Vlaamingen in Noord-Frankrijk. Ik kan hier evenwel aan toevoegen dat voornoemde vereniging niet door de Vlaamse Gemeenschap wordt gesubsidieerd.

Vraag nr. 69
van 2 februari 1995
van de heer L. STEENWEGEN

LPG — Wagenpark administraties en kabinetten

LPG wordt aangezien als de meest milieuvriendelijke van de courante motorbrandstoffen voor personenwagens. Ondanks de lage prijs van deze brandstof, blijft het gebruik ervan afnemen.

De overheid kan het goede voorbeeld geven door zelf een duidelijke voorkeur te geven aan LPG als motorbrandstof voor personenwagens van administratie en kabinetten.

1. Wat is het aandeel van LPG als motorbrandstof voor het wagenpark van de verschillende administraties en kabinetten ?
2. Op welke basis wordt, voor het wagenpark van de verschillende administraties en kabinetten, al dan niet beslist om te kiezen voor LPG als motorbrandstof ?
3. Welke initiatieven worden genomen om op grotere schaal te kiezen voor LPG als motorbrandstof voor het wagenpark van de verschillende administraties en kabinetten ?

Antwoord

Wat het gedeelte administratie betreft breng ik het lid ter kennis dat het antwoord hierop behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Van Den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Inzake de kabinetten verwijs ik het lid naar de ministers van de Vlaamse regering afzonderlijk.

Wat mijn kabinet betreft verstrek ik het antwoord op de gestelde vragen.

1. Geen
2. Op advies van de dienst Veiligheid, Gezondheid en Verfraaiing van de werkplaatsen worden er geen voertuigen met LPG aangekocht. In de nationale wetgeving bestaat er geen enkel verbod ter zake. Op gemeentelijk vlak kan het plaatselijk politiereglement echter een verbod opleggen tot het stationeren van dergelijke voertuigen. Dat is o.m. het geval voor de stad Brussel waar de uitbaters dergelijk verbod opleggen. De ondergrondse parking op het Martelaarsplein 19 is onvoldoende geventileerd om een eventueel lek van LPG te verdunnen ; een

mengsel **lucht/LPG** kan reeds bij een concentratie van 2 percent aan volume LPG in de lucht ontvlammen. Inzake geventileerde parkings wordt verwezen naar de Amerikaanse normen nl. mechanische ventilatie dient te voldoen aan 18 m³ verse **lucht/uur** voor 1 m² oppervlakte. Deze ventilatienormen zijn gebaseerd op de aanwezigheid van CO. De parkings van het Martelaarsgebouw beschikken niet over dergelijke ventilatiesystemen.

3. Geen, rekening houdend met antwoord op vraag 2.

Vraag nr. 70
van 2 februari 1995
van de heer W. VERREYCKEN

Voeren — Vlaamsgezindheid overheidsapparaat

In het Limburgse Voeren wordt een zwaar **overheids**-apparaat in stand gehouden ten voordele van de **francofonie**. De gemeentesecretaris bekent zich duidelijk tot de anti-Vlaamse denkrichting, waarnaast ook nog eens aan het **Centre Culturel Francophone** drie vaste medewerkers zijn toegewezen. Verder zijn ook de heer Wijnants als arrondissements-commissaris en de nieuwe medewerkers die mogelijk aan hem zullen worden toegevoegd, een onderdeel van het anti-Vlaamse apparaat.

Graag verneem ik van de minister wat de Vlaamse regering concreet zal doen om dit overwicht van ambtenaren, dat in deze kleine gemeenschap zeer indrukwekkend mag worden genoemd, te beantwoorden middels het inzetten van eigen ambtenaren.

Antwoord

Op 9 november 1994 heeft de Vlaamse regering een nota goedgekeurd inzake haar initiatieven naar de Vlaamse Rand rond Brussel en Voeren toe.

De Vlaamse regering heeft zich hierbij duidelijk politiek uitgesproken voor het behoud en de versterking van het Vlaams karakter van de betrokken gemeenten. Dit impliceert een positief actiebeleid naar de plaatselijke inwoners toe, opdat zij geen hinder zouden ondervinden van de opstelling van de betrokken gemeentebesturen en de facto van dezelfde voorzieningen zouden kunnen genieten als de andere Vlamingen.

De nota bevat een opgave van een aantal concrete acties en initiatieven die de Vlaamse regering op het terrein genomen heeft of overweegt.

Deze nota blijft voor de Vlaamse regering de basis en het kader voor verdere actie naar de gemeenten met bijzonder taalstatuut (waaronder Voeren) toe.

De Vlaamse regering heeft besloten om, op basis van de nota van de Vlaamse regering van 9 november ll., snel bijkomende en concrete initiatieven naar onder meer Voeren toe te nemen.

De Vlaamse regering wenst hierbij volkomen rekening te houden met de lokale inzichten en de standpunten van de Vlaamse Voerenaars.

De Vlaamse regering zal in de eerste plaats investeren in menselijk potentieel, ten einde de kwaliteit van het leven van de mensen ter plaatse te verbeteren.

De Vlaamse regering overweegt niet om in Voeren antennes of steunpunten in te richten, zoals de federale regering beslist heeft. Wel heeft zij besloten om het privé-initiatief ter plaatse waar nodig te ondersteunen, ten bate van alle Voerenaars.

De Vlaamse Voerenaars **wensen** een **dienstencentrum v.z.w.** Voeren-2000 op te richten, dat zich zal richten naar de ganse Voerense bevolking.

Het dienstencentrum zal o.a. volgende activiteiten ontwikkelen :

een informatieblad met plaatselijke en regionale informatie, informatie vanwege de Vlaamse overheid en de provincie ;

lokale ombudsfunctie en juridische informatie ;

algemene dienstverlening (o.a. het WIS-systeem ter beschikking stellen...).

De Vlaamse regering heeft op 8 februari ll. in het kader van het versterkt actieprogramma naar voeren toe, principieel besloten dit initiatief financieel te steunen.

Vraag nr. 71
van 2 februari 1995
van de heer W. VERREYCKEN

Voeren — Grensovergangen

Mij werd gemeld dat de veiligheid in Voeren in belangrijke mate in het gedrang komt door het plaatsen van hinderlijke betonblokken op tweederangswegen tussen Voeren en Nederlandse aangrenzende gemeenten. Het booggeroemde vrije verkeer in Europa lijkt mij hierdoor zeker te worden belemmerd terwijl ook het reeds aangehaalde aspect van veiligheid en snelle doorstroming van bijvoorbeeld brandweerwagens en ziekenwagens zeker wordt bevorderd door het plaatsen van hindernissen.

Graag vernam ik welke maatregelen de minister getroffen heeft om het vrije verkeer aan die grensovergangen mogelijk te maken.

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 74
van 10 februari 1995
van de heer G. ANNEMANS

NMBS — Vlaamse prioriteiten

In een interview van 16 januari laatstleden in Trends verklaarde de minister dat de NMBS meer rekening moet houden met de Vlaamse prioriteiten in verband met de **IJzeren Rijn**.

1. Zijn er nog andere dossiers waarvan men zou kunnen zeggen dat de NMBS te weinig rekening houdt met de Vlaamse prioriteiten ?
2. Welke zijn de stappen buiten dit interview die de minister heeft gezet om de NMBS ertoe te brengen in de toekomst meer rekening te houden met de Vlaamse prioriteiten ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Vraag nr. 84 van 17 januari 1995 van de heer J. DE BREMAEKER

Feestvuurwerk — Reglementering

Meer en meer detailhandelaars beginnen met de verkoop van eindejaarsvuurwerk, meer bepaald drogisterijen, papierhandelaars, speelgoedwinkels, dagbladhandelaars enzovoort. Aan de opslag van vuurwerk zijn uiteraard risico's verbonden.

Volgens de Vlarem 1-indelingsrubriek 38.3 zijn opslagplaatsen voor springstoffen hetzij meldingsplichtig (38.3.1), hetzij vergunningsplichtig (38.3.2). Er wordt echter gesproken over "24 uur arbeid" of "verbruik van drie arbeidsdagen", zodat aangenomen kan worden dat deze rubrieken betrekking hebben op opslag van springstoffen voor geologisch onderzoek, mijnbouw en/of grote kunstwerken.

Vermits de milieuwetgeving werd geregionaliseerd, kan het ARAB (afdeling hinderlijke, gevaarlijke en ongezonde inrichtingen) niet meer worden gebruikt, vermits Vlarem 1 nu sedert 1 september 1991 van toepassing is. Nochtans verwijst de Belgische Dienst der Springstoffen aanvragers nog steeds naar het college van burgemeester en schepenen voor een ARAB-vergunning klasse 2. Zij beroepen zich op het koninklijk besluit van 23 september 1958 (houdende algemeen reglement op de springstoffen — Belgisch Staatsblad 22 en 23 december 1985) en gewijzigd door het koninklijk besluit van 7 januari 1966 én op het ARAB.

Gemeenten én handelaars ondervinden dus op dit moment moeilijkheden, vermits er een juridisch vacuüm is gekomen t.g.v. de regionalisering van de milieuwetgeving, én het feit dat Vlarem 1 geen eenduidige vermelding geeft.

Kan de minister uitsluitsel geven over de te volgen procedure en eventuele vergunningsvoorwaarden, zodat een coherente regeling kan worden uitgewerkt tegen de feestdagen van 1995-1996 ? Het niet vergunningsplichtig karakter van feestvuurwerk heeft immers consequenties voor de veiligheid én de rechtszekerheid van de middenstanders.

Antwoord

De opslag en verkoop van vuurwerk in de kleinhandel is momenteel niet ingedeeld in een indelingsrubriek

van de hinderlijke inrichtingen van titel 1 van het Vlaarem.

Deze activiteiten vallen echter wel volledig onder de bepalingen van het koninklijk besluit van 23 september 1958, houdende het algemeen reglement op de springstoffen. Ter zake is de federale minister van Economische Zaken bevoegd.

Vraag nr. 85 van 20 januari 1995 van de heer L. BARBE

Conventie van Bazel — Uitvoer afvalstoffen

Op de Europese ministerraad van 15 en 16 december 1994 werd onder meer gesproken over de derde conferentie van de verdragsluitende partijen bij de conventie van Bazel inzake controle van grensoverschrijdende transporten van afvalstoffen. Denemarken stelde voor om de conventie te amenderen ten einde de uitvoer van gevaarlijke afvalstoffen die in de Europese Unie en de OESO verboden zijn, definitief te stoppen.

Kan de minister mij meedelen in welke mate hij het Deens voorstel steunt ?

Antwoord

De bepalingen van de conventie van Bazel werden in de Europese Unie opgenomen in de Verordening (EEG) nr. 259/93 van de Raad van 1 februari 1993 betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap.

Krachtens artikel 14 van de verordening is de uitvoer uit de Europese Unie van afvalstoffen, bestemd voor verwijdering, verboden, behoudens naar EVA-landen die ook partij zijn bij het verdrag van Bazel. Enkel wanneer het land van bestemming uitdrukkelijk vergunning heeft verleend voor de overbrenging, kan de uitvoer plaatsvinden ; daarbij moet de bevoegde autoriteit van verzending zich ervan vergewissen dat de afvalstoffen gedurende de hele overbrenging en in het land van bestemming met milieuhygiënisch verantwoorde methoden worden beheerd.

De uitvoer van voor nuttige toepassing bestemde afvalstoffen, die opgenomen zijn in de "oranje of rode lijst van de verordening, is eveneens verboden, behoudens naar OESO-landen en naar andere landen die partij zijn bij het verdrag van Bazel en/of waarmee de Gemeenschap of een van haar lidstaten overeenkomsten hebben getroffen in overeenstemming met artikel II van het verdrag van Bazel of waarmee afzonderlijke lidstaten voor de toepassingsdatum van de verordening bilaterale overeenkomsten en regelingen hebben getroffen. De overeenkomsten en regelingen moeten een milieuhygiënisch verantwoord beheer van de afvalstoffen waarborgen. Ook hier moet de bevoegde autoriteit van verzending zich ervan vergewissen dat de afvalstoffen gedurende de hele overbrenging en in het land van bestemming met milieuhygiënisch verantwoorde methoden worden beheerd.

Wat het Vlaamse Gewest betreft, werd sinds de inwerkingtreding van de verordening nog geen enkele aan-

vraag ingediend voor de uitvoer van oranje- of rode lijstafval (of te verwijderen afvalstoffen) naar niet-OESO-landen. Uit contacten van de OVAM met kandidaat-exporteurs blijkt wel dat het bestaan van het controlesysteem op zich de initiatiefnemers zodanig afschrikt dat zij afzien van het indienen van een aanvraag.

De hierboven genoemde bepalingen zouden in theorie moeten volstaan om misbruiken en dumpingpraktijken te voorkomen. In de praktijk is dat echter niet altijd het geval, meer bepaald voor de uitvoer van afvalstoffen die bestemd zouden zijn voor nuttige toepassing en opgenomen zijn in de groene lijst van de verordening.

De groene, oranje en rode lijsten van de verordening werden namelijk opgesteld in functie van een regelgeving, die van toepassing is voor overbrengingen van afval tussen OESO-landen. Deze regelgeving toepassen op de overbrengingen van afval, afkomstig van OESO-landen naar niet-OESO-landen is niet correct. Zo bevat de groene lijst tal van afvalstoffen die wel degelijk gevaarlijk zijn en het milieu of de volksgezondheid in het land van bestemming kunnen schaden.

De Europese Commissie heeft overeenkomstig artikel 17 van de verordening alle niet-OESO-landen gevraagd welke controleprocedures van toepassing moeten zijn op de overbrenging van groene lijstafvalstoffen naar hun grondgebied. Uit de antwoorden op de brieven van de Commissie blijkt dat de autoriteiten van vele niet-OESO-landen niet hebben begrepen waar het over gaat; sommige landen hebben geantwoord geen enkel controlesysteem te willen toepassen, hoewel het overduidelijk is dat zij niet alle groene-lijst-afvalstoffen op een verantwoorde wijze kunnen verwerken.

Wij menen dat hieruit gebleken is dat de bepalingen van de verordening i.v.m. de overbrenging van groene-lijstafvalstoffen niet adequaat zijn. De Europese Unie heeft zich in maart 1994 aangesloten bij een politieke beslissing van de conferentie van verdragsluitende partijen bij de conventie van Bazel om de export van afvalstoffen naar niet-OESO-landen, zelfs voor nuttige toepassing, op termijn te verbieden. Wij menen dat de bepalingen van de conventie en van de EU-verordening in deze zin moeten worden aangepast en hopen dat op basis van het Deense voorstel hierover binnen de EU een consensus zal kunnen worden bereikt.

Vraag nr. 86
van 24 januari 1995
van de heer M. MAERTENS

Varkensbedrijven — Controle

In 1993 en 1994 werden in Vlaanderen massaal varkens vernietigd in het kader van de maatregelen naar aanleiding van de epidemie van varkenskoorts.

Beschikt de minister over de gedetailleerde cijfers per bedrijf?

Kan de minister nagaan hoeveel dieren er op het ogenblik van de vernietiging op het bedrijf aanwezig waren?

Kan of wenst de minister deze cijfers te vergelijken met de toegekende vergunningen en welke maatregelen kunnen er worden genomen indien er manifeste overtredingen van de vergunningsvoorwaarden (aantal dieren) werden vastgesteld?

Is er een samenwerking in dit verband tussen de Vlaamse minister van Leefmilieu en de federale ministers van Landbouw en Financiën?

Antwoord

De bestrijding van de varkenspest is een federale aangelegenheid. Mijn diensten beschikken bijgevolg niet over gegevens over het aantal dieren dat op het ogenblik van de vernietiging op de bedrijven aanwezig is.

Zelfs indien zij over deze gegevens zouden beschikken, kunnen zij niet worden gebruikt voor het stellen van toezichts- en onderzoeksdaden, vermits de vaststellingen niet gebeurden door overheden die in het kader van de milieureglementering een toezichtsbevoegdheid hebben.

Vraag nr. 87
van 24 januari 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Hallerbos — Bufferzone

Via de pers verneem ik dat Les Sablières de Wauthier Braine SA plannen heeft om een nieuwe zandgroeve te ontginnen vlak naast het Hallerbos.

Vanuit verschillende hoeken komt hiertegen protest.

Tegen deze zandwinning is er geen protest, maar de geschiedenis van Braine-le Château leert ons dat elke zandgroeve na exploitatie verandert in een stort. Deze gemeente telt momenteel reeds meer dan 100 ha stortplaatsen die uitgebaat worden door BIFFA.

Bovendien vormt deze nieuwe zandgroeve een ernstige bedreiging voor het 550 ha grote Hallerbos. De ecologische rijkdom van dit bos werd onlangs nogmaals aangetoond in een visbestandsopname van de beken in en rond het Hallerbos.

Deze studie van D. De Charleroy en C. Belpaire van het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (Animal) toont aan dat het visbestand van de Hallerbosbeken uniek is voor heel het Vlaamse Gewest.

Bronnen en bijbeekjes van de Steenputbeek kunnen droogvallen en/of ernstig vervuild worden bij de ontginning van zand in de onmiddellijke omgeving.

1. Is de minister op de hoogte van de plannen van Les Sablières de Wauthier Braine om vlak naast het Hallerbos een nieuwe zandgroeve te ontginnen?
2. Is er reeds overleg geweest tussen het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest omtrent deze problematiek?
3. Welke maatregelen heeft het Vlaamse Gewest genomen opdat de bufferzone rond het Hallerbos intact zou worden gelaten?

Antwoord

1. De plannen betreffen de exploitatie van een zandgroeve ten zuiden van het Hallerbos (**Vlasmarkt-dreef**, bosmuseum en boswachterswoning) op het grondgebied van het Waalse Gewest. Door een wijziging van het gewestplan in 1993 werd het landschappelijk waardevol agrarisch gebied omgezet in een uitbreiding van het ontginningsgebied voor de uitbating van de zandgroeve (zone d'extention et d'extraction).

Tijdens de hoorzitting op 3 november 1994 in het gemeentehuis van Braine-le-Château werden de plannen nader toegelicht. Langs de noordzijde van het Hallerbos zou er slechts een vrije zone van 10 m achter het bosmuseum voorbehouden worden als bufferzone. De diepte van de uitgravingen zou tot op 100 m gaan. Het is vanzelfsprekend dat een dergelijke exploitatie nefaste gevolgen zal hebben voor de omgeving en meer bepaald voor het **Hallerbos**, wat Vooral wat de waterhuishouding en het landschappelijk karakter betreft, zonder te spreken van de eventuele gevolgen bij afkalving van de taluds voor het domein en de gebouwen, zullen de implicaties grotendeels negatief zijn. Inzake de waterhuishouding gebeurt de onderliggende afwatering richting Hallerbos (Vlaams Gewest) zodat de eventuele vervuiling van het grondwater in de bronnen van het bos zal uitmonden.

Daarbij is bovendien een belangrijk probleem de nabestemming van de zandgroeve na de exploitatie. De ervaringen uit het verleden met de opvulling van de zandgroeve Canivet, gelegen in het Waalse Gewest, ten oosten van het Hallerbos, zijn alles behalve normaal te noemen : dumping van afval. De gevolgen hiervan zijn reeds enkele jaren merkbaar. Afsterven van het bos in de randzone, de vervuiling van het grondwater (waardoor de installatie van een zuiveringsstation in het Waalse gedeelte van het Hallerbos noodzakelijk was), de **geurhinder** en het affakkelen van gassen.

2. en 3. De hoorzitting van 3 november 1994 werd bijgewoond door de houtvester van Waters en Bossen, die de bezorgdheid heeft uitgedrukt t.a.v. het bedoelde project en gewezen heeft op te verwachten gevolgen ervan op het Hallerbos.

Op 14 november 1994 heb ik in een schrijven aan de heer **Lutgen**, minister van Landbouw, Leefmilieu en Natuurlijke Hulpbronnen van het Waalse Gewest, mijn bezorgdheid geuit over de mogelijke **gevestgrensoverschrijdende** effecten van de geplande zandgroeve op het Hallerbos. Ik heb hem tevens verzocht om mij een copie van het **milieueffect-rapport** voor dit project te bezorgen, in zoverre het krachtens de Waalse reglementering aan een **MER-procedure** is onderworpen.

Tot nog toe heb ik op dit schrijven geen antwoord ontvangen.

Vraag nr. 88
van 24 januari 1995
van de heer H. BROUNS

Veehouderijen — Vergunningsnormen

Naar verluidt zou men in de provincies West- en Oost-Vlaanderen en Antwerpen bij het verlenen van **milieuvergunningen** voor varkensbedrijven, pluimveehouderijen en veeteeltbedrijven andere normen inzake **vee-eenheden** hanteren dan in Limburg.

1. Heeft de minister in verband met deze normen onderrichtingen gegeven aan de provinciale overheden die bevoegd zijn voor het afleveren van **milieuvergunningen** klasse 1 voor varkensbedrijven, pluimveehouderijen en veeteeltbedrijven ?
2. Welke zijn die onderrichtingen ?
3. Worden deze onderrichtingen overal op dezelfde manier toegepast ?

Antwoord

Met betrekking tot de criteria waaraan de al of niet toelaatbaarheid van de exploitatie van een hinderlijke inrichting getoetst dient te worden, heb ik in mijn omzendbrief Vlarem 94/01 toegelicht dat titel II van het Vlarem gehanteerd blijft als administratieve richtlijn voor het beoordelen van vergunningsaanvragen. Dit geldt inzonderheid ook voor vergunningsaanvragen met betrekking tot veehouderijen.

Buiten genoemde omzendbrief heb ik aan de provinciale eenheden geen onderrichtingen gegeven in verband met het hanteren van normen inzake vee-eenheden.

Het voorgaande doet evenwel geen afbreuk aan de discretionaire beoordelingsbevoegdheid waarover de provinciale vergunningverlenende overheden beschikken.

Vraag nr. 89
van 27 januari 1995
vau de heer L. STEENWEGEN

Autowrakken — Milieuvriendelijke sloop

Onlangs kondigde de Vlaamse regering een initiatief aan om steun te verlenen aan pilootprojecten voor de ontmanteling en recuperatie van sloopauto's. Deze projecten zijn lovenswaardig. Uit bevindingen van de twee nieuw op te richten sloopstraten voor autowrakken kan men immers lessen trekken om de autowrakken op de ecologisch meest verantwoorde wijze te ontmantelen. In diverse sloopstraten wordt de klant nu opmerkzaam gemaakt op onderstaande voorschriften.

“Naar aanleiding van een recent onderzoek en de nieuwe reglementering van de wet Vlarem II (OVAM) alsook het rondschriven van de federatie voor recuperatie van schroot verzoeken wij u volgende voorschriften in acht te nemen bij aanlevering van autowrakken. De auto's met motor moeten vrij zijn van olie, water en batterijen. Mocht er nog een batterij inzitten, zullen wij volgens een schriftelijk akkoord tussen de groepering van de Belgische Shredders 200 frank per batterij

aanrekenen, contant te betalen. Tevens kunnen wij geen olievaten, vaten met chemisch afval, oliefilters alsook verfpotten, gastanks (LPG) meer aanvaarden”.

Het is duidelijk dat deze wetgeving goede intenties bevat. Anderzijds is het zo dat de doelstellingen ervan veelvuldig ontlopen worden. Zo worden afvalolie en koelwater dikwijls vroegtijdig en onoordeelkundig afgelaten. In plaats van het milieu te beschermen wordt het nu nog steeds of nog meer schade berokkend. Hetzelfde probleem rijst met autobatterijen. Als klanten 200 frank moeten betalen wanneer ze die inleveren wordt de inlevering niet bevorderd. De klanten vergrijpen zich dikwijls aan slukstorten.

1. Waar worden deze twee nieuwe sloopstraten gepland ?
2. Zullen bij het nieuwe v.z.w. Prosad-project voor selectieve autodemontage ook milieudeskundigen worden aangesteld of als adviseur optreden ?
3. Klopt het dat autowrakken bij aflevering vrij moeten zijn van olie, water en batterijen of kunnen die elementen er door de slopers worden uitgehaald ?
4. Schuiven de uitbaters van sloopstraten met boven aangehaalde tekst hun verantwoordelijkheid inzake de verwijdering van milieubelastende stoffen niet af naar de klanten ?
5. Wordt eraan gedacht een milieubelasting op autobatterijen te heffen zodat klanten bij aflevering van een oude batterij een som (statiegeld) ontvangen in plaats van een som te moeten betalen ?

Antwoord

1. Ter voorbereiding van het Vlaamse **autowrakkenplan** — recuperatie van herbruikbare **auto-onderdelen** en recycleerbare grondstoffen — participeert OVAM via de v.z.w. **Prosad** in de **demonstratieprojecten**. Deze twee piloot-ontmantelingsinstallaties worden in Zonhoven en Mechelen gepland. De keuze is nog niet definitief omdat de particuliere sector het project deels zal financieren. Een beslissing vanwege de sector wordt binnenkort verwacht.
2. De demonstratieprojecten worden vanuit de v.z.w. **Prosad** Project Selectieve Autodemontage begeleid en beheerd. In de raad van bestuur van **Prosad** zetelen OVAM, de Confederatie van de Belgische Recuperatiebedrijven (COBEREC), de Federatie van de Auto Recyclage Bedrijven (FEVAR) en de Herbruiklijn-auto-onderdelen. Vanuit deze raad van bestuur kunnen, zo nodig, externe deskundigen worden aangewezen.
3. De autowrakken dienen bij aanlevering voor **vermaling** vrij te zijn van olie, water en batterijen. De vloeistoffen worden afgetapt ofwel bij de garage van inlevering van het autowrak ofwel bij de **autoslopers**. Deze afvalstoffen worden via de daartoe vergunde verwijderingsinrichtingen afgevoerd.
4. De sloopstraten hebben tot doel de wrakken **vóór** de vermaling (shredder-installatie) te ontmantelen om de herbruikbare onderdelen en grondstoffen te

recupereren. De eerste handeling bij de aanvaarding van een wrak is het droogleggen, met andere woorden alle vloeistoffen worden weggehaald. Op deze wijze wordt voorkomen dat deze vloeistoffen door de klant onoordeelkundig worden afgelaten of verwijderd.

5. Ter voorbereiding van het Vlaams autowrakkenplan worden deze demonstratieprojecten opgezet. Het Vlaams autowrakkenplan zal het aspect inzake financiële implicaties onderzoeken en ter zake voorstellen formuleren. Het instellen van een milieubelasting op autobatterijen kan op niveau van het Vlaamse Gewest niet worden ingevoerd omdat wij niet bevoegd zijn. De federale overheid bezit de bevoegdheid om milieutaksen op in verbruik gebrachte producten in te stellen.

Vraag nr. 90 van 27 januari 1995 van de heer L. BARBE

Grondwaterwinning — Verontreiniging

Drinkwatermaatschappijen die drinkwater produceren uit oppervlaktewater kampen al jaren met problemen door verontreiniging van pesticiden en nitraten. Maar nu blijkt dat er ook al water uit diepe putten verontreinigd is. Hierbij worden de normen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 houdende vaststelling van een technische reglementering inzake drinkwater zelfs overschreden. Door het vermengen van dergelijk water met niet of veel minder verontreinigd water, worden dan toch nog de normen nageleefd. Deze werkwijze is uiteraard geen oplossing ten gronde en de vervuiling zou dan ook aan de bron aangepakt moeten worden.

Uit de gegevens van de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering voor 1993 blijkt dat voor de **drinkwaterputten** Overijse-Tombeek en Cadol de nitraatnorm overschreden wordt. Men heeft het over “lichtjes fluctuerende waarden met een stijgende trend”. In de drinkwaterputten Tombeek, Venusberg-Galerij 4, Abdij, Cadol, Korbeek-Dijle-Noord, Eegenhoven-West, Geuzenhoek en Kouterstraat werden verhoogde concentraties aan pesticiden vastgesteld (atrazin en **simazin**).

1. Tot op welke diepte werden de verhoogde **nitraatconcentraties** vastgesteld ? En de verhoogde **pesticidenconcentraties** ?
2. Hoe is de nitraatconcentratie in het putwater van de VMW, vooral wat Brabant betreft, verder geëvolueerd ?
3. Hoe zijn de concentraties aan pesticiden in het putwater van de VMW, vooral wat Brabant betreft, verder geëvolueerd ?
4. Welke maatregelen heeft de VMW in dit verband genomen ? (methodiek, timing)

Antwoord

Algemeen wordt gesteld dat ondiepe **grondwaterwinning** meer kwetsbaar zijn ten aanzien van **nitraatver-**

ontreiniging dan de diepere grondwaterwinningen. Dezelfde evaluatie geldt ook voor moeilijk afbreekbare organische verbindingen zoals triazines die ook meer frequent in ondiepe grondwaterwinningen worden aangetroffen.

De kwetsbaarheid voor nitraat wordt ook in grote mate bepaald door de bodemstructuur. Zo is het kenmerkend dat de winningen gelegen in het Brusseliaan veel nitraat bevatten en tevens ook opgeloste zuurstof. Het grondwater is hier aëroob wat aanleiding geeft tot het voorkomen van de meest geoxideerde vorm van minerale stikstof namelijk nitraat. Diepere **grondwaterwinningen** bevatten grondwater dat meestal anaëroob is en als dusdanig dikwijls ferro-ijzer bevat. In deze sites heersen reducerende omstandigheden waardoor het nitraat wordt gereduceerd tot vrije stikstof. Dergelijke winningen zijn minder kwetsbaar voor **nitraatverontreiniging**. Hieruit moet blijken dat de diepte als dusdanig geen absoluut bepalende voorwaarde is voor het voorkomen van nitraat. Een tweede niet onbelangrijk kenmerk van nitraatgevoelige formaties is de afwezigheid van ijzer gekoppeld aan een aërobe toestand van het waterpakket.

Ten aanzien van het moeilijk biodegradeerbare **atrazine** bezit de bodem een geringe absorptiecapaciteit die ook afhankelijk is van de bodemstructuur. Zo is geweten dat zand meer doorlatend en minder beschermend is dan andere formaties zoals klei en krijt. In deze optiek is het fenomeen van vaststelling van atrazine in sterke mate verontrustend en gevreesd wordt dat het verontreinigingsfront steeds dieper in de **grondwaterlagen** zal doordringen.

1. Uit tabel 1 (die rechtstreeks aan het lid wordt overgemaakt) blijkt dat zowel de galerijen in het **Brusseliaan** (3 à 4 m) als de diepere batterijen (10 à 15 m) nitraatgevoelig zijn. In de winningen van Overijse en Cadol was het noodzakelijk de techniek van menging toe te passen door aanvoer van nitraatarm water van een diepere put (Overijse 2 en Cadol).

Gekoppeld aan deze maatregelen werden ook bepaalde captaties van de winningen buiten bedrijf gesteld zoals de grote centrale put in Cadol (± 65 **mg/l NO₃-**) en de galerijen 1 en 5 in Overijse 1 (Venusberg-Tombeek) en de galerijen 3 en 5 van Overijse 2 (Nellebeek). In deze ondiepe formaties van het Brusseliaan worden sterk verhoogde concentraties aan pesticiden vastgesteld. De 50 **percentielwaarde** van de normwaarde voor pesticiden, 0,050 **ug/l** wordt overschreden voor de winningen Overijse 1, Cadol, Eegenhoven-Oost en Korbeek-Dijle Noord.

In Korbeek-Dijle en Overijse 1 zijn de concentraties aan atrazine opgelopen tot lichtjes onder en boven de normwaarde. In 1993 werd Overijse een duidelijke neerwaartse trend vastgesteld die zich niet heeft doorgezet in 1994. Als oorzaak van deze toename geldt het atrazinegehalte in een deelwinning nl. de galerij 4 van Venusberg, die lokaal oploopt tot $\pm 0,5$ **ug/l**. De verdunningen met het water van de andere galerijen en de aanvoer van water van de **winning Sana** is een correctieve aanpak om het water kwalitatief binnen de grenzen van de normen te brengen.

2. In 1993 heeft de VMW een evaluatie gemaakt van het nitraatprobleem in het grondwater. Dat gebeurde op basis van de cijfergegevens van 1983-1993. De resultaten van deze studie werden als volgt samengevat voor de gewestelijke directie van Vlaams Brabant.

a) winningen met nitraat : groter dan 45 **mg NO₃-/l**

Winningen	Tendens
Overijse 1	stabiel
Overijse 2	stabiel
Cadol	stijgend
Beauvechain	stijgend

Voor Cadol en Beauvechain zullen de toegepaste maatregelen door mengtechniek onvoldoende zijn in de toekomst.

b) winningen met nitraat begrepen tussen 45 en 35 **mg/l NO₃**

– PS Abdij : tussen 1983 en 1989 duidelijk stijgend van 38 **mg/l** tot 45 **mg/l**, in 1990 gedaald tot de waarde van 1983, thans opnieuw stijgend.

– PS Eegenhoven Oost en Eegenhoven West : relatief stabiel, fluctuerend tussen 36 en 40 **mg NO₃/l**.

c) winningen met nitraat begrepen tussen 35 en 25 **mg/l**

– Champtaine : lichtjes stijgend van 29 tot 32 **mg/l**

– **St. Remy Geest** : lichtjes stijgend van 28 tot 33 **mg/l**

– **Puttebos** : lichtjes stijgend van 25 tot 31 **mg/l**

– Nodebais : lichtjes stijgend van 27 tot 36 **mg/l**

– St. Veronica : stabiele waarden begrepen tussen 22 en 28 **mg/l**

– Korbeek Dijle Noord : stijgend van 22 tot 28 **mg/l**.

d) winningen met nitraat lager dan 25 **mg/l**

Blijven stabiel : de winningen **Biez**, La Motte, Ormendal, Huiskens, Neerheylissem, **Walshoutem**.

Lichtjes stijgend : Pecrot, **Leefdaal** en **St.-Agatha-Rode**.

3. In de tabellen 2 en 3 (die rechtstreeks aan het lid worden overgemaakt) worden de resultaten van de triazineherbiciden en ureumherbiciden voor de jaren 1993 en 1994 meegedeeld. De kwetbare **winningen** worden met een hogere frequentie geanalyseerd (3 à 4 **maal/jaar**) dan de overige winningen waar zich thans geen problemen stellen.

Volgende ondiepe waterwinningen vertonen vrij stabiele concentraties aan atrazine :

Nodebais : $0,06 \pm 0,02$ g/l
 Abdij : $0,02 \pm 0,005$ g/l
 Cadol : $0,06 \pm 0,02$ g/l
 Korbeek Dijle Noord : $0,07 \pm 0,02$ g/l
 Eegenhoven West : fluctuerend tussen 0,010 en 0,040 g/l
 Eegenhoven Oost : $0,075 \pm 0,01$ g/l
 Beauvechain : $0,040 \pm 0,01$ g/l
 Overijse 1 : $0,10 \pm 0,02$ g/l
 Overijse 2 : $0,010 \pm 0,005$ g/l

Ook wordt gesteld dat betrouwbare tendenzen over een langere periode moeten worden geëvalueerd. Zoals uit de tabellen blijkt bevatten de overige winningen atrazine in concentraties kleiner dan de detectielimiet.

4. Ten aanzien van het nitraatprobleem is de VMW van oordeel dat de verontreiniging aan de bron moet worden aangepakt. De regulerende bemestingsnormen, vervat in het Mestactieplan, kunnen op termijn kwalitatieve verbeteringen van de nitraatconcentraties bewerkstelligen, doch op korte termijn ziet de VMW zich genoodzaakt om een nitraatverwijderingsstap toe te passen. Dit geldt in de eerste plaats voor de winningen van Cadol en Beauvechain. In het vooruitzicht van industriële toepassingen is thans een pilootinstallatie opgericht in Cadol waar de studie van heterotrofe denitrificatie in een wervelbed uitvoerig wordt getest met inbegrip van de vereiste nabehandelingen omvattende **beluchting**, filtratie en desinfectie. De eindconclusies van het onderzoek worden thans in een nota verwerkt. Ten aanzien van het pesticidenprobleem geldt eveneens dat de sanering aan de bron moet worden aangepakt. Als principe geldt dat de bestrijdingsmiddelen niet thuishoren in het grondwater. De VMW pleit dan ook voor een stand still-principe gekoppeld aan een intrinsieke verbetering van de toestand op langere termijn. De VMW onderschrijft in deze aangelegenheid de acties ondernomen door de nationale Vereniging der **waterleidingsbedrijven** en de Federatie van Fyto-farmaceutische Produkten Fytofar, om te komen tot een charter met deze sector, waarin het stand still-principe is ingeschreven.

Het pesticidenprobleem is uitermate complex omdat het aantal actieve bestanddelen zeer omvangrijk is (300 produkten) en omdat betrouwbare en gevoelige analysemethoden voor tal van produkten (meestal goed oplosbare polaire verbindingen) ontbreken. op analytisch vlak moet dringend werk worden gemaakt van methodeontwikkeling. De VMW is van oordeel dat het probleem van de pesticiden zich voornamelijk manifesteert in **oppervlaktewater**productiecentra waar een actieve **korrelkool**behandeling als een veilige barrière in het productieproces voorhanden is.

In geval van grondwater wordt deze techniek in de praktijk nooit toegepast omdat het grondwater als veilig wordt aanzien ten aanzien van **micropolluënten**. Met het oog op een eventuele toepassing van actiefkorrelkool ter verwijdering van atrazine in grondwaters werd een proefopstelling in dienst gesteld in Cadol. Uit de proeven blijkt dat zeer lange looptijden tussen twee reactivaties van de kool **kun-**

nen worden verwacht. Voor kleinere installaties kan zelfs worden overwogen om geen reactivatie toe te passen.

Vraag nr. 91
van 27 januari 1995
van de heer J. VALKENIERS

Hallerbos — Zandgroeve

Het grondgebied van Groot-Halle grenst over een hele lengte aan het Waals Gewest. Er kunnen conflicten ontstaan doordat het Vlaams gewestplan bestemmingen voorziet die in tegenspraak zijn met bestemmingen die aan het aanpalend gebied (in het Waals Gewest) worden gegeven. Vandaag wil ik het hebben over het 550 ha grote Hallerbos.

In Wauthier-Braine, de Waalse buurgemeente van Halle, bestaan plannen om een nieuwe zandgroeve te ontginnen vlak naast dit bos dat internationaal bekend is om zijn onaangetaste fauna en flora. Een recente studie van Aminal-Instituut voor Bosbouw en **Wildbeheer** toonde aan dat het visbestand van de **Hallebos**ken uniek is voor het Vlaams Gewest.

Wij hebben geen bezwaar tegen de uitbating van een zandgroeve, maar de ervaring leert dat een lege zandgroeve wordt opgevuld met stortafval. Er is reeds een voorbeeld in een andere (Waalse) zone van het Hallerbos waar een verschrikkelijke geurhinder heerst en waar de bomen reeds aan het afsterven zijn door de nabijheid van een stort. Dat gedeelte van het bos wordt in de volksmond daarom Klein Melléry genoemd.

Een stort in de onmiddellijke nabijheid van het Hallerbos zou onherroepelijke gevolgen hebben vooral voor de waterhuishouding van dit bos. Bronnen en **bijbeekjes** van de Steenputbeek kunnen droogvallen door zandontginning of vervuild door stortafval.

Graag verneem ik of de minister hieraangaande reeds overleg had met zijn Waalse collega en wat de resultaten hiervan waren.

Antwoord

Ik kan het lid verwijzen naar het antwoord dat ik gegeven heb op schriftelijke vraag nr. 87 van 24 januari 1995 van de heer E. Van Vaerenbergh.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 53
van 24 november 1994
van de heer L. STEENWEGEN

Fluisterasfalt — Planning en resultaten

De laatste jaren werd er steeds meer gebruik gemaakt

van zogenaamd fluisterasfalt als keuze voor de **wegbedekking**.

Kan de minister duidelijk maken welke grote projecten reeds uitgevoerd zijn, welke uitgevoerd worden en welke in planning zijn? Zijn er reeds rapporten ter beschikking die de resultaten na de ingreep meten?

Aanvullend antwoord

1. Lijst van grote projecten die reeds uitgevoerd werden met fluisterasfalt.

A12 : vak Boom-Antwerpen : centrale rijbaan richting Antwerpen tussen de Pierstraat en het Viaduct in Wilrijk

A12 : **Havenweg** : vak **Stabroek** — Nederlandse grens

R1 : Vak **A12-Tijsmanstunnel**

E19 (A1) : vak Craeybeckxtunnel-Kontich, richting Brussel

E313 (A13) : vak kmpt. 31,200 - 35,00 (**Olen-Oevel**) richting Luik

E313 (A13) : vak kmpt. 70,400 - 73,800 (Hasselt) richting Antwerpen

E313 (A13) : vak kmpt. 61,750 - 63,250 (**LUMmen**) richting Luik

N702 : vak kmpt. 7,100 - 8,100 (Diepenbeek) richting Genk

R26 : Ring om Diest

R23 : Ring om Leuven (Naamse Poort - Diestse Poort)

A2 : in Bekkevoort

RO : vak kmpt. 40,900 - 39,300 (Grimbergen) beide richtingen

RO : vak kmpt. 25,050 - 29,950 (**Wezembeek-Opem**) richting **Tervuren**

RO : vak kmpt. 35,600 - 37,200 (Vilvoorde) beide richtingen

N357 : doortocht Wielsbeke

A17 : vak Oostkamp - Ruddervoorde

E40 (A3) : vak Ring om Brussel - complex **Sterrebeek**, richting Luik

E40 (A10) : vak kmpt. 20,300 - 20,870 richting Oostende

E40 (A10) : vak kmpt. 22,820 - 25,272 richting Oostende

E40 (A10) : vak kmpt. 26,500 - 27,090 richting Oostende

E40 (A10) : vak kmpt. 39,300 - 40,130 richting Oostende

E40 (A10) : vak kmpt. 53,000 - 55,000 richting Oostende

E40 (A10) : vak kmpt. 55,000 - 55,740 richting Oostende

E40 (A10) : vak kmpt. 55,740 - 56,000 richting Oostende

E40 (A10) : vak kmpt. 59,400 - 62,300 richting Oostende

E40 (A10) : vak kmpt. 62,300 - 65,300 richting Oostende

E40 (A10) : vak kmpt. 65,300 - 72,130 richting Oostende

E40 (A10) : vak kmpt. 64,390 - 62,300 richting **Brussel**

E40 (A10) : vak kmpt. 62,300 - 59,000 richting Brussel

E40 (A10) : vak kmpt. 57,200 - 55,740 richting **Brussel**

E40 (A10) : vak kmpt. 55,740 - 55,000 richting Brussel

E40 (A10) : vak kmpt. 55,000 - 52,400 richting Brussel

E40 (A10) : vak kmpt. 52,400 - 50,890 richting Brussel

E40 (A10) : vak kmpt. 50,890 - 48,970 richting **Brussel**

E40 (A10) : vak kmpt. 48,970 - 47,200 richting **Brussel**

E40 (A10) : vak kmpt. 40,065 - 39,300 richting Brussel

E40 (A10) : vak kmpt. 27,090 - 26,500 richting Brussel

E40 (A10) : vak kmpt. 25,384 - 22,820 richting **Brussel**

E40 (A10) : vak kmpt. 20,850 - 20,260 richting Brussel

E40 (A10) : vak kmpt. 44,450 - 35,000 richting Kortrijk

2. Lijst van grote projecten die zullen worden uitgevoerd in fluisterasfalt

E19 (A1) : vak Kontich - Craeybeckxtunnel, richting Antwerpen

E313 (A13) : vak kmpt. 31,400 - 31,000 richting Antwerpen

E313 (A13) : vak kmpt. 25,000 - 31,200 richting Hasselt

E313 (A13) : vak kmpt. 63,250 - 73,800 richting Luik

E313 (A13) : vak kmpt. 61,750 - 70,400 richting Antwerpen

A2 : vak Holsbeek - Bertem

EO : vak kmpt. 25,050 - 29,950 (**Wezembeek-Opem**) richting Vilvoorde

RO : vak kmpt. 44,000 - 49,000 (Groot-Bijgaarden - Wemmel) beide richtingen

N382 : vak N43 - Ridder de Gellinckstraat (Waregem)

N58 : vak N8 - grens Henegouwen (Wervik)

N58 : vak A19 - N8

E40 (A3) : vak Ring om Brussel - complex Sterrebeek, richting Brussel

E40 (A10) : vak kmpt. 14,927 - 16,397 richting Oostende

E40 (A10) : vak kmpt. 18,000 - 20,300 richting Oostende

E40 (A10) : vak kmpt. 20,870 - 22,820 richting Oostende

E40 (A10) : vak kmpt. 45,000 - 40,065 richting Brussel

E40 (A10) : vak kmpt. 20,260 - 14,942 richting Brussel

E17 (A14) : vak kmpt. 48,000 - 43,300 beide richtingen

3. Lijst grote projecten die in uitvoering zijn, in **fluisterasfalt**

N35 : vak omleiding Lichtervelde

A18 : vak Veurne - Nieuwpoort

4. Aangaande de resultaten werd bij enkele **meetcampagnes** vastgesteld dat een overlaging met **fluisterasfalt** op een bestaand klassiek dicht asfaltbeton een verlaging van het rolgeluid van ongeveer 4 dB(A) oplevert. Uit literatuur is bekend dat bij overlaging met fluisterasfalt van dwarsgeribd cementbeton het rolgeluid tot 10 dB(A) verlaagd kan worden.

Het is overigens wel bekend dat in de tijd deze akoestische winst door dichtslibbing van de holle ruimten van het fluisterasfalt geleidelijk gedeeltelijk verloren gaat.

Op wegen met snel verkeer (voornamelijk autosnelwegen) is echter, omwille van het zuigefect dat de banden op de rijweg uitoefenen, deze dichtslibbing gering.

Vraag nr. 141
van 19 januari 1995
van de heer L. BARBE

Percelen onder hoogspanningslijnen — Bouw- en verkavelingsaanvragen

Er worden nog steeds bouw- en verkavelingsaanvragen ingediend voor percelen onder hoogspanningslijnen. Niet alleen is er esthetische en geluidshinder, maar er is ook een verhoogd risico op gezondheidsproblemen, zeker voor kinderen.

In de praktijk blijken de gemachtigde ambtenaren dergelijke aanvragen niet uniform te behandelen. Soms wordt er per definitie negatief advies uitgebracht, soms niet.

1. Bestaan er richtlijnen voor de gemachtigde ambtenaren inzake het behandelen van dergelijke aanvragen ?

2. Deelt de minister mijn mening dat er nood is aan dergelijke richtlijnen ?

Antwoord

1. Bouw- en verkavelingsaanvragen ingediend voor percelen die door een hoogspanningslijn worden overspannen, kunnen enkel tot vergunningen leiden indien die percelen gelegen zijn in de bebouwbare bestemmingszones van de gewestplannen of van **BPA's**. Dit zijn dus o.m. de woongebieden, het landelijk woongebied, uitbreidingsgebieden, **woonreservegebieden**. Vooreerst bestaat er geen enkel middel om te verhinderen dat nog steeds dergelijke aanvragen ingediend worden. Ten tweede is het wel zo dat er afstandsregels bestaan (in de hoogte) met betrekking tot de te bewaren vrije ruimte. Op deze wijze worden er soms hoogtebepalende voorwaarden opgelegd. Ten slotte dient te worden opgemerkt dat er geen specifieke richtlijnen bestaan voor de gemachtigde ambtenaren inzake het behandelen van dergelijke aanvragen.

2. Er kan aan worden gedacht om specifieke richtlijnen uit te werken. Nochtans zal men hierbij zeer omzichtig **tewerk** gaan, omdat eens te meer het gevaar bestaat dat de overheid met een aantal **scha**-devergoedingseisen zal worden geconfronteerd.

Vraag nr. 143
van 20 januari 1995
van de heer M. DIDDEN

Ruimtelijke ordening — Woonwagens en woonwagenterreinen

In het kader van het woonbeleid bestaat er een vorm van residentiële woonwagenterreinen, alsmede de noodzaak om ter zake ook stedenbouwkundig voldoende voorzieningen te treffen.

Vanuit stedenbouwkundig oogpunt wordt de woonwagen vaak beschouwd als een rareiteit die nagenoeg nergens in past. Voor het plaatsnemen van caravans op individuele particuliere gronden wordt bijna nooit een vergunning verleend. Voorafgaande aanvragen worden meestal geweigerd en aanvragen tot regularisatie maken slechts kans als een gemeentebestuur zich hier positief achter schaaft. Ook dan worden ze vaak nog afgewezen als niet conform de gewenste woningbouw.

Vanwege onder meer het Vlaams Overleg **Woonwagengerwerk** werden een beleidsnota en een **jaarprogramma** opgemaakt voor de volgende vijf jaar. Is het mogelijk bij de opmaak van het Structuurplan Vlaanderen met deze verzuchtingen rekening te houden ?

Ondertussen blijkt dat er een tekort is van circa 729 standplaatsen voor woonwagens. Er zijn in Vlaanderen in het totaal 27 dergelijke terreinen, maar er bestaat een behoefte aan de inrichting van residentiële **woonwagenterreinen** in zeer veel gemeenten. In dat verband

zou ik willen vragen of binnen het departement en de bevoegdheden van de minister het volgende mogelijk is :

1. dat bouwvergunningen voor woonwagens kunnen worden verleend op bouwgronden ;
2. dat er in het Vlaamse land voldoende **woonwagenterreinen** kunnen worden aangelegd ;
3. dat er mengvormen mogelijk zijn tussen sociale huisvesting en woonwagendstandplaatsen.

Graag had ik met betrekking tot deze problematiek vernomen op welke wijze de overheid vanuit ruimtelijk standpunt wenst te reageren.

Antwoord

De problematiek van de woonwagenterreinen is mij bekend via onder andere de beleidsnota's van het Vlaams Overleg Woonwagenwerk. Gezien zijn specifieke beleidsaspecten moet het Vlaams Gewest aandacht hebben voor de lokatievoorwaarden van deze voorzieningen. Het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen behandelt thans echter in eerste instantie de ontwikkelingsproblematiek van vier grote componenten zodat een specifieke benadering van **woonwagenterreinen** nog geen voorwerp van onderzoek is in dit kader.

Ten aanzien van de specifieke vragen dient het volgende te worden gesteld :

1. +3. Bouwvergunningen kunnen worden verleend op gronden die een bestemming van bouwgrond hebben. Meestal zijn de **stedebouwkundig-technische** bouwvoorwaarden van deze percelen echter zodanig dat een inplanting van woonwagens niet aanvaard wordt. Daarom lijkt het aangewezen op basis van een inrichtingsplan (BPA-verkaveling) specifieke ruimten te voorzien voor deze inplantingen en dit binnen de globale ordening van de **woonperimeter**.
2. Naast de bouwmogelijkheden binnen de **woonperimeter** voorzien sommige gewestplannen en **BPA's** specifieke lokaties voor woonwagenterreinen (o.a. in Genk, Hem en As). Andere voorstellen zijn thans nog in onderzoek bv. in Herentals en Zonhoven. Een definitieve oplossing zal echter slechts worden verkregen wanneer voldoende specifieke terreinen ruimtelijk voorzien worden. Dit zal moeten gebeuren in overleg met de betrokken doelgroep, de gemeenten en de provincies.

Vraag nr. 162
van 25 januari 1995
van de heer D. VANPOUCKE

Gemeentelijke bestuurshandelingen — Motiveringsplicht

In een omzendbrief van 23 maart 1994 werden door de minister aanvullende toelichtingen verstrekt aan de gemeentelijke overheden met betrekking tot de toepassing van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

We menen uit punt 3 van de omzendbrief te mogen concluderen dat ook bij geheime stemming genomen beslissingen de uitdrukkelijke motiveringsplicht vereist

blijft. Dit is o.a. het geval bij benoemingen en bevorderingen, hetgeen tot problemen kan leiden wanneer uit de uitslag van de geheime stemming blijkt dat een kandidaat werd verkozen die niet werd voorgedragen en waarvoor dan ook geen motivering tijdens de gemeenteraadszitting werd gegeven. Moet in zo'n situatie toch nog een motivering worden toegevoegd ? Wie moet daartoe het initiatief nemen ? Is het vragen naar een motivering van een geheime stemming geen schending van het geheime karakter van die stemming ?

Antwoord

De Raad van State neemt een principiële standpunt in inzake de vereiste tot uitdrukkelijke motivering van bij geheime stemmingen genomen beslissingen.

Ik verwijs onder meer naar de arresten Vanhove en De Ruyter stad Maaseik en gouverneur Limburg (R.v.St., nr. 46.903 van 19 april 1994) en **Aerts/Vlaams Gewest**, gouverneur West-Vlaanderen en gemeente Knokke-Heist (R.v.St., nr. 46.465 van 8 maart 1994).

Gelet op het belang ervan, citeer ik de desbetreffende relevante overwegingen onverkort.

“Overwegende dat, in zoverre wordt aangevoerd dat het de bij geheime stemming beslissende gemeenteraad niet mogelijk of zelfs niet toegelaten is de motieven van zijn beslissing bekend te maken, in aanmerking moet worden genomen dat een geheime stemming een voorafgaande bespreking niet uitsluit en dat in de regel er zelfs geen echte vergelijking van titels en verdiensten is zonder zulke bespreking ; dat de omstandigheid dat die bespreking met gesloten deuren plaats heeft niet belet dat de secretaris van de geuite argumenten nota kan nemen en, in zoverre zij in de richting van de uiteindelijk genomen beslissing wijzen, ervan melding kan maken in de notulen ; dat bij de goedkeuring van de notulen daarover nog, indien nodig geheim, kan worden gestemd ; dat de verplichting geheim te stemmen wanneer het om personen gaat **voorgescheven** is teneinde de gemeenteraadsleden toe te laten in volle vrijheid de prerogatieven van hun mandaat, inzonderheid hun keuzevrijheid bij benoemingen, uit te oefenen ; dat zij echter niet mag verworden tot een voorwendsel om de verplichting tot motiveren, welke daarentegen is voorgeschreven in het belang van de betrokken rechtsonderhorigen, te omzeilen” (R.v.St., nr. 46.903 van 19 april 1994 ; wet van 29 juli 1991 nog niet van toepassing op het aangevochten **benoemingsbesluit**).

“Overwegende dat de voorsprong die verzoeker bij het slagen voor het wervingsexamen behaalde op M.V., ook al was hij duidelijk, nochtans niet lijkt te moeten worden beschouwd als in redelijkheid direct zichtbaar grotere aanspraken gevende op de benoeming tot gemeentesecretaris, te weten aanspraken die alleen op grond van zwaarwichtige gegevens verband houdende met het belang van de openbare dienst opzij zouden kunnen worden gezet ; dat uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voor de gemeenteraad echter hoe dan ook de verplichting volgde om in het **benoemingsbesluit** de motieven aan te geven op grond waarvan de voorkeur werd gegeven aan M.V. en dus ook, direct of indirect, waarom aan het enig voorhanden zijnde

objectief meetbaar criterium, de examenuitslag, werd voorbijgegaan” (R.v.St., nr. 46.465 van 8 maart 1994 ; wet van 29 juli 1991 van toepassing op het aangevochten benoemingsbesluit).

Ik meen dat deze uitspraken van ‘s lands hoogste administratieve rechtscollege een afdoend antwoord verstrekken op de door het lid gestelde vraag.

**Vraag nr. 179
van 3 februari 1995
van mevrouw J. BAUWEN**

Gewestplan Neerpelt-Bree — Herziening

1. Het dossier inzake de herziening van het gewestplan Neerpelt-Bree, dat thans bij de betrokken gemeente ter inzage ligt, bevat geen ontwerp-gewestplan zoals is voorgeschreven door artikel 13 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, zoals gewijzigd door artikel 99 van het decreet van 22 december 1993 houdende de bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994. Het dossier bevat noch ruimtelijke, noch andere specifieke argumenten die een verantwoording van de verschillende voorgestelde wijzigingen rechtvaardigen.
 2. In dit dossier zijn de argumenten tot wijziging zeer vaag of helemaal niet omschreven. Dat is strijdig met de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 13 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in diensten en instellingen van de Vlaamse Gemeenschap.
 3. De bijlagen die in dit dossier de juridische en fysische toestand van de verschillende gebieden aangeven, zijn niet correct.
 4. Uit de stukken van het dossier blijkt dat zekere bodembestemmingen worden herzien als gevolg van begane grootschalige bouwvertredingen waartegen geen formele klacht werd ingediend (**Spindor** en **Paesen in Peer**). Voor andere grote **bouwvertredingen** waartegen een onderzoek loopt werden geen bodembestemmingswijzigingen voorgesteld.
 5. De ontwikkeling van mono-KMO-zones is fundamenteel in tegenspraak met een goede ruimtelijke ordening en met de opties genomen in het Structuurplan Vlaanderen.
1. Waarom is artikel 13 van de wet van 29 maart 1962 niet nageleefd, overwegende dat de bestemmingsplannen voor de verschillende gebieden niet kunnen gelden als ontwerp-gewestplan ?
 2. Waarin zijn de argumenten tot herziening niet in het dossier aangegeven, conform de wet van 29 juli 1991 en artikel 13 van het decreet van 23 november 1991 voornoemd ?
 3. Waarom geven de gegevens vermeld op de plannen niet de juiste juridische en/of fysische toestand weer ?

4. Welke criteria werden er gehanteerd om bepaalde bodembestemmingswijzigingen voor te stellen en andere niet ?
5. Is de opname van illegaal gegroeide mono-KMO-zones niet in strijd met de optie tot bescherming van de open ruimte van het Structuurplan Vlaanderen ?

Antwoord

1. Overeenkomstig artikel 13 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw lag het **ontwerp-gewestplan** Neerpelt-Bree zoals vastgesteld door de Vlaamse regering op 20 april 1994 gedurende 60 dagen (2 december 1994 tot 31 januari 1995) ter inzage in elke betrokken gemeente.

Bij een definitief vastgesteld gewestplan dienen overeenkomstig art. **13bis** de normatieve stukken van het plan ter inzage te leggen in elke betrokken gemeentehuis. Het bovenvermelde gewestplan is nog niet definitief vastgesteld.
2. In het besluit van de Vlaamse regering van 20 april 1994 houdende voorlopige vaststelling worden de elementen tot herziening uitdrukkelijk gemotiveerd overeenkomstig artikel 13 van het decreet van 23 oktober 1991.
3. De fysische en/of juridische toestand maken deel uit van het ontwerp-gewestplan dat aan een openbaar onderzoek wordt onderworpen. Onjuistheden kunnen dan ook op basis van dit onderzoek worden rechtgezet bij de definitieve vaststelling.
4. Het vastgestelde ontwerp-gewestplan herneemt in eerste instantie de elementen van de **inherzieningstelling** die door de Vlaamse regering werd beslist op 23 juli 1993. Het ontwerp heeft dus betrekking op een aantal opties in verband met de **verkeersontsluiting**, de bedrijventerreinen en de recreatieve voorzieningen. De inherzieningstelling vond plaats in het kader van het moratorium op in bestemming van het gewestplan afwijkende **BPA's**. Alle beoogde en te onderzoeken bestemmingswijzigingen moesten dan ook worden doorgevoerd middels een gewestplanwijziging. Inzake wegeninfrastructuur werden de voorstellen in gezamenlijk overleg tussen de administraties Ruimtelijke Ordening en **Wegeninfrastructuur** en Verkeer uitgewerkt. Uitgangspunt is dat enerzijds de tracés worden geschrapt die zeker niet worden uitgevoerd en dat anderzijds alleen nieuwe tracés gepland worden indien ze op korte termijn moeten worden gerealiseerd en opgenomen zijn in het driejarenprogramma van het bestuur der Wegen.

Inzake de industrieterreinen en recreatiezones werd een beslissing genomen in functie van voorstellen en opties die door de betrokken gemeenten **Hechtel-Eksel**, **Lommel**, **Meeuwen-Gruitrode** en **Peer** in die periode werden voorgelegd.

Ten **slotte** is in het besluit ook een tracé voor de 380 kV-hoogspanningslijn **Eksel-Overpelt** opgenomen, waarbij een samenwerking met bestaande li-

neaire structuren werd nagestreefd.

5. Het schrappen van uitbreidingsmogelijkheden voor bestaande bedrijven is geenszins in tegenstrijd met de visie van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Hierin wordt immers ook duidelijk aandacht gevraagd voor de ontwikkelingsperspectieven en uitbreidingsmogelijkheden van de bestaande zonevreemde bedrijven. Het structuurplan stelt onder meer : "ook bestaande bedrijven, al dan niet zone-eigen of zonevreemd en gelegen binnen of buiten de werkgelegenheidsknooppunten, maken deel uit van de economische structuur, hetzij op Vlaams niveau hetzij op het niveau van de provincie, hetzij op lokaal, gemeentelijk niveau. De ontwikkelingsperspectieven van afzonderlijke bedrijven worden bepaald door de aard en het karakter van het bedrijf zelf en door de ruimtelijke draagkracht van de omgeving. Omwille van de verantwoordelijkheid van de gemeente inzake verlening en/of advisering van de milieuvergunning, de kennis en inschatting van de plaatselijke toestand en met name de bepaling van de draagkracht van de ruimte, komt het de gemeente toe om ontwikkelingsperspectieven te formuleren voor de bestaande bedrijven buiten de bedrijventerreinen . . .".

In de door het lid aangehaalde gevallen werd op gemeentelijk niveau een onderzoek verricht in verband met de zonevreemde bedrijven. Op basis hiervan zijn uitbreidingszones voor de bedrijven **Spindor** en **Paesen** toegekend.

Vraag nr. 202
van 10 februari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Voorontwerp decreet stedenbouwkundige vergunningen
— Stand van zaken

In antwoord op mijn vraag nr. 211 van 2 april 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 12 van 3 mei 1993, blz. 648) stelde de minister dat een nieuwe voorontwerp van decreet inzake de stedenbouwkundige vergunningen eerstdaags zal worden ingediend bij de Vlaamse regering. Het zou o.a. bepalen dat reclameborden en panelen aan een vergunning zullen worden onderworpen.

Hoever staat het met dit voorontwerp ?

Antwoord

Op 14 december 1994 werd het voorontwerp van decreet betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw door de Vlaamse regering principieel goedgekeurd. Tevens werd machtiging verleend om het dringend advies van de Raad van State in te winnen. Dit advies wordt thans ingewacht.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 78
van 27 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

BRTN TV-journaal — Objectiviteit

Op 16 januari laatstleden berichtte de BRTN tijdens het televisie-journaal van 19.30 uur over de problemen met de brandweer in Voeren.

De tonaliteit van deze berichtgeving was tendentius en denigrerend. Het probleem werd er geminimaliseerd en bij de kijker werd de indruk gewekt dat met deze zaak gespot moet worden.

Meent de minister dat de betrokken journalist(en) handelden volgens de regels van de objectiviteit ?

Antwoord

Met een vleugje humor maar niet denigrerend of tendentius heeft de BRTN aan de kijker duidelijk gemaakt dat er, na de perikelen rond de heer **Happart**, in Voeren soms problemen rijzen waaraan de doorsnee Vlaming nooit heeft gedacht. Dat zo'n **brandweerprobleem** vervelende gevolgen kan hebben, bleek immers duidelijk uit het verhaal zelf en uit de verklaringen van minister Vande Lanotte en de heer Broers.

Vraag nr. 79
van 27 januari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

BRTN-journalisten — Franstalige vragen aan kandidaat-burgemeester Vlaamse gemeente

Tijdens de voorbije weken is de heer **Happart**, schepen van de Vlaamse gemeente Voeren herhaaldelijk aan het woord gekomen in de media. Op de BRTN voerde niet alleen hijzelf daarbij het woord in het Frans, ook de BRTN-journalisten stelden hun vragen aan **Happart** in het Frans.

Weten de personeelsleden van de openbare omroep dan niet dat de schepen van Voeren een onweerlegbare kennis van het Nederlands bezit ?

Vindt de minister het normaal dat de vertegenwoordigers van de Vlaamse openbare omroep een **kandidaat-burgemeester** van een Vlaamse gemeente in het Frans aanspreken ?

Antwoord

Het probleem met de heer **Happart** is dat hij in principe niet antwoordt op vragen in het Nederlands. De BRTN staat dus voor de keuze een interview in het Frans of helemaal geen interview. In de voorbije crisis was het laatste onverantwoord. De kernvraag is juist of de schepen van Voeren een onweerlegbare kennis van het Nederlands bezit.

Vraag nr. 82
van 1 februari 1995
vau de heer J. GEYSELS

De Nacht van het Lezen — Impact en kosten

In oktober 1994 werd ter bevordering van de **leescul-**tuur de Nacht van het Lezen georganiseerd.

Kan de minister hierover de volgende informatie verstreken :

- op welke manier heeft dit initiatief bijgedragen tot de beoogde promotie van het boek ;
- hoeveel mensen waren aanwezig ;
- wat waren de totale kosten van dit gebeuren ?

Antwoord

De campagne leesbevordering werd in het weekend van 24 en 25 september 1994 afgesloten met een ludieke happening onder de titel "Leeslust — de 25 uur van het lezen". Deze manifestatie richtte zich in de eerste plaats tot het grote publiek en wilde de weinig- en/of niet-lezer laten kennis maken met de plezierige facetten van de **wondere** leeswereld. De organisatie werd toevertrouwd aan **v.z.w.** Behoud de Begeerte die een gevarieerd programma rond lezen uitwerkte : een kwis, een kinder(voor)leesfestijn, een bijbelmaaltijd, een poëzieprogramma **én** een debat over de vraag of leesbevordering wel zin heeft. Het werd een **sensibiliserend** totaalgebeuren met de klemtoon op de specifieke rol van het gezin in het leesbevorderingsproces. Zo'n vijftienhonderd mensen woonden tijdens dit weekend één of meerdere programmaonderdelen bij. De totale kostprijs bedroeg 3.113.510 frank. Een aantal boekhandels en bibliotheken hebben n.a.v. het **lees-**lust-weekend in de Vooruit voor hun trouwe **én** toevallige bezoekers eveneens iets extra's op het getouw gezet signersessies, talkshows en voorleesurtjes.

Vraag nr. 83
van 2 februari 1995
van de heer L. VAN MEUWENHUYSEN

TV-distributie Vlaams-Brabant — Nederlandstalige zenders

Via het info-kanaal van Coditel hebben de kijkers in onder meer Wemmel, maar allicht in nog andere Vlaams-Brabantse gemeenten, mogen vernemen dat de uitzending van het tweede VTM-net ten koste gaat van Nederland 3, dat naar de hyperband wordt verplaatst.

Voor de Wemmelnaars betekent dit dat ze niet langer de soms vrij interessante uitzendingen op laatstgenoemd net kunnen volgen. Vooral diegenen die de politieke actualiteit in Nederland volgen zullen dit betreuren, in het bijzonder sinds de banden met dat land werden verstevigd. Het is duidelijk dat Coditel van oordeel is dat de Wemmelse bevolking maar recht heeft op een beperkt aantal Nederlandstalige zenders.

Is de minister op de hoogte van dit gebeuren ?

Beschikt hij over mogelijkheden om Coditel tot betere gedachten te brengen en bijvoorbeeld nieuwe Nederlandstalige commerciële zenders in plaats van Franstalige zenders door te laten stralen ?

Welke stappen heeft de minister ondernomen om een einde te stellen aan de handelwijze van Coditel ?

Antwoord

Ik heb Coditel meegedeeld dat ik het onbegrijpelijk vind dat de kabelmaatschappij het omroepprogramma Nederland 3 in Wemmel en Drogenbos naar de **hyper-**band heeft verwezen.

Ik heb er de aandacht op gevestigd dat alle **omroep-**programma's van de openbare omroep van Nederland in de rest van Vlaanderen terecht zo worden doorgegeven dat elke abonnee ze kan ontvangen.

In het kabeldecreet van 4 mei 1994 is de verplichting niet ingeschreven omdat het de evidentie zelf is dat die programma's aan iedereen in Vlaanderen worden aangeboden.

Ik reken erop dat Coditel zijn kabelaanbod aanpast.

Indien dat noodzakelijk zou blijken kan in de Vlaamse regelgeving het verplicht doorgeven worden ingeschreven.

Op de informele Europese conferentie van de ministers van Cultuur en Media van 13 en 14 februari jl. in Bordeaux heb ik reeds aan mijn collega uit Nederland voorgesteld om de kabelmaatschappijen in Vlaanderen en in Nederland op basis van wederkerigheid de verplichting op te leggen alle televisieomroepprogramma's en enkele radio-omroepprogramma's — ik denk daarbij in de eerste plaats aan Radio 1 en Radio 3 — van onze openbare omroepen door te geven.

Dergelijke wederkerigheid lijkt mij een goed uitgangspunt voor de invulling van het nieuwe culturele verdrag met Nederland.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 67
van 16 januari 1995
van de heer X. BUISSERET

Onderwijs hersengehandicapte kinderen — Domanmethode

Met de Domanmethode worden zeer goede resultaten

bereikt bij het verhogen van de intellectuele capaciteiten van zeer jonge kinderen, in het bijzonder wat leesvaardigheid en het vermogen tot het aanleren van talen betreft. De methode is bij uitstek geschikt voor de behandeling van kinderen met hersenletsel of met het syndroom van Down. Dank zij de Domanmethode hebben zelfs kinderen met het syndroom van Down in meerdere gevallen het gewone lagere en middelbare onderwijs kunnen voltooien.

1. Wordt de Domanmethode in ons land toegepast bij de behandeling van kinderen met hersenletsel of het syndroom van Down ?
2. Wordt de Domanmethode aangeleerd bij de opleiding van leerkrachten voor het Buitengewoon Onderwijs ?
3. Worden ouders die hun gehandicapte kinderen willen bijscholen volgens de Domanmethode gesteund door de overheid ?

Antwoord

Er gebeurt momenteel geen systematische gegevensverzameling wat didactische of therapeutische methoden betreft die in scholen voor buitengewoon onderwijs worden toegepast.

Wat de Domanmethode betreft is mij wel een dossier bekend waarin de toepassing van deze methode in een school voor buitengewoon onderwijs werd doorgelicht.

Uit het inspectieverslag blijkt dat de bezochte school vermoedelijk de enige was die de Domantherapie op dat ogenblik toepaste. Het totaalprogramma dat door middel van de Domanmethode aan de leerlingen werd aangeboden, werd mits enige bijsturing, niet in strijd bevonden met de algemene doelstellingen van het type 2-onderwijs.

Toch bevat het dossier waarvan sprake ook waarschuwingen die diverse organisaties in het verleden uitbrachten over de Domanmethode. De Nationale Vereniging voor Hulp aan Verstandelijk Gehandicapten treedt in negatieve standpunt bij dat zowel Belgische als internationale instanties hebben ingenomen, m.n. :

- de ongegronde stelligheid waarmee genezing in het vooruitzicht wordt gesteld ;
- de zeer intense inspanningen die van de ouders worden gevergd om feilloos een techniek toe te passen die niet proefondervindelijk bewezen is ;
- het gebrek aan en de afwijzing van elk wetenschappelijk onderzoek om deze methode deugdelijk te onderbouwen.

De controverse rond de methode wordt eveneens vermeld in een recent overzichtswerk van Prof. Dr. E. Broekaert. In het Handboek Bijzondere Orthopedagogiek wordt over **Doman** en Delacato het volgende vermeld : "Doman en Delecatto baseren zich op een twijfelachtige theoretische basis, de methode is bijzonder intensief en heel belastend voor het gezin, en het programma probeert op extreme wijze stimulus aan respons te koppelen zonder ook maar even rekening te houden met de persoon van het kind".

Binnen de normaalleergangen voor buitengewoon onderwijs komen uiteraard diverse therapeutische methoden aan bod. De opleiding leent zich echter niet tot een systematische behandeling van elke mogelijke therapeutische methode. Afhankelijk van de concrete situatie binnen elke normaalleergang kunnen wel accenten worden gelegd.

Ouders kunnen uiteraard bewust kiezen voor een of andere vorm van therapie voor hun kind. De nauwgezette en intensieve uitvoering van de Domanmethode in de schoolse situatie vraagt weliswaar grote inspanningen van ouders maar gebeurt op basis van vrijwilligheid. Dit is de consequentie van hun keuze.

Vraag nr. 11 van 20 januari 1995 van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Deeltijdse terbeschikkingstelling voorafgaand aan rustpensioen — Werkgelegenheid

De formule van de deeltijdse terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen, zou arbeidsherverdelend en banenscheppend kunnen werken. Leerkrachten of PMS-personeelsleden die de leeftijd van vijfenvijftig jaar hebben bereikt, kunnen op de helft van hun volledige prestaties terugvallen en aldus aan jonge collega's kansen bieden op deeltijds werk.

Het protocol van 29 september 1993 ter zake werd dan ook als arbeidsherverdelend en gezinsvriendelijk beschouwd. Naar verluidt wordt nochtans van deze mogelijkheid weinig gebruik gemaakt gezien de strenge voorwaarden.

1. Hoeveel personeelsleden (+55) in het gemeenschapsonderwijs en hoeveel in het gesubsidieerd onderwijs hebben in 1994 een aanvraag voor dit **deeltijds** statuut gedaan, enerzijds personeelsleden uit de onderwijssector, anderzijds personeelsleden uit de PMS-sector ? Hoeveel aanvragen werden hiervan, per categorie, toegestaan ?
2. Wat zijn de voornaamste redenen van **niet-toestaan** ?
3. Mag, ingeval geen geschikte ter beschikking gestelde kandidaat gevonden kan worden, een beroep worden gedaan op een geschikte uitkeringsgerechtigde werkloze ? Zo neen, waarom niet ?
4. Heeft de minister voor 1995 tot een versoepeling van de bestaande reglementering besloten ?

Antwoord

1. Mijn administratie kan enkel informatie verstrekken aangaande de aanvragen die door de organiserende instanties van de onderwijsinstellingen voor verder gevolg werden overgemaakt aan de centrale diensten. Aanvragen die door de organiserende instanties reeds intern om een of andere reden werden geweigerd, worden niet doorgezonden naar de centrale administratie.

Een dertigtal personeelsleden verkregen in 1994 bedoelde terbeschikkingstelling (in de PMS-sector : geen).

Dit lage aantal valt te verklaren door het feit dat er weinig of geen vervangers beschikbaar zijn die aan alle gestelde voorwaarden voldoen.

2. De belangrijkste reden is het ontbreken van personeelsleden die nog minstens halftijds ter beschikking zijn gesteld wegens ontstentenis van betrekking en die nog niet gereffecteerd of wedertewerkgesteld zijn.
3. Het antwoord op deze vraag is negatief. Artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 april 1994 betreffende de deeltijdse terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen voor personeelsleden van het onderwijs en de psyche-medisch-sociale centra, bepaalt immers dat de betrokken personeelsleden bij de aanvang van de terbeschikkingstelling, voor een overeenstemmend volume van de opdracht die ze niet meer uitoefenen, moeten worden vervangen door een personeelslid dat ter beschikking gesteld is wegens volledige of gedeeltelijke ontstentenis van betrekking en nog niet werd gereffecteerd of wedertewerkgesteld.

Vraag nr. 76
van 23 januari 1995
van de heer J. TAVERMER

Onderwijspersoneel in BSD — Bijzondere maatregelen

Onderwijsdecreet III bevat een bepaling die stelt dat de Vlaamse regering bijzondere maatregelen kan treffen voor de personeelsleden die werkzaam zijn in de BSD en op wie het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs van toepassing is.

1. Naar ik verneem, werden deze maatregelen reeds meegedeeld bij middel van een omzendbrief, maar heeft deze nog geen rechtsgrond gezien het ontbreken van een besluit van de Vlaamse regering. Mag ik van de minister vernemen welke maatregelen hij genomen heeft om deze omzendbrief de nodige juridische basis te geven ?
2. Deze omzendbrief bevat een bepaling die stelt dat deze personeelsleden onderworpen zijn aan de bepalingen inzake terbeschikkingstelling en **reffectatie** en dat zij, naast de gewone financiële regeling, recht hebben op wedde gedurende twee jaar. Betekent dit dat deze personeelsleden gedurende de eerste twee jaren van hun terbeschikkingstelling recht hebben op de activiteitswedde die zij zouden hebben gehad mochten zij niet ter beschikking gesteld zijn geweest en het daarna de bezoldigingsregeling geldt van het besluit van de Vlaamse regering betreffende de terbeschikkingstelling en reffectatie ?

Antwoord

1. De geviseerde maatregelen werden inderdaad bij de omzendbrief van 8 juli 1992, kenmerk **OND/II/2/NS/NA**, betreffende de terugtrekking van de roepen

uit de BSD — Gevolgen voor onderwijs en voor de personeelsleden uit het onderwijs, meegedeeld. Na één jaar werd de toestand geëvalueerd en werden wijzigingen doorgevoerd die bij de omzendbrief van 28 juli 1993, kenmerk **OND/II-I/3/3/RM/PL**, werden meegedeeld.

Een ontwerpbesluit van de Vlaamse regering om de maatregelen vervat in voormelde omzendbrieven te bekrachtigen, werd door mijn administratie opgesteld. Dit ontwerp werd voorgelegd aan de inspectie van Financiën en heeft het begrotingsakkoord gekregen van de Vlaamse minister bevoegd voor begroting.

Het ontwerp werd principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 15 februari 1995, en kan dus, na onderhandeling met de vakbonden, spoedig voor definitieve goedkeuring aan de Vlaamse regering worden voorgelegd.

2. Naast de bezoldigingsregeling voor personeelsleden ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking vervat in het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992, krijgen de hier bedoelde personeelsleden die ter beschikking gesteld zijn wegens volledige ontstentenis van betrekking, gedurende twee extra jaren een wachtgeld dat te allen tijde gelijk is aan de wedde die zij hadden genoten indien zij in dienstactiviteit waren gebleven.

Vraag nr. 77
van 23 januari 1995
van de heer J. TAVERMER

Vastbenoemd onderwijspersoneel — Lichamelijke geschiktheid

Volgens de decreten rechtspositie moet een personeelslid op het ogenblik van de vaste benoeming lichamenlijk geschikt zijn. Deze geschiktheid wordt meestal bij de aanvraag van de loopbaan vastgesteld door de AGD. (Administratieve Gezondheidsdienst) Op vraag van het personeelslid, van de organiserende instantie of van de AGD zelf kan de lichamenlijke **geschiktheid** ook na de vaste benoeming opnieuw worden onderzocht. Het is dus mogelijk dat de AGD vaststelt dat het betrokken personeelslid niet meer lichamenlijk geschikt is om zijn ambt uit te oefenen en dit voordat het bezoldigd ziekteverlof is uitgeput. In dat verband zou ik van de minister wensen te vernemen :

- vanaf welk ogenblik zulke beslissing van de AGD uitwerking heeft ;
- in welke administratieve toestand het personeelslid zich dan bevindt ;
- wat de verdere consequenties zijn voor de loopbaan van het personeelslid.

Antwoord

Volgens de decreten rechtspositie wordt een **vastbenoemd** personeelslid voor zover niet anders bepaald, ambtshalve en zonder opzegging uit zijn ambt ontslagen indien is vastgesteld dat het wegens en **overeen-**

komstig de wet, het decreet of een reglement erkende blijvende arbeidsongeschiktheid niet meer in staat is zijn ambt naar behoren te vervullen.

Overeenkomstig artikel 17 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 genomen ter toepassing van artikel 160 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen, kan een personeelslid niet definitief ongeschikt worden verklaard wegens eikte of gebrekkigheid alvorens hij de gezamenlijke verlopen heeft opgebruikt waarop hij krachtens artikel 14 van hetzelfde koninklijk besluit voor het geheel van zijn loopbaan recht heeft.

Voormelde reglementaire bepalingen hebben tot gevolg dat in de door het lid geschetste situatie, het betrokken personeelslid het ziekteverlof waarop het aanspraak kan maken volledig dient te nemen. Na het volledige gebruik van het ziekteverlof wordt het personeelslid ter beschikking gesteld wegens ziekte of gebrekkigheid en dient het vervolgens onderzocht te worden door de pensioencommissie van de Administratieve Gezondheidsdienst. De verdere consequenties voor de loopbaan van het personeelslid zijn uiteraard afhankelijk van de beslissing van de Pensioencommissie.

Vraag nr. 78
van 23 januari 1995
van de heer J. TAVERMER

Leerkrachten kunst KSO — Bekwaamheidsbewijzen

Voor de leerkrachten die kunstvakken onderwijzen in het KSO (secundair kunstonderwijs) wordt enkel melding gemaakt van "vereiste" bekwaamheidsbewijzen. In tegenstelling tot de bekwaamheidsbewijzen voor andere vakken is er hier geen categorie "voldoende geachte" bekwaamheidsbewijzen.

Waarop is het ontbreken van deze categorie gesteund ?

Lijkt het niet aangewezen ook voor de kunstvakken in het KSO de categorie "voldoende geachte" **bekwaamheidsbewijzen** te voorzien ?

Antwoord

Voordat het kunstonderwijs overgeheveld werd van het departement Cultuur naar het departement Onderwijs, was het kunstonderwijs opgesplitst in een afdeling muziek en een afdeling beeldende kunsten.

In het muziekonderwijs bestonden bijna uitsluitend vereiste bekwaamheidsbewijzen. De stelling was dat enkel specialisten, die zowel een basisdiploma als een pedagogisch bekwaamheidsbewijs in de specialiteit van het te onderwijzen vak behaald hadden, bekwaam waren om muziekonderwijs te geven.

In de afdeling beeldende kunsten bestonden naast de vereiste ook voldoende geachte **bekwaamheidsbewijzen**.

Toen in 1989 de bekwaamheidsbewijzen werden vastgelegd voor het secundair onderwijs (Besluit van de Vlaamse Executieve van 14 juni 1989), zocht en naar een eenvormig stelsel dat zou gelden voor heel het kunstonderwijs. De vraag rees of men het stelsel van het muziekonderwijs dan wel dat van de beeldende kunsten zou hanteren.

Er werd geopteerd voor een systeem van enkel vereiste bekwaamheidsbewijzen voor alle kunstvakken.

In het kunstonderwijs zijn de didactische vormen veel meer op individuele leerlingen toegespitst dan in de andere onderwijsvormen. De specifieke kennis van het **kunstvak** is determinerend voor de vakkundigheid van de leraar.

Vraag nr. 79
van 23 januari 1995
van de heer J. TAVERMER

Terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden — Wettigheid

Personeelsleden uit het onderwijs kunnen een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden (TBSPA) verkrijgen. De duur van dit verlof is niet bepaald maar het mag in één of meerdere keren genomen, de vijf jaar niet overschrijden. Het gevolg van het nemen van een TBSPA is uiteraard dat het personeelslid voor deze periode geen wedde ontvangt en dat de geldelijke anciënniteit niet verder loopt. Vermits deze anciënniteit per volledige maand geteld wordt, heeft dit tot gevolg dat in een extreem geval het nemen van een TBSPA voor één dag het verlies van één maand wedde-anciënniteit meebrengt.

Om redenen die ik wel kan begrijpen, heeft men in de wetgeving bepaald dat de wedde in de zomervakantie in evenredige mate wordt verminderd indien men tijdens deze vakantie opnieuw in dienst is. Wat echter niet te begrijpen valt, is dat door deze vermindering de geldelijke anciënniteit ook nog eens verminderd wordt. In een extreem geval betekent dit dat het nemen van enkele dagen TBSPA het verlies meebrengt van minstens twee maanden weddeanciënniteit. M.i. is dit niet conform het koninklijk besluit van 15 januari 1974 aangezien hier enkel wordt gesproken van een evenredige vermindering van de wedde gedurende de zomervakantie. Zulke evenredige vermindering betekent echter niet dat men geen volledige maand in dienst zou zijn geweest. Bovendien stellen de decreten rechtspositie dat men zich gedurende deze maanden in dienstactiviteit bevindt. Mijn conclusie is dan ook dat de werkwijze die ter zake wordt toegepast door het departement Onderwijs in strijd is met de heersende wetgeving. Mag ik van de minister vernemen welke maatregelen hij ter zake heeft genomen.

Antwoord

De reglementaire grondslag voor de **inaanmerkingneming** van diensten en periodes van dienstonderbreking bij de berekening van de geldelijke anciënniteit is, wat het onderwijs met volledig leerplan betreft, vervat in artikel 16, § 2, van het koninklijk besluit van 15 april 1958 houdende bezoldigingsregeling van het onderwijzend wetenschappelijk en daarmee gelijkgesteld **perso-**

neel van het ministerie van Openbaar Onderwijs. Deze reglementaire bepaling luidt als volgt : “Voor de toepassing van dit artikel, wordt het personeelslid ondersteld werkelijke dienst te verstrekken, zolang het zich in een administratieve toestand bevindt ingevolge waarvan het, op grond van zijn statuut, zijn **activiteitswedde** of, bij ontstentenis daarvan, het recht op bevordering tot een hogere wedde behoudt”.

Dezelfde bepaling is eveneens opgenomen in het koninklijk besluit van 10 maart 1965 houdende **bezoldigingsregeling** van het personeel der leergangen met beperkt leerplan van het ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur.

Bijgevolg kunnen twee soorten dienstonderbreking meetellen voor de geldelijke anciënniteit, nl. :

- alle dienstonderbrekingen gedurende welke een personeelslid zijn **activiteitswedde** behoudt ;
- alle dienstonderbrekingen gedurende welke een personeelslid het recht op bevordering tot een hogere wedde behoudt.

Om te weten of de periode gedurende welke de **wedde**(toelage) tijdens het jaarlijks vakantieverlof in evenredige mate wordt verminderd bij toepassing van het door het lid geïmplementeerde artikel 3 van het koninklijk besluit van 15 januari 1974 mag meetellen voor de geldelijke anciënniteit, dient te worden nagegaan of de periode van terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden die aan de basis ligt van de **wedde**(toelage)vermindering tijdens het jaarlijks **vakantieverlof** in aanmerking mag worden genomen voor het bepalen van deze anciënniteit. De periode gedurende welke tijdens het jaarlijks vakantieverlof geen **wedde**(toelage) wordt uitgekeerd, dient immers te worden beschouwd als een periode die een geheel vormt met de terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden.

Tijdens een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden ontvangt een personeelslid geen **wedde**(toelage) of wachtgeld(toelage) en behoudt het ook niet zijn recht op bevordering tot een hogere **wedde**(toelage). Deze periode komt derhalve niet in aanmerking voor het bepalen van de geldelijke anciënniteit. Het zou dan ook onlogisch zijn de periode gedurende welke het jaarlijks vakantieverlof niet bezoldigd wordt ingevolge het bekomen van een dergelijke terbeschikkingstelling, wel in aanmerking te nemen bij de berekening van de geldelijke anciënniteit.

Overeenkomstig een bepaling uit de voormelde **bezoldigingsregelingen**, worden de in aanmerking komende diensten berekend per kalendermaand ; diegene die geen volle maand bedragen worden niet meegeteld. Het door het lid geschetste extreme geval waarbij een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden van enkele dagen leidt tot een verlies van twee maanden geldelijke anciënniteit, is bijgevolg conform de vigerende reglementering.

Vraag nr. 81
van 23 januari 1995
van de heer J. TAVERMER

Afwezigheid wegens ziekte onderwijspersoneel — Medisch geheim

In zijn antwoord op vraag nr. 192 van 14 oktober 1994 (Bulletin van Vragen en Antwoorden van 7 november 1994) stelt de minister dat hij de vraag omtrent de reden voor afwezigheid wegens ziekte (ziekte, ongeval, zwangerschap) van personeelsleden van het onderwijs, niet kan beantwoorden aangezien de diagnose onder het medisch geheim valt. Kan de minister dan verklaren waarom dit, zelfs veel gedetailleerder, wel te lezen valt in het tijdschrift Klasse nr. 44 ?

Antwoord

In het tijdschrift Klasse van april 1994 werden de eerste, voorlopige cijfers gepubliceerd over de reden van afwezigheid wegens ziekte.

In mijn antwoord op vraag nummer 192 van 14 oktober 1994 van de heer J. De Meyer werd een duidelijk onderscheid gemaakt tussen attesten met betrekking tot zwangerschap en met betrekking tot ziekte of ongeval. Bovendien werden de gegevens nogmaals gerangschikt naar geslacht, leeftijd en onderwijsniveau.

Nader onderzoek zal op dit domein worden verricht aangezien cijfers beschikbaar zullen komen over een langere controleperiode. Ik wens op deze resultaten niet vooruit te lopen, en bovendien ben ik niet van plan om in detail, school per school, overzichten te publiceren, gelet op de bescherming van de privacy. Vandaar dat de cijfers in Klasse heel algemeen gehouden zijn en dus op de hele leerkrachtenpopulatie betrekking hadden.

Zodra een meer gefundeerd rapport voorligt, zullen de nodige conclusies worden getrokken om de procedures en modaliteiten indien nodig bij te sturen.

Het is mijn bekommernis om met een zorgvuldige keuze van beleidsmaatregelen het onderwijs in optimale omstandigheden te laten functioneren, met als uiteindelijk doel de directe klanten — zijnde de leerlingen — beter onderwijs aan te bieden, dit uiteraard binnen een realistisch en haalbaar financieel kader.

Vraag nr. 83
van 23 januari 1995
van de heer J. TAVERMER

Vervoerkosten onderwijspersoneel — Terugbetaling

In antwoord op vraag nr. 184 van 29 september 1994 (Bulletin van Vragen en Antwoorden van 7 november 1994) stelt de minister dat de specifieke arbeidsregeling van het onderwijspersoneel eist dat het besluit betreffende de gedeeltelijke terugbetaling van de kosten verbonden aan het woon-werkverkeer wordt herzien. De praktijk wijst uit dat er organiserende instanties zijn die zich in de terugbetaling van deze kosten niet beperken tot de wettelijke regeling zoals opgenomen in het besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993. Zij

betalen ook geheel of gedeeltelijk de tram-, trein- en busticketten van de personeelsleden terug. Is het toegelaten dat deze terugbetalingen gebeuren met de gelden verkregen uit de werkingstoelagen? Zo ja, is het dan ook toegelaten deze sommen te recupereren via het solidariteitssysteem waarover de scholen, door middel van een omzendbrief, werden ingelicht in mei 1994?

Antwoord

De door het lid geviseerde toestanden zijn mij niet bekend. Zoals vermeld in de omzendbrief van 6 mei 1994, kenmerk **OND/I/6/CR/SH/nc**, moeten immers de vervoerbewijzen uitgereikt door de maatschappijen die het gemeenschappelijk vervoer organiseren, worden bewaard in de onderwijsinstelling en het internaat. Deze bewijzen moeten op elk ogenblik kunnen worden voorgelegd aan de verificateur die de juistheid van de verklaring van schuldvordering zal toetsen aan de ingediende vervoerbewijzen.

In het kader van de billijke verdeling van de lasten van de tegemoetkoming tussen de onderwijsinstellingen en de internaten bedoeld in artikel 3, § 2, van het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, is het logisch dat de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 22 juli 1993 betreffende de tegemoetkoming van de werkgevers in de onderwijssector in de vervoerkosten van hun personeelsleden moeten worden nageleefd.

Wat de aanwending van de werkingstoelagen betreft wijs ik op artikel 32, § 1 van de wet van 29 mei 1959 (tot wijziging van sommige bepalingen van de **onderwijs**wetgeving — de zogenaamde schoolpactwet) dat stelt dat de werkingstoelagen worden verleend om de kosten te dekken die verbonden zijn aan de werking en de uitrusting van de instelling".

Voorts dient hieraan te worden toegevoegd dat artikel 36, § 1, lid 2, 2° van dezelfde wet bepaalt dat de controle op de aanwending van de toelage geen betrekking mag hebben op de opportuniteit van de aanwending.

Vraag nr. 84 van 23 januari 1995 van de heer J. TAVERNIER

Terugvorderingen — Werkwijze

In antwoord op vraag nr. 177 van 5 september 1994 (Bulletin van Vragen en Antwoorden van 10 oktober 1994) stelt de minister dat de terugvordering door rechtstreekse inhouding op de wedde voornamelijk gebeurt uit pragmatisch oogpunt. Dit betekent dat deze manier van terugvorderen niet voldoet aan de **vormvereisten** en voorwaarden zoals ze gesteld worden in de wet van 6 februari 1970. Is zulke manier van handelen bovendien niet in strijd met de loonbeschermingswet van 12 april 1965? Indien dit zo is, welke maatregelen heeft de minister getroffen om de werkwijze die het departement toepast in overeenstemming te brengen met de wettelijke voorschriften ter zake?

Antwoord

Zoals in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 177 van 5 september 1994 van de heer L. Martens werd meegedeeld, gebeuren de terugvorderingen van ten onrechte uitgekeerde wedden door het departement op twee manieren, nl. enerzijds per terugvorderingsbrief en anderzijds door inhouding op de verschuldigde wedde.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat doorgaans de eerste werkwijze wordt toegepast.

Verder wordt bij inhouding op de wedde na manuele tussenkomst van de bevoegde ambtenaar, het betrokken personeelslid voorafgaandelijk in kennis gesteld van de geplande inhouding en van de wijze waarop de inhoudingen gespreid zullen worden.

In alle gevallen waarbij de terugvordering gebeurt door inhouding op de verschuldigde wedde, worden steeds de beperkingen toegepast vervat in artikel 1409, 1 van het Gerechtelijk Wetboek.

Ten slotte lijkt het nuttig erop te wijzen dat bij terugvordering door recuperatie ook automatisch een spreiding van de terugbetaling wordt ingebouwd, zodat het personeelslid hierom niet moet verzoeken.

Vraag nr. 85 van 23 januari 1995 van de heer J. TAVERNIER

Tijdelijke leerkrachten — Berekening uitgestelde bezoldiging

In zijn antwoord op vraag nr. 111 van 22 maart 1994 (Bulletin van Vragen en Antwoorden van 2 mei 1994) stelt de minister dat tijdelijke leerkrachten tijdens de zomervakantie een uitgestelde bezoldiging ontvangen indien zij op 31 augustus voor de aanvang van het schooljaar de met de klasse van hun weddeschaal overeenstemmende leeftijd hebben bereikt. De uitgestelde bezoldiging is, volgens het antwoord van de minister, gelijk aan het produkt verkregen door de voor het desbetreffende schooljaar betaalde daglonen te vermenigvuldigen met **0,2**. Voor de rechtsgrond hiervan verwijst de minister naar artikel 7, § 1 van het koninklijk besluit nr. 63.

Mag ik van de minister vernemen of deze zeer eenvoudige en logische formule door het departement **Onderwijs** in de praktijk ook wordt toegepast? Zo neen, welke berekeningswijze wordt hiervoor dan gehanteerd en op welke rechtsgrond steunt deze **berekeningswijze**? Wat is in voorkomend geval het verschil tussen de uitgestelde bezoldiging berekend op basis van de bepalingen van het koninklijk besluit nr. 63 en deze die in de praktijk wordt toegepast in het geval van bijvoorbeeld een regent met 5 jaar wedde-anciënniteit die het volledige schooljaar met een volledige opdracht heeft gewerkt en hiervoor recht had op weddeschaal 301?

Antwoord

De formule waarvan sprake in het antwoord op vraag nr. 111 van 22 maart 1994 van de heer J. Eeman, lid

van de Vlaamse Raad, wordt inderdaad voor de berekening van de uitgestelde bezoldiging van de tijdelijke personeelsleden van het onderwijs door mijn administratie toegepast.

Bijkomend dient echter rekening te worden gehouden met de bepaling die inzake de uitgestelde bezoldiging voorkomt in de besluiten van de Vlaamse regering waarbij sedert 1 januari 1990 op verschillende data de weddeschalen voor de betrokken personeelsleden werden vastgesteld, een laatste maal op 1 november 1994 bij besluit van de Vlaamse regering van 14 december 1994.

Op 1 januari 1990 werden immers nieuwe weddeschalen van kracht waarbij de effecten van de zgn. indexcenten, de CAO 1989 en de indexverhogingscoëfficiënt 1,1262 van december 1989 werden verdisconteerd in nieuwe bedragen à 100 percent.

Deze louter technische operatie mocht geen enkele repercussie hebben op de te betalen wedden. Een bepaling inzake de uitgestelde bezoldiging diende bijgevolg in de bovenbedoelde besluiten van de Vlaamse regering te worden opgenomen, opdat de effecten van de zgn. indexcenten vanaf 1 januari 1990 dezelfde zouden blijven als vóór die datum.

Vraag nr. 86
van 23 januari 1995
van de heer L. STANDAERT

Controle leerplicht – Werkwijze

Eén van de redenen waarom de huidige controle op de leerplicht niet doeltreffend is, zou de manier zijn waarop de controle moet gebeuren. Vandaar deze vragen.

1. Op welke manier worden de lijsten van leerplichtigen, opgestuurd door de gemeenten, vergeleken met de lijsten van ingeschreven leerlingen, opgestuurd door de scholen? Bij welke onderdelen van dit proces wordt de informatica ingeschakeld?
2. Een aanmaning tot inschrijving is niet mogelijk bij ouders die niet bereikbaar zijn. Wat gebeurt er in deze gevallen? Wat gebeurt er met circumsensen, foorreizigers, woonwagenbewoners, zigeuners, enz. die leerplichtige kinderen hebben?
3. Hoeveel tijd neemt het vergelijken van de lijsten zelf in beslag? Wordt het hele proces afgerond tijdens het schooljaar zelf?

Antwoord

1. De vergelijking van de lijsten van leerplichtigen, opgestuurd door de gemeenten met de lijsten van ingeschreven leerlingen, opgestuurd door de scholen, gebeurt door de inspecteur basisonderwijs van het ressort waartoe de gemeente behoort. Thans wordt bij de vergelijking nog geen gebruik gemaakt van informatica. De voorbereidingen om dit weldra met gebruik van informatica te realiseren zijn bijna klaar.

2. De aanmaningen tot inschrijving die niet besteld kunnen worden, worden conform artikel 9 van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs (koninklijk besluit van 20 augustus 1957) "overhandigd aan het hoofd van de plaatselijke politie of aan dezes afgevaardigde".

Wat de leerplichtige kinderen van circumsensen, foorreizigers enz. betreft, ook voor hen geldt de leerplicht. De inspectie krijgt via het gemeentebestuur de adressen van deze ouders en gaat net zoals voor de andere leerplichtigen na of de kinderen in een school zijn ingeschreven ofwel huionderwijs ontvangen. Door de leden van de inspectie worden hier geen moeilijkheden gemeld.

3. Het vergelijken van de lijsten neemt uiteraard heel wat tijd in beslag en de duur stijgt naargelang de verstedelijking van het ressort. Volgende afspraken werden ter zake gemaakt: alle leerlingenlijsten worden vóór 22 november aan de inspecteur van het ressort gezonden. Daarna begint het onderzoek naar leerlingen die niet aangestipt werden. Doorgaans, indien er geen specifieke problemen opdienen, zijn de vergelijking en de controle voltooid op het einde van de maand januari van het lopende schooljaar.

Vraag nr. 87
van 23 januari 1995
van de heer L. STANDAERT

Controle leerplicht – Brussel

Een onderdeel van de controle op het naleven van de wet op de leerplicht, is het opmaken en doorgeven van de lijsten van de leerplichtigen door de gemeenten. In de 19 Brusselse gemeenten levert dit problemen op, naar ik verneem, en dat zou een gedeeltelijke verklaring kunnen zijn voor het relatief grote spijbelprobleem in deze gemeenten, en, voor het feit dat in deze gemeenten een aantal leerplichtigen ongestraft zich onttrekken aan de leerplicht.

1. Stroken de geruchten als zouden een aantal Brusselse gemeenten weigeren samen te werken met Nederlandstalige inspecteurs, met de werkelijkheid?
2. Zo ja, welke stappen heeft de minister gezet om aan deze toestand een einde te maken? Is hij als gemeenschapsminister in staat deze toestand te verhelpen?
3. Zijn er andere mogelijkheden om lijsten van leerplichtigen samen te stellen?

Antwoord

1. De inspectieleden van Brussel verzekeren mij dat er een goede en opbouwende samenwerking is met de Brusselse gemeenten en ook met de Franstalige collega's. Aan Franstalige kant werd geopteerd voor het invoeren van de magnetische schoolkaart ten behoeve van de leerplichtcontrole. Deze werkwijze verschilt van de gehanteerde methode in Vlaanderen.

2. Er werden contacten gelegd met de bevoegde diensten van de Franse Gemeenschap, wat zal resulteren in een samenwerkingsakkoord.

Daardoor zullen de twee werkwijzen via een informatica-toepassing op elkaar worden afgestemd zodat de leerplichtcontrole ook voor het arrondissement Brussel nog efficiënter kan gebeuren.

3. Via een toegang tot het rijksregister kan ter zake sneller informatie worden verkregen. Door vergelijking van de ingeschreven leerlingen (informatie afkomstig van de onderwijsinstellingen) met de leerplichtige jongeren via een informatica-toepassing optimale resultaten worden bereikt. Deze werkwijze wordt thans geïmplementeerd.

**Vraag nr. 90
van 24 januari 1995
van de heer M. OLIVIER**

Gezinsinternaten – Kostgeld

1. Welk bedrag moet jaarlijks worden betaald door de ouders van de leerlingen opgenomen in de Vlaamse gezinsinternaten (basisonderwijs, secundair onderwijs en eventueel niet-universitair hoger onderwijs) ?
2. Heeft de minister informatie over het kostgeld dat moet worden betaald door de ouders van de leerlingen opgenomen in de gezinsinternaten van de Franstalige Gemeenschap (basisonderwijs, secundair onderwijs en eventueel niet-universitair hoger onderwijs) ?
3. Door wie en op welke wijze worden de verschuldigde bedragen geïnd ?
4. Wordt er toezicht uitgeoefend – en gebeurlijk door welke instantie – op de effectieve inning en op de aanwending van deze gelden ?

Antwoord

1. Kostgeld in een Vlaams gezinsintemaat bedraagt :

leerling basisonderwijs : 270 fr./dag
leerling secundair onderwijs en HOBU : 326 fr./dag

Op jaarbasis is dit ongeveer :

leerling basisonderwijs :
 $270 \times \pm 175 \text{ dagen} = 47.250 \text{ fr.}$

leerling secundair onderwijs en HOBU :
 $326 \text{ fr.} \times \pm 175 \text{ dagen} = 57.050 \text{ fr.}$

De bedragen kunnen met 32 frank per dag worden verminderd voor de internen van wie de ouders in de voorwaarden verkeren voor het verkrijgen van een studietoelage in het secundair onderwijs.

2. Neen.
3. De verschuldigde bedragen worden geïnd door de beheerder van het internaat overeenkomstig de reglementering vervat in de SABMO-brochure. Het

kostgeld moet trimesterieel en vooraf worden betaald.

4. Inning van de gelden : het toezicht gebeurt door het lokaal bestuursorgaan en de verificateur. Bij niet inning van de kostgelden moet het dossier worden doorgestuurd naar het ministerie van Financiën, meer bepaald de kantoren van registratie en domeinen die dan belast worden met de inning.

Aanwending van de gelden : de geïnde bedragen zijn integraal bestemd voor de werking van het lokaal bestuursorgaan. De verificateur kijkt erop toe dat deze gelden in de boekhouding van het lokaal bestuursorgaan worden opgenomen.

**Vraag nr. 92
van 24 januari 1995
van de heer M. MAERTENS**

Open Universiteit – Stichting Open Hoger Onderwijs

Naast de Centrale Examencommissie is de Open Universiteit (OU) de enige mogelijkheid in Vlaanderen om via zogenaamde tweedekans- of afstandsonderwijs een universitaire titel te behalen. Vanuit democratisch oogpunt is het belangrijk de intellectuele kansen voor de burgers te optimaliseren en de bestaande initiatieven daartoe enerzijds uitgebreid te ondersteunen, maar anderzijds ook efficiënt aan te wenden door overlapping en oneigenlijk gebruik ervan te voorkomen.

Graag had ik dan ook in dit verband vernomen :

1. hoeveel er telkenjare van 1991 tot en met 1995 voor STOHO (Stichting Open Hoger Onderwijs) werd begroot enerzijds, en officieel werd verbruikt anderzijds, voor de post onderwijskundigen, wat dit concreet inhield en wat er effectief met de gelden is gebeurd ;
2. hoeveel er telkenjare van 1991 tot en met 1995 voor de STOHO werd begroot enerzijds en officieel werd verbruikt anderzijds, voor de post cursusontwikkeling, in het licht van het feit dat reeds jaren geen cursussen meer werden uitgebracht ; of hierbij eventueel ook sprak kan zijn van oneigenlijk gebruik, en of er in het bevestigend geval reeds juridische stappen werden gezet om het oneigenlijk gebruik te penaliseren ;
3. op welke wijze en via welke procedure de minister de werking van de betrokken instelling controleert, teneinde te vermijden dat bepaalde posten een eigen leven gaan leiden ten gunste van enkelingen, en aldus worden verspild ;
4. op basis van welke criteria, door welke instanties en op basis van welke procedure de jaarwedde van het STOHO-hoofd wordt bepaald en gecontroleerd, en of deze wedde gelijk is aan die van de andere OU-studiecentra, en waarom ;
5. op welke wijze en wanneer er tussen de Nederlandse OU en de Vlaamse studiecentra een blijvende overeenkomst – eventueel in het kader van de EATU of het recente samenwerkingsverdrag inzake onderwijs met Nederland – kan worden gerealiseerd, waarin de mogelijkheid wordt geboden tot het volgen van een volwaardige en erkende universitaire

diploma-lijn, of daarbij niet eveneens een duidelijk gereguleerde en gestructureerde overeenkomst nodig is om de eventuele misbruiken uit het verleden te vermijden ;

6. welke diploma's van welke universitaire richtingen aan de Vlaamse OU-centra tot op heden door de minister werden erkend, en hoeveel studenten ze van 1991 tot op heden voor elke richting konden genieten ;
7. waarom het niet mogelijk is, zoals in het buitenland, dat Vlaamse OU-studenten hun examens via het PC-systeem SYS kunnen afleggen, zodat ze hun uitslag direct zouden kennen, aangezien ze in het huidige systeem minstens 6 weken op de uitslag moeten wachten, wat hun studieplanning ernstig verstoort ;
8. of de Vlaamse OU-studenten in aanmerking kunnen komen voor studiebeurzen, en zo meer, op basis van welke reglementaire bepalingen.

Antwoord

1. Post onderwijskundigen

De vermelde bedragen omvatten de eigenlijke wedde, de sociale verzekeringen, de werkgeversbijdragen en de km-vergoeding (in miljoen frank)

	begroting	rekening
1991	8,4	8,4
1992	8,6	8,4
1993	8,6	9,7
1994	9,9	
1995	-	-

2. Post cursusontwikkeling

De vermelde bedragen omvatten honoraria, werkingskosten team, ontwikkelingskost aanvullend materiaal, druk- en stockeringskosten, en ontwikkeling examenitems.

	begroting	rekening
1991	12,0	6,6
1992	12,0	12,1
1993	12,0	12,0
1994	10,2	
1995		-

Hierbij dient rekening te worden gehouden met het feit dat het grootste gedeelte van de in de rekening vermelde bedragen voorzieningen betreffen ingevolge vastleggingen naar de toekomst toe en aldus geen effectieve uitgaven zijn.

Aan de raad van bestuur van het STOHO werd nadere informatie gevraagd over de stand van zaken

op het vlak van cursusontwikkeling en met name het bedrag van de aangegane verplichtingen, het bedrag van de voorzieningen, het bedrag van de reële bestedingen en een raming van de toekomstige bestedingen per jaar.

Uit de rekeningen kan niet worden afgeleid of er sprake is van oneigelijk gebruik binnen de post cursusontwikkeling. Uiteraard wordt oneigenlijk gebruik gepenaliseerd.

3. In de raad van bestuur van het STOHO zijn vertegenwoordigers opgenomen van respectievelijk de Vlaamse minister bevoegd voor cultuur, van de Vlaamse minister bevoegd voor onderwijs en van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als waarnemers maar zonder enige toezichhoudende bevoegdheid. Men moet rekening houden met het feit dat STOHO een V.Z.W. is.

De controle op de boekhouding en jaarrekening wordt uitgevoerd door de bevoegde administratie en de controle-organen van de overheid (Inspectie van Financiën en Rekenhof).

4. De raad van bestuur benoemt en ontslaat zelf de leden van het personeel van de vereniging, en hij bepaalt hun taken en bezoldigingen (par. 2 van artikel 13 van de statuten). Het personeel van de Vlaamse OU-studiecentra behoort in de regel tot het personeel van de Vlaamse universiteiten en wordt derhalve niet bezoldigd door STOHO.

5. Er zijn onderhandelingen aan de gang tussen de Vlaamse universiteiten, de Nederlandse OU, het Vlaamse departement van Onderwijs en het Nederlandse ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen met het oog op het sluiten van een vijfjarige overeenkomst.

Doel van deze overeenkomst is de Vlaamse studenten de mogelijkheid te bieden om zich te laten inschrijven voor de Nederlandse OU-cursussen, inclusief het volgen van diplomagerichte programma's.

De periode van vijf jaar kan worden beschouwd als een experimenteerperiode zodat een goed zicht wordt gekregen op de reële behoeften ter zake.

6. Werden erkend : het diploma van het doctoraal-examen in de informatica (licentiaat in de informatica) en in de algemene economie (licentiaat in de economische wetenschappen).
7. De Vlaamse studiecentra zijn alsnog niet uitgerust om Vlaamse studenten de mogelijkheid te bieden om hun examens via het SYS-tentamensysteem af te leggen. Uiteraard kunnen Vlaamse studenten steeds in de Nederlandse studiecentra terecht die daartoe zijn uitgerust.

Zodra enige budgettaire ruimte ontstaat dient een deel van de budgettaire middelen bestemd voor open hoger onderwijs te worden ingezet voor de uitrusting van een of twee Vlaamse studiecentra.

8. De Vlaamse OU-studenten komen niet in aanmerking voor studiebeurzen van de Vlaamse Gemeenschap. Immers de inschrijving voor afzonderlijke cursussen in het algemeen valt buiten het toepassingsgebied van de regeling van de studiebeurzen.

Bovendien is deze regeling toegesneden op de opleidingen van het contactonderwijs. Ook dienen de opleidingen te voldoen aan bepaalde minimumnormen inzake studieomvang (in de regel voltijdse opleiding).

Vraag nr. 93
van 24 januari 1995
van de heer J. EEMAN

Werkingsstoelagen secundaire scholen – Terugbetaling

De pers meldt dat 11 secundaire scholen tien percent van hun werkingstoelagen moeten terugbetalen.

In dit verband vernam ik graag :

1. de lijst van de scholen in kwestie ;
2. de respectievelijke bedragen ;
3. welke scholen deze terugbetaling aanvechten, de **reden(en)** hiervan en het gevolg dat daaraan werd gegeven.

Antwoord

1. Teneinde de privacy van de gesanctioneerde scholen te vrijwaren heb ik het uitdrukkelijke standpunt ingenomen de namen van de instellingen niet mee te delen.
2. In uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 17 april 1991 heb ik beslist van de gesanctioneerde instellingen 10 procent van de werkingstoelagen 1993-1994 terug te vorderen. De teruggevorderde bedragen liggen tussen 700.000 en 2.000.000 frank.
3. Binnen de vastgestelde termijn van 30 dagen hebben de betrokken instellingen een verweerschrift kunnen indienen. Bijna alle maakten hiervan gebruik.

Na de aangetekende individuele mededeling van de sanctioneringsbesluiten werden de overtredingen opnieuw aangevochten.

Einde december werd overleg gepleegd met de koepelorganisaties betreffende de interpretatie van sommige bepalingen in het besluit van 17 april 1991 tot organisatie van het schooljaar.

De bespreking leidde tot de omzendbrief SO 39 van 13 januari 1995.

Bij toepassing van deze omzendbrief diende de overtreding in vier gevallen gerelativeerd te worden waardoor ik in die gevallen de sanctie heb ingetrokken.

Vraag nr. 94
van 27 januari 1995
van de heer L. STANDAERT

Vrije schooldagen – Beboete scholen

Op woensdag 11 januari 11. meldden De Standaard en Het Nieuwsblad dat elf middelbare scholen tien percent van hun werkingssubsidie moesten terugstorten wegens het overschrijden van het aantal vrije dagen

buiten de vastgelegde schoolvakanties. De boetes zullen allicht het gewenste effect teweegbrengen maar de manier waarop de maatregel de pers bereikte heeft toch kwaad bloed gezet, vooral in één net. Vandaar deze vragen.

1. Wanneer werden de betrokken schooldirecties op de hoogte gebracht van deze boetes ?
2. De directies van de twee gemeenschapsscholen hebben zowel in de pers, als naar de ouders toe beweerd dat ze via de kranten voor het eerst kennis hebben moeten nemen van deze boetes. Stroken deze bewegingen met de werkelijkheid ?
3. Is er een lek geweest op het departement Onderwijs ? Was dit bewust ?
4. Hoe verklaart de minister het feit dat van de twee scholen die ressorteren onder de ARGO de namen in de pers uitlekten, en die van de negen vrije scholen niet ?
5. Mede daardoor kwamen alleen deze twee scholen op het TV-nieuws en in de kranten, wat bij de doorsnee burger (die het fijne van de zaak niet doorheeft) de indruk verwekte dat alleen het gemeenschapsonderwijs weer in de fout was gegaan. In dit net was de verontwaardiging dan ook groot omdat alleen die twee scholen het nieuws haalden in negatieve zin. De verdachtmakingen zijn dan ook niet uit de lucht.

Wat is het standpunt van de minister in deze ?

Antwoord

1. Alle organiserende instanties van de betrokken scholen werden per aangetekende brief van 3 januari 1995 in kennis gesteld van de opgelegde sanctie.
2. Wat de organiserende instantie van de gemeenschapsscholen betreft werd de voorzitter van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs hiervan schriftelijk in kennis gesteld per aangetekend schrijven van 3 januari 1995.
3. Neen. Binnen het departement Onderwijs is er geen enkel lek geweest.
4. Aangezien er binnen het departement geen lek is geweest, moet deze vraag niet aan mij worden gericht.
5. Ik betreur dat binnen de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs de gesanctioneerde scholen op die manier toch de pers haalden.

Mijn persmededeling van 4 januari 1995 had een signaalfunctie.

Zij moest de organiserende instanties duidelijk maken dat er, in het belang van de leerling, in geval van manifeste overtreding op het optimaal gebruik van de schooltijd, sanctionerend wordt opgetreden.

Vraag nr. 96
van 27 januari 1995
van de heer R. VAN HOOLAND

Levensbeschouwelijke vakken – Vrijgestelde leerlingen

In de omzendbrief van 8 juli 1992 (OND/I1/SVC/NA) heeft de minister de procedure uiteengezet om vrijstelling te vragen voor het volgen van de cursus godsdienst of niet-confessionele zedenleer. Tevens heeft de minister erop gewezen dat de vrijgekomen lesuren moeten worden gebruikt voor de zelfstudie van de eigen religie, filosofie of moraal.

1. Moeten leerlingen die vrijgesteld zijn van de cursus godsdienst of niet-confessionele zedenleer ruimtelijk worden gescheiden tijdens deze lessen (zie antwoord op vraag nr. 41 van 15 december 1992) ?
2. Indien de directie van oordeel zou zijn om ze toch ruimtelijk te scheiden :
 - wie draagt dan de verantwoordelijkheid voor deze leerlingen ;
 - wie moet er worden belast met het toezicht op deze leerlingen ;
 - wie draagt de eventuele kosten hiervan ?
3. Welke maatregelen kan of moet de directie nemen als vrijgestelde leerlingen op basis van hun religieuze overtuiging weigeren aanwezig te zijn tijdens de lessen biologie ? Dienen de leerlingen ruimtelijk te worden gescheiden tijdens deze lessen ?
4. Welke maatregelen kan of moet de directie nemen als deze vrijgestelde leerlingen op basis van hun religieuze overtuiging weigeren deel te nemen aan een schoolexcursie, wanneer het reisschema bijvoorbeeld om cultuur-historische redenen een bezoek aan een kerkelijk gebouw bevat ?

Antwoord

1. Leerlingen die vrijgesteld zijn van het bijwonen van de cursus godsdienst/niet-confessionele zedenleer dienen de vrijgekomen lestijden te besteden aan de studie van hun eigen religie, filosofie of moraal onder de modaliteiten vastgelegd door de betrokken onderwijsinstelling.

Een ruimtelijke scheiding is derhalve meer dan aanbevolen.

De inspectie levensbeschouwelijke vakken van de Vlaamse Gemeenschap zal controleren of de desbetreffende leerlingen de opgelegde studie ongehinderd en effectief vervullen.

- 2.1. De organiserende instanties van het onderwijs dragen finaal de verantwoordelijkheid voor onderwijsgebonden activiteiten, welke vorm deze ook aannemen.
- 2.2.. Zijzelf of eventueel de daartoe gemandateerde schooldirecties verdelen de toezichhoudende opdrachten, Normaliter komen hiervoor de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel en van het opvoedend hulp personeel in aanmerking ; er mag worden verondersteld dat daarbij principes als onderlinge collegialiteit en solidariteit vooropstaan.

2.3. De financiering van de gemeenschapsscholen en de subsidiëring van de Scholen van de overige onderwijsnetten is bedoeld om het onderwijs in globo, inclusief eventueel opvang en toezicht van leerlingen, mogelijk te maken. Afzonderlijke middelen specifiek voor opvang en toezicht worden door het onderwijsdepartement niet verleend.

3. De reglementering op de organisatie van het voltijds secundair onderwijs laat niet toe dat een regelmatige leerling ontheven wordt van de lessen biologie die op zijn programma voorkomen.
4. De reglementering aangaande extra-muros-activiteiten, waaronder schoolexcursies, stelt dat de schooldirectie er dient over te waken dat zoveel mogelijk leerlingen aan deze initiatieven deelnemen.

Niettemin is voor deelname de toestemming nodig van de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen of in rechte of in feite de minderjarige leerplichtige onder hun bewaring hebben (of de meerderjarige leerling zelf).

Niet-participerende leerlingen moeten anderzijds goed worden opgevangen.

Dit betekent dat speciaal voor hen een reeks activiteiten wordt georganiseerd die zo dicht mogelijk moet aansluiten bij de opvoedkundige aanpak die buiten de school aan de andere leerlingen wordt aangeboden.

Vraag nr. 97
van 1 februari 1995
van mevrouw R. VAN CLEWENBERGEN

Diversificatieproject studiekeuze meisjes – Lijst scholen

Het ministerieel besluit van 14 november 1994 vermeldt de lijst van de scholen bedoeld in artikel 2 paragraaf 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 1994 houdende maatregelen ter uitvoering van het project “diversificatie van de studiekeuze van meisjes in de opleidingen voor technisch en beroepssecundair onderwijs” in het voltijds secundair onderwijs.

Graag had ik van de minister vernomen :

- hoeveel scholen gemengd/meisjesscholen/jongenscholen zijn
- of er rekening wordt gehouden met een regionale spreiding en met de werkloosheidscijfers voor vrouwen in bepaalde regio's ;
- met welke andere elementen rekening wordt gehouden bij de keuze van deze scholen.

Antwoord

1. Aan het project Diversificatie van de Studiekeuze voor Meisjes in het TSO en BSO nemen gedurende het schooljaar 1994-1995 32 scholen deel.

Op één instelling na staan alle deelnemende scholen open voor zowel jongens als meisjes.

2. De scholen die aan het project willen deelnemen moeten aan alle gestelde voorwaarden voor deelname aan het project voldoen. Zij worden door de minister, bevoegd voor het Onderwijs, aangewezen op voorstel van de koepelorganisaties (of eventueel door de organiserende instantie van de school).

De koepels kunnen zelf beslissen hoe zij rekening houden met de spreiding van de scholen. In de mate van het mogelijke wordt dit niet gedaan.

Bij het aanwijzen van de scholen wordt geen rekening gehouden met de werkloosheidscijfers in bepaalde regio's.

3. Alle scholen die geïnteresseerd zijn in deelname aan het project kunnen zich vooraf kenbaar maken.

Om in aanmerking te komen moet de school aan een aantal voorwaarden voldoen. Deze voorwaarden worden opgesomd in de omzendbrief S034 van 14 juli 1994 betreffende het project die gericht is aan alle scholen.

**Vraag nr. 99
van 2 februari 1995
van de heer G. VANLEENHOVE**

Terugvorderingen – Werkwijze

Naar aanleiding van diverse schriftelijke en mondelinge vragen heeft de minister meegedeeld dat de terugvorderingen door het departement Onderwijs zouden worden vereenvoudigd. Zo zou er informatie verstrekt worden over de spreiding van de terugbetaling. Ook het probleem van de brutoterugvordering voor netto ontvangen bedragen zou worden aangepakt. Welke acties werden tot hiertoe ondernomen door het departement Onderwijs ?

In dit verband verneem ik dat het departement Onderwijs de bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid terugvordert van de personeelsleden. Het is nochtans zo dat die bijdrage afgehouden wordt van de wedde en dat de personeelsleden dat bedrag niet ontvangen. Er wordt derhalve een terugvordering opgesteld voor een bedrag dat het personeelslid niet ontvangt.

Kan de minister mij meedelen of deze werkwijze nog steeds wordt toegepast ? Zo ja, wat is de motivering daarvan ?

Antwoord

1. Bijzondere bijdrage sociale zekerheid

Door de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen wordt vanaf het tweede kwartaal van 1994 een bijzondere bijdrage voor de sociale zekerheid ingesteld. Deze bijdrage is ten laste van de werknemer en is vastgesteld in verhouding tot zijn gezinsinkomen. De werkgever is er echter toe gehouden om op het loon van zijn werknemers maandelijks inhoudingen te verrichten die beschouwd worden als een voorschot op de bijdrage.

De bijzondere bijdrage is wat de aangifte en de betaling betreft gelijkgesteld met sociale zekerheidsbijdragen zodat de opbrengst ervan ook driemaan-

delijks aan de (federale) Rijksdienst voor Sociale Zekerheid moet worden gestort.

De grootte van de inhouding varieert overeenkomstig het totale bedrag van het brutoloon dat voor de betrokkene voor het kwartaal bij de Rijksdienst wordt aangegeven. Aangezien het bedrag van de inhouding bepaald wordt volgens het kwartaalloon, is het slechts mogelijk bij de laatste loonbetaling van het kwartaal het juiste bedrag van de inhouding te kennen.

Bij de betaling van de eerste en de tweede maand van het kwartaal, wordt vastgesteld of het totale loon voor die maand ten minste één derde bedraagt van de ondergrens van één van de schijven. Zo ja, dan wordt voor die maand het met die schijf overeenstemmende maandbedrag ingehouden. Bij de laatste betaling van het kwartaal wordt het juiste bedrag van de inhouding voor het hele kwartaal vastgesteld en wordt het verschil ingehouden tussen driemaal het correcte maandbedrag en de reeds ingehouden bedragen. Het kan dan echter ook voorkomen dat een teveel aan ingehouden bijdrage wordt terugbetaald.

Aangezien de aangifte volgens de federale reglementering per kwartaal dient te worden berekend en doorgestort, kan de bijzondere bijdragen bij herzieningen voor voorgaande kwartalen niet worden geregeld, noch positief, noch negatief. Dit impliceert dan ook dat bij terugvorderingen de bijzondere bijdrage wordt teruggevraagd aan het betrokken personeelslid. De uiteindelijke afrekening gebeurt immers door de fiscale administratie op basis van de belastingaangifte van de betrokkene.

2. Terugvordering belastbare bedragen

Wat de globale problematiek van de terugvordering van belastbare bedragen betreft wanneer de ten onrechte uitgekeerde bedragen betrekking hebben op een voorgaand dienstjaar, deel ik het lid mee dat de federale overheid in punt 2.2.3. van het protocol nr. 75 van de onderhandelingen die werden gevoerd in het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten over het intersectoraal akkoord 1993-1994 volgende verbintenis heeft aangegaan.

- 2.2.3. Terugvordering van teveel uitbetaalde wedde of pensioen

De federale overheid zal een oplossing uitwerken, toepasselijk uiterlijk op 1 januari 1996, zodat bij recuperatie van teveel uitbetaalde wedde of pensioen, de recuperatie slaat op het door het personeelslid of de gepensioneerde ontvangen nettobedrag en niet op het belastbare bedrag. Het onderzoek zal ook betrekking hebben op de modaliteiten van de recuperatie.

Zodra de federale overheid concrete instructies in dit verband formuleert, zullen die onverwijld door het departement Onderwijs worden toegepast.

Vraag nr. 101
van 2 februari 1995
van de heer M. OLIVIER

Dienstanciënniteit onderwijspersoneel – Legerdienstperiode

In de omzendbrief van 13 juli 1982 (nr. S.O./X (82)8) worden in punt 1.1.4 de voorwaarden opgesomd waarbij de periode van legerdienst kan meetellen voor het berekenen van de dienstanciënniteit, zoals bedoeld in artikel 3, 2 van het koninklijk besluit van 27 juli 1976. De richtlijnen vermeld in deze omzendbrief worden momenteel blijkbaar niet meer toegepast.

Voor de berekening van deze dienstanciënniteit en voor de terbeschikkingstelling, de reffectatie en de wedertewerkstelling wordt thans verwezen naar het artikel 6 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en het artikel 4 van het decreet van dezelfde datum betreffende de rechtspositie van de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs.

Uit artikel 6, f van het decreet betreffende de rechtspositie van de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en artikel 4, e van het decreet betreffende de rechtspositie van de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs blijkt dat de periode van non-activiteit niet in aanmerking worden genomen voor de berekening van de dienstanciënniteit.

Vermits de periode tijdens dewelke het personeelslid zijn legerdienst vervult als een periode van non-activiteit wordt beschouwd (koninklijk besluit van 20 december 1973), telt deze periode blijkbaar niet mee om de dienstanciënniteit te berekenen. Dit kan voor diegenen die hun verplichte dienst aan de gemeenschap bewezen hebben heel wat onaangename gevolgen met zich brengen.

1. Waarom wordt de periode van legerdienst niet meegeteld voor de berekening van de dienstanciënniteit ?
2. Is dit geen discriminatie t.o.v. de vrouwelijke personeelsleden of de personeelsleden die geen legerdienst moesten vervullen ?
3. Kan de minister deze anomalie (eventueel met terugwerkende kracht) wegwerken

Antwoord

Het geviseerde koninklijk besluit van 27 juli 1976 is opgeheven bij het besluit van de Vlaamse regering van 12 juli 1989 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtweddetoelage in het gesubsidieerd onderwijs, dat op zijn beurt is opgeheven bij het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage.

Artikel 12 van dit laatste besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 7 december 1994, bepaalt de wijze waarop, voor de toepassing van hetzelfde besluit, de dienst- en ambtsanciënniteit worden vastgesteld.

Voor de berekening van de dienstanciënniteit wordt inderdaad verwezen naar respectievelijk artikel 4 van het decreet van 27 maart 1991 (rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs) en naar artikel 6 van het decreet van 27 maart 1991 (rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs).

§ 3 van dit artikel bepaalt echter ook dat de dienst- en ambtsanciënniteit bij de terbeschikkingstelling, de reffectatie en de wedertewerkstelling in aanmerking worden genomen vanaf bepaalde leeftijdstrappen.

Het invoeren van deze leeftijdstrappen had precies de gelijke behandeling van mannen en vrouwen tot doel. De diensten komen, zowel voor mannen als voor vrouwen, pas in aanmerking met ingang van de leeftijd die vastgesteld is voor het onderwijsniveau waartoe ze behoren.

Vraag nr. 103
van 3 februari 1995
van de heer L. STANDAERT

Lorgo-leden – Inzagerecht pedagogische dossiers

De rechtstreeks verkozen leden van een lokale raad, en de leden die gecoöpteerd werden uit de sociale, economische en culturele middens, hebben inzage in de pedagogische dossiers van de personeelsleden van de scholen die ressorteren onder deze lorgo.

1. Hebben deze leden van de lokale raden ook inzage in de pedagogische dossiers van de personeelsleden nog voor ze effectief zetelen, d.w.z. nog voor ze in een schriftelijke bevestiging hun mandaat aanvaarden, en de gehechtheidsverklaring aan het gemeenschapsonderwijs en de verklaring van niet-onverengbaarheid hebben ondertekend ?
2. Hebben deze leden van de lokale raden inzagerecht in bedoelde dossiers alvorens ze overgaan tot de coöptatie van leden uit het pedagogisch college ?
3. Kunnen deze leden elementen uit deze dossiers ter sprake brengen bij deze coöptatie, wetende dat ook de leden van het kiesbureau daarbij aanwezig zijn die, vooral in lorgo's die maar één school omvatten, meestal eveneens personeelsleden zijn van de betrokken lorgo ?
4. Kunnen deze leden elementen uit deze dossiers ter sprake brengen bij het interviewen van de kandidaat-leden van het pedagogisch college, wetende dat ook de leden van het kiesbureau daarbij aanwezig zijn die, vooral in lorgo's die maar één school omvatten, meestal eveneens personeelsleden zijn van de betrokken lorgo ?

Antwoord

1. De materie die door het lid wordt aangebracht, wordt geregeld door de artikelen 35, § 1 en 49 van het algemeen werkingsreglement van de lokale raden zoals vastgelegd in de omzendbrief **ARGO/510/JW/ES/N-91-01**.
2. Artikel 35, § 1 van dat werkingsreglement stelt dat het mandaat van de leden van de raad een aanvang neemt zodra de volledige raad, overeenkomstig het

kiesreglement, is samengesteld. Dit geschiedt conform artikel 50, § 1 van het buitengewoon decreet van 19 december 1988.

De informatieve omzendbrief **ARGO/510/JW/JD/I** van 10 april 1991 werkt dat nog verder uit in het punt 4.10 :

„Het lokale bestuursorgaan is niet operationeel als het niet volledig is samengesteld. Het is slechts volledig samengesteld als :

- de rechtstreekse verkiezingen goedgekeurd werden ;
- de coöptatie uit de sociale, economische en culturele milieus werd geratificeerd ;
- alle pedagogische colleges, ressorterend onder het lokale bestuursorgaan werden samengesteld, en de coöptatie uit de pedagogische colleges plaatsvond ;
- de afgevaardigde bestuurder werd aangewezen.

Een niet operationele lokale raad en zijn afgevaardigd bestuurder kunnen de lokale bevoegdheden niet opnemen.”

Het inzien van de pedagogische dossiers van de personeelsleden van de scholen die ressorteren onder deze LOGO is dus enkel mogelijk wanneer de raad operationeel is. Als gevolg van bovenstaande is het antwoord op de vragen 1 en 2 van het lid : neen.

3. Artikel 49 van het algemeen werkingsreglement van de lokale raden stelt dat het aan de leden van de raad verboden is vertrouwelijke informatie, die zij vernemen uit hoofde van hun mandaat, mee te delen aan derden. Informatie overgenomen uit de pedagogische dossiers valt onder de bepaling vertrouwelijke informatie. Als gevolg van bovenstaande is het antwoord op de vragen 3 en 4 van het lid : neen.

J. SAUWENS

MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE
HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 59
van 27 januari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Gebouwen Vlaamse Gemeenschap Brussel – Leegstand

Kan de minister mij meedelen of de Vlaamse Gemeenschap in de Brusselse agglomeratie op dit ogenblik over gebouwen beschikt die ofwel leeg staan, ofwel niet door de overheid worden gebruikt ?

Om welke gebouwen gaat het in dat geval ?

Antwoord

Inzake gebouwen waarover de Vlaamse Gemeenschap beschikt in de Brusselse agglomeratie, ben ik enkel bevoegd voor de gebouwen die diensten van het ministerie van Vlaamse Gemeenschap huisvesten.

De betreffende gebouwen worden door de overheid gebruikt.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDSHEIDSINSTEL-
LINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 28
van 20 januari 1995
van de heer M. DIDDEN

Volksgezondheid – Woonwagengewoners

Wellicht is de problematiek van de woonwagengewoners vanuit gezondheidsstandpunt de minister weinig bekend. Toch werd door het Vlaams Overleg Woonwagewerk op dit stuk een zeer interessant document opgesteld. Hieruit blijkt dat, onder meer vanuit de Limburgse situatie, bekend is dat bij de bevolking van de woonwagengewoners de gemiddelde leeftijd van de mannen 54 jaar en van de vrouwen 64 jaar is. Dit is schrikbarend lager dan die van de gemiddelde Vlaming.

In dit kader wordt er onder meer gepleit om binnen Kind en Gezin activiteiten op te zetten die er kunnen toe leiden dat verpleegsters aangesteld worden die zich specialiseren in het bezoeken van de woonwagens. Dit lijkt me elementair opdat ook deze categorie vanuit de gezondheidszorg adequaat zou kunnen benaderd worden.

Graag had ik vernomen of er vanwege het departement van de minister hierover contact is opgenomen met de diensten van Kind en Gezin, alsmede met het Vlaams Overleg Woonwagewerk teneinde tot een meer adequate beleidsbenadering voor deze toch echt marginale groep binnen de samenleving te kunnen komen.

Antwoord

Als Vlaams minister van Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin ben ik mij bewust van de gezondheidsproblematiek bij de woonwagengewoners. Ook Kind en Gezin en het Vlaams Overleg Woonwagewerk (VOW) zijn sterk begaan met deze problematiek.

In januari 1994 werd door Kind en Gezin de Strategie-bepaling Preventie Kinderzorg opgesteld. Deze strategie-bepaling werd opgenomen in het meerjarenprogramma dat op 8 september 1994 werd goedgekeurd door de raad van beheer van Kind en Gezin. Bij de opstelling van deze documenten werd de noodzaak aangevoeld de woonwagengewoners een plaats binnen de doelgroepenbepaling te geven.

Een eerste optie binnen deze strategiedefiniëring is de bepaling van een aantal specifieke doelgroepen die vanuit Kind en Gezin een extra-dienstverleningspakket zullen krijgen. De groepen woonwagengewoners zullen ofwel het pakket van de doelgroep kansarme gezinnen ontvangen, dan wel het pakket van de doelgroep individuele risicofactoren. Concreet betekent dit dat zij extra huisbezoeken krijgen, zowel prenataal als postnataal. Terwijl het modale gezin enkel huisbezoeken krijgt tijdens de eerste 3 levensmaanden van het kind, krijgen de specifieke doelgroepen huisbezoeken tot 3 jaar en voor niet-schoolgaande kinderen zelfs tot 6 jaar. De specifieke doelgroepen zullen ook op het consulta-

tiebureau voor het jonge kind terecht kunnen voor extra consulten.

Kind en Gezin voorziet in de oprichting van preventieve zorgcentra in concentratieregio's met allochtone en autochtone kansarmen. Een multidisciplinair team zal met een aangepaste werkmethode, in samenwerking met externe partners, de problematiek op vlak van zwangerschapszorg en kindzorg bij deze doelgroep aanpakken. Vermits er buiten deze concentratieregio's ook initiatieven genomen dienen te worden, wordt een alternatief uitgewerkt voor de aanpak van de kansarme groep in de niet-concentratieregio's. De werking voor de woonwagenbewoners zal zich hierin bevinden. Dit alternatief zal erin bestaan dat er structurele samenwerkingsverbanden worden opgezet met andere hulpverleners in die regio, waaronder bv. Vlaams Overleg Woonwagenwerk. Verder wordt er ook voor geopteerd om in niet-concentratieregio's kansarmoede, los van preventieve zorgcentra, ook groepswerkingen rond gezondheids- en opvoedingsthema's te organiseren.

De voornaamste problemen m.b.t. de uitwerking van een concrete aanpak voor deze materie zijn het ontbreken van cijfermateriaal en het feit dat de doelgroep verspreid leeft en rondtrekt terwijl de werking van de sociaal verpleegkundigen regiogebonden is. Het Vlaams Overleg Woonwagenwerk en Kind en Gezin onderhouden m.b.t. deze materie contacten met elkaar en zullen in de toekomst zeker nauw met elkaar samenwerken. Momenteel worden vooral gegevens verzameld. Kind en Gezin heeft VOW onder meer om cijfermateriaal gevraagd en op verschillende plaatsen (o.a. in Antwerpen en Herentals) is er overleg tussen de medewerkers van VOW, Kind en Gezin en de OCMW's.

Het VOW, Kind en Gezin en de OCMW's zijn het best geplaatst om, in eerste instantie, rond deze problematiek te werken. Als Vlaams minister van Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin blijf ik zeker de ontwikkelingen op het veld opvolgen.

Vraag nr. 29
van 25 januari 1995
van de heer J. VANDEURZEN

Centra voor ambulante en residentieel welzijnswerk – Gecombineerde erkenning

1. Is het in de huidige stand van de wetgeving (decreet en uitvoeringsbesluiten) mogelijk dat één V.Z.W. een erkenning krijgt als centrum voor ambulante welzijnswerk en daarnaast ook een erkenning als centrum voor algemeen residentieel welzijnswerk ?
2. Zo ja, onder welke voorwaarden ?

Antwoord

Het decreet van 24 juli 1991 betreffende het algemeen welzijnswerk en dus ook het besluit van de Vlaamse regering van 21 september 1994 tot uitvoering van dit decreet laten niet toe dat éénzelfde centrum wordt erkend als centrum voor ambulante welzijnswerk én als centrum voor residentieel welzijnswerk. Vermits artikel 23, 1° bepaalt dat een voorziening dient opgericht

te zijn door – en niet als – o.m. een vereniging die geen winst nastreeft, betekent dit dat éénzelfde V.Z.W. wel de organiserende instantie kan zijn van meerdere al dan niet erkende en/of gesubsidieerde voorzieningen. In die zin kan één V.Z.W. zowel een erkenning krijgen voor een centrum voor ambulante welzijnswerk als voor een centrum voor residentieel welzijnswerk. In voorkomend geval blijft het hier wel degelijk gaan om twee aparte centra, met een aparte organisatiestructuur, een eigen organisatie- en beleidsplan, een aparte boekhouding, een apart financieel verslag, e.d. Dergelijke v.z.w.'s dienen dan ook twee aparte erkenningsaanvragen in te dienen, met alle daartoe vereiste documenten en zullen, in voorkomend geval, als aparte centra worden erkend.

Vraag nr. 35
van 3 februari 1995
van de heer F. DEWINTER

Doping – Lijsten

De dopingproblematiek neemt in ons land steeds ingewikkelder vormen aan.

Zo circuleren er in ons land meerdere lijsten met zogenaamde verboden producten. Er is de lijst van verboden middelen van het Belgische ministerie van Volksgezondheid zelf, maar ook de lijst van verboden geneesmiddelen en verboden actieve bestanddelen (1301 C). Die lijsten verschillen niet alleen onderling, maar ook bijvoorbeeld t.o.v. bepaalde buitenlandse lijsten zoals die van de Koninklijke Nederlandse Maatschappij ter Bevordering van de Pharmacie.

Van sportbeoefenaars verwacht men bijna dat zij volleurde artsen of apothekers zijn.

Kan er niet één enkele dopinglijst worden gehandhaafd met daarnaast, ten behoeve van de sportlui, een lijst met toegelaten dopingproducten ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Leo Peeters, minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

L. PEETERS

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGHEDEN

Vraag nr. 19
van 16 januari 1995
van de heer E. BEYSEN

Subregionale tewerkstellingscomités – Vertegenwoordiging Vlaamse regering

De Vlaamse regering heeft beslist de vertegenwoordiging van de regering in de subregionale tewerkstellingscomités te verminderen van drie tot twee en dit, naar verluidt, om doelmatigheidsredenen.

1. Wie waren tot dusver de drie vertegenwoordigers

in deze subregionale tewerkstellingscomités, en wie valt er ten gevolge van deze beslissing van de regering af ?

2. Kan de minister de 'doelmatigheidsredenen' nader specificeren ?

Antwoord

1. De vertegenwoordigers van de Vlaamse ministers in de subregionale tewerkstellingscomités (periode 1989-1994) waren :

STC Aalst

- De Chou F.
- Vandenstockt W.
- Petit H.

STC Antwerpen – Boom

- Kruyniers R.
- Beckers P.
- Van Steenkiste M.

STC Brugge

- Roose Y.
- Baert F.
- Heirman G.

STC Dendermonde

- De Baets N.
- Vandebossche M.
- Govaert W.

STC Gent

- De Vilder F.
- Van de Wynckel D.
- Omey E.

STC Limburg

- Deckers N.
- Standaert K.
- Sleypen S.

STC Ieper

- Patry G.
- Van Dromme G.
- Keynaert W.

STC Kortrijk

- De Bebuyck R.
- Platteau A.
- Carron G.

STC Leuven

- De Waele A.
- Buseyne C.
- Janssens L.

STC Mechelen

- Stuykens L.
- De Bondt J.
- De Wachter D.

STC-Oostende

- Michiels J.P.
- Verfaillie S.
- Verhelst R.

STC Oudenaarde

- Verkruyssen F.
- Maebe W.
- Kerkhoven W.

STC Roeselare

- Himpe J.
- Devolder O.
- Swaenepoel E.

STC Sint-Niklaas

- De Meyer M.
- Verstraete J.
- Houtekier D.

STC Turnhout

- Saeys R.
- Van Tomout G.
- Van Rooie J.

STC Halle-Vilvoorde :

- De **Bock** K.
- T'Kindt M.
- Baeyens M.

Ingevolge het besluit van de Vlaamse regering tot wijziging, met betrekking tot de subregionale tewerkstellingscomités, van het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1988 houdende de organisatie van de arbeidsbemiddeling en de beroepsopleiding werden volgende personen benoemd als vertegenwoordigers van de Vlaamse regering :

STC Aalst :

- De heer W. Van den Stockt
- De heer H. Petit

STC Antwerpen – Boom :

- De heer P. Beckers
- De heer A. Schodts

STC Brugge :

- De heer G. Heirman
- De heer P. Van Coille

STC Dendermonde :

- De heer L. De Saeger
- De heer P. Magherman

STC Gent :

- De heer F. De Vilder
- De heer E. Rohaert

STC Limburg :

- De heer V. Vangeel
- De heer M. Van Oevelen

STC Ieper :

- De heer W. Delaere
- De heer Y. Leterme

STC Kortrijk :

- De heer A. Platteau
- De heer E. Desramaults

STC Leuven :
 – De heer D. Van de Wouwer
 – De heer C. Buseyne

STC Mechelen :
 – De heer J. de Wachter
 – De heer R. Verschooten

STC Oostende :
 – De heer S. Verfaillie
 – De heer F. Hostyn

STC Oudenaarde :
 – Mevrouw V. Van den Heede
 – De heer S. Vercamer

STC Roeselare :
 – De heer J. Himpe
 – De heer O. Devoldere

STC Sint-Niklaas :
 – Mevrouw M. Verheyden
 – De heer C. Pieters

STC Turnhout :
 – De heer J. Bouillard
 – De heer J. Lintermans

STC Halle-Vilvoorde :
 – De heer K. De Bock
 – De heer E. Van Dam

Deze benoemingen maken deel uit van de algehele vernieuwing van de samenstelling van de subregionale tewerkstellingscomités overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 21 december 1988.

2. De redenen tot wijziging van het besluit zijn zowel van vergadertechnische als van inhoudelijke aard. De evaluatie van de werking en de dagelijkse praktijk bracht aan het licht dat het aantal van twee vertegenwoordigers ruim volstaat om de werkzaamheden vlot te laten verlopen.

Deze wijziging past ook in het algemeen beleid inzake decentralisatie van het arbeidsmarktbeleid, de uitbouw van een doelmatig en coherent arbeidsmarktmodel en de aansluiting met de socio-economische gegevens op subregionaal niveau zoals vervat in het protocol van 17 maart 1993 met betrekking tot de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie.

Vraag nr. 24
van 23 januari 1995
van de heer R. VAN HOOLAND

Selectie-, werings- en outplacementbureaus – Erkenningen

1. Hoeveel psychologen of rechtspersonen en kantoren, zo mogelijk op maandbasis en per provincie, hebben van 1 maart 1994 tot 31 december 1994 een aanvraag tot erkenning voor een bureau voor selectie en/of werving en outplacement, apart of gecombineerd, ingediend bij de Vlaamse Gemeenschap, departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden ?
2. Hoeveel erkenningen zijn ondertussen verleend, per categorie en zo mogelijk per provincie en hoeveel aanvragen zijn er in behandeling ?

Antwoord

Aantal ingediende dossiers (01/03/1994 - 31/12/1994)

A. Outplacementbureaus

1. Rechtspersonen

OUTPLACEMENTBUREAUS (RECHTSPERSONEN)									
	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Antwerpen	Limburg	Vlaams Brabant	Waals Gewest	Brussels Gewest	Buitenland	TOTAAL
maart 94	–	–	–	–	–	–	2	–	2
april 94	–	–	–	–	–	–	–	–	–
mei 94	–	–	–	–	–	–	–	–	–
juni 94	–	–	–	–	–	–	1	–	1
juli 94	–	–	–	–	–	–	–	1	1
aug. 94	–	–	–	–	–	–	–	–	–
sept. 94	–	–	–	–	–	–	–	–	–
okt. 94	–	–	–	–	–	–	–	–	–
nov. 94	–	–	–	–	–	–	–	–	–
dec. 94	–	–	–	–	–	–	–	–	–
TOTAAL	–	–	–	–	–	–	3	1	4

2. Natuurlijke personen

Er is geen enkele natuurlijke persoon die een aanvraag als outplacementbureau heeft ingediend.

B . Wervings- en/of Selectiebureaus

1. Rechtspersonen

WERVINGS- EN/OF SELECTIEBUREAUS (RECHTSPERSONEN)									
	West- Vlaanderen	Oost- Vlaanderen	Antwerpen	Limburg	Vlaams Brabant	Waals Gewest	Brussels Gewest	Buiten- land	TOTAAL
maart 94	—	2	4	—	1	—	4	—	11
april 94	—	—	3	—	—	—	1	—	4
mei 94	1	—	—	—	—	—	—	—	4
juni 94	1	—	—	—	1	—	—	—	4
juli 94	—	—	—	1	—	—	—	—	1
aug. 94	—	—	1	—	—	—	—	—	1
sept. 94	—	—	—	—	—	—	1	—	1
okt. 94	—	—	1	—	—	—	—	—	2
nov. 94	—	1	—	—	2	—	—	1	4
dec. 94	—	1	—	—	1	—	—	—	2
TOTAAL	2	4	9	1	5	—	11	2	34

2. Natuurlijke personen

WERVINGS- EN/OF SELECTIEBUREAUS (NATUURLIJKE PERSONEN)									
	West- Vlaanderen	Oost- Vlaanderen	Antwerpen	Limburg	Vlaams Brabant	Waals Gewest	Brussels Gewest	Buiten- land	TOTAAL
maart 94	—	1	1	—	—	—	—	—	2
april 94	1	—	—	—	—	—	—	—	1
mei 94	—	—	—	—	—	—	—	—	—
juni 94	—	—	—	—	1	—	—	—	1
juli 94	—	—	—	—	1	—	—	—	1
aug. 94	—	—	—	—	—	—	—	—	—
sept. 94	—	1	—	—	1	—	—	—	2
okt. 94	—	—	—	—	1	—	—	—	1
nov. 94	—	—	—	—	1	—	—	—	1
dec. 94	2	1	—	—	—	—	—	—	3
TOTAAL	3	3	1	—	5	—	—	—	12

Van de 12 natuurlijke personen, die in deze periode een erkenningsaanvraag als wervings- en/of selectiebureau hebben ingediend, zijn er 6 houder van een diploma van doctor of licentiaat in de psychologie.

2. Aantal erkende bureaus (dd. 30/01/1995).

A.

OUTPLACEMENTBUREAUS : ERKENNINGEN dd. 30/01/1995									
	West- Vlaanderen	Oost- Vlaanderen	Antwerpen	Limburg	Vlaams Brabant	Waals Gewest	Brussels Gewest	Buiten- land	TOTAAL
	—	1	2	—	1	—	8	—	12

WERVINGS- EN/OF SELECTIEBUREAUS : ERKENNINGEN dd. 30/01/1995									
	West- Vlaanderen	Oost- Vlaanderen	Antwerpen	Limburg	Vlaams Brabant	Waals Gewest	Brussels Gewest	Buiten- land	TOTAAL
	29	32	43	8	31	8	67	67	218

B. Er zijn nog 28 erkenningsaanvragen van wervings- en selectiebureaus in behandeling. Er zijn nog 2 erkenningsaanvragen en outplacementbureaus in behandeling.

Vraag nr. 26
van 1 februari 1995
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

VDAB – Engelse personeelsadvertentie

Voor mij ligt een personeelsadvertentie van de VDAB-PDV, verschenen in De Standaard van 21 januari, waarmee ten behoeve van een Japans bedrijf in Geel personeel wordt gerecrueteerd.

De bewuste advertentie is eentalig Engels en sluit af met de vraag "please send your resumé in Dutch and English before 01/02/95 to VDAB-PDV, Guy Meerts, Merodecenter 1, 2300 Turnhout".

Mij verwondert het dat men bij de VDAB blijkbaar niet op de hoogte is van de wijziging die de Vlaamse Raad verleden jaar heeft aangebracht aan het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen werkgevers en werknemers, het zogenaamde septemberdecreet. Dat bepaalt dat alle werkaanbiedingen, in welke vorm ook, uitgaande van de werkgever teneinde de werknemer te werven, in het Nederlands moeten worden opgesteld.

Kan het dat de VDAB de eigen Vlaamse decreten zomaar negeert ?

Werden er voldoende richtlijnen door de overheid verstrekt aan de VDAB en PDV ?

Gaat de minister klacht indienen tegen de VDAB wegens overtreding van de Vlaamse decreetgeving ?

Antwoord

De advertentie, waarnaar het lid in zijn vraag verwijst, betreft een Koreaans en geen Japans bedrijf, nl. Hyundai Construction Equipment, in het kader van de spoedige inplanting en opstarting van een nieuwe vestiging in Geel. Deze nieuwe vestiging van dit bedrijf opent tewerkstellingsperspectieven voor enkele honderden werkzoekenden uit de regio. Door de Vlaamse regering werden trouwens aanzienlijke inspanningen gedaan om deze investering naar Vlaanderen te krijgen wegens o.m. dit tewerkstellingsperspectief.

Op het ogenblik van het verschijnen van de advertentie had genoemde firma nog geen exploitatiezetel, zoals bedoeld in artikel 1 van het decreet van 19 juli 1973, in België. De belangenbehartiging was toevertrouwd aan een in Antwerpen gevestigd raadgeversbureau.

Het is duidelijk dat de Psychologische Dienst Vlaanderen van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (PDV-VDAB) niet optrad als werkgever, doch in opdracht handelde en rekening hield met de wensen van de opdrachtgever. De bedoelde advertentie was gericht naar topkaderleden van het op te starten bedrijf, die in de toekomst rechtstreeks Engelstalige contacten zullen hebben met het Koreaanse bedrijf. Tevens zullen zij een brugfunctie Engels/Nederlands vervullen naar de andere werknemers toe. Er werd dan ook besloten dit criterium reeds in de selectiefase op te nemen. Overigens werd in de advertentie een Engelstalig en een Nederlandstalig C.V. gevraagd. De verdere selectieprocedure verloopt in het Nederlands.

Voor de selectie van middenkaders en uitvoerend personeel zal, indien VDAB-PDV hierbij wordt betrokken, de bekendmaking in het Nederlands gebeuren.

Door de VDAB werden intern reeds richtlijnen gegeven om, zelfs wanneer de VDAB in opdracht handelt, te waken over een correcte toepassing van bedoeld decreet. Als voogdijminister heb ik de VDAB herinnerd aan de draagwijdte van het decreet alsook de opdracht gegeven te waken over de juiste naleving ervan.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
 VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 14
van 23 november 1993
van de heer L. BARBE

Scheepskredieten – Arrest Europees Hof van Justitie

De steun aan de scheepsbouwsector is Europees gereguleerd door middel van richtlijnen. De Europese Commissie heeft met de beschikking van 4 juli 1990 en 13 maart 1991 overschrijdingen van het toegelaten subsidie-equivalent vastgesteld (het ging om respectievelijk 3 en 9 scheepskredieten toegekend door het Vlaamse Gewest). Het beroep dat tegen deze beschikkingen werd ingesteld werd op 18 mei 1993 door het Europees Hof van Justitie verworpen. Het Vlaamse Gewest moet dus de voorwaarden van de betrokken scheepskredieten herzien. Aangezien de scheepskredieten sinds 1 januari 1993 deel uitmaken van de portefeuille van Gimvindus moet deze n.v. het arrest van het Hof van Justitie uitvoeren. Noch de Vlaamse Raad, noch het Rekenhof hebben toezicht op de scheepskredietenportefeuille. Ondertussen zou één van de scheepskredieten al verkocht zijn, wat de uitvoering van het arrest uiteraard bemoeilijkt.

Het is onder andere om de volgende redenen belangrijk dat het Vlaamse Gewest zo snel mogelijk het arrest uitvoert :

- het nieuwe artikel 171 van het Verdrag van Maastricht maakt het mogelijk dat het Europees Hof van Justitie een lid-staat een forfaitaire som of dwangsom oplegt bij niet naleven van arresten (de federale overheid kan die dan verhalen op het Vlaamse Gewest) ;
- het gaat om onwettelijke overheidssteun waarvoor de belastingsbetaler moet opdraaien. Hoe langer met de bijsturing gewacht wordt, hoe hoger de rekening.

De aangekondigde herstructurering inzake de GIMV en Gimvindus kan uiteraard geen reden zijn om de uitvoering van dit arrest op de lange baan te schuiven.

1. Hoeveel van deze 12 scheepskredieten zijn al verkocht ? (graag datum van de verkoop).
2. Is Gimvindus ondertussen gestopt met de verkoop van deze 12 scheepskredieten ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de voorwaarden van de verkochte scheepskredieten te wijzigen ?
4. Welke maatregelen heeft de minister genomen opdat de voorwaarden van de scheepskredieten die nog in de portefeuille van Gimvindus zijn worden gewijzigd ?

Antwoord

Ik heb over het arrest van het Europees Hof van Justitie van 18 mei 1993 m.b.t. het beroep van het Vlaams gewest inzake de beschikkingen van de Europese Commissie van 4 juli 1990 van 13 maart 1991 uitvoerig juridisch advies ingewonnen.

Blijkens dit advies kunnen, krachtens voornoemde beschikkingen en de vaststellingen van het arrest, de betrokken scheepswerven worden beschouwd als de werkelijke beneficiarissen van de ten onrechte uitgekeerde overheidssteun en dient de steun dan ook van deze werven te worden teruggevorderd. Bij brief van 2 maart 1994 heb ik deze zienswijze overgemaakt aan de diensten van de Europese Commissie.

Ingevolge deze interpretatie dienen de 12 betrokken scheepskredieten niet te worden aangepast.

Vraag nr. 43 van 14 december 1994 van de heer M. DIDDEN

Globaal energiedebat Vlaamse Raad – Regeringsinitiatieven

Zeer recentelijk konden we vernemen dat de Vlaamse regering een beslissing heeft genomen met betrekking tot het voeren van een globaal energiedebat in de Vlaamse Raad. Dit is gebeurd naar aanleiding van de resolutie die in dezelfde raad is gestemd met betrekking tot de aanleg van nieuwe hoogspanningslijnen.

Er dient van uitgegaan te worden dat de Vlaamse overheid volgens de bijzondere wet van 8 augustus 1988, artikel 6, § 1, VII, bevoegd is voor de gewestelijke aspecten van de energie.

Graag vernam ik :

1. of het toekomstige energiedebat over elk van de bevoegdheidsdomeinen zal handelen die in de bijzondere wet zijn bepaald ;
2. of de Vlaamse regering en/of de minister-president een beleidsnota over elk van deze bevoegdheidsaspecten van de energie zal opstellen ;
3. tot welke diensten van de Vlaamse regering de leden van de Vlaamse Raad zich kunnen wenden wan-

neer zij de verdere ontwikkelingen over dit energiedebat wensen voor te bereiden, en

4. binnen welke tijdsperiode dit energiedebat is gepland ?

Antwoord

Het raadslid informeert naar de rol van de Vlaamse regering in het energiedebat in de Vlaamse Raad.

De beslissing een energie-debat te houden gaat uit van de Vlaamse Raad zelf. De eerste en de vierde vraag van het lid hebben hierop betrekking.

De commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid besliste eenparig een reeks hoorzittingen op te starten ter voorbereiding van het globaal debat over het energiebeleid. Deze beslissing werd genomen bij de bespreking van tal van voorstellen van resolutie en een voorstel van decreet (cf. Vlaamse Raad, Stuk 654 (1994-1995), Nr. 1, blz. 5.) Een eerste reeks hoorzittingen vond plaats op 29 september 1994.

In de vergadering van de commissie Economie van 24 januari 1995 heb ik mij verder bereid verklaard het energiedebat in de Vlaamse Raad te ondersteunen door als bevoegd minister een tekst voor te leggen.

Het gaat niet om een beleidsnota, vermits mijn beleidsintenties aangaande het energiebeleid terug te vinden zijn in de beleidsbrief Investeren in de Toekomst. Het gaat wel om een tekst die het mogelijk maakt het debat te structureren en te stroomlijnen.

De tekst werd uitgewerkt, in onze opdracht, door het bestuur voor Natuurlijke Rijkdommen en Energie bij mijn administratie. Dit is ook de dienst die ter beschikking staat voor informatie ten gerieve van de leden van de Vlaamse Raad.

Vraag nr. 44 van 14 december 1994 van de heer J. GABRIELS

Reconversie Limburg – Stand van zaken

In uw beleidsbrief "Investeren in de toekomst. Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1995" schrijft u op pagina 18 dat 80 percent van de mijnwerkers die KS verlieten, ondertussen reeds een job hebben gevonden.

Kan de minister me meedelen waar hij deze cijfers vandaan haalt en hoe de evolutie van de tewerkstelling van de gewezen mijnwerkers is verlopen sinds de sluiting van de Limburgse mijnen ?

Antwoord

De vermelde cijfers in mijn beleidsbrief Investeren in de Toekomst, werden opgevraagd bij de BLM.

Deze cijfers werden nog verfijnd in het rapport van de BLM met als titel : Werkloosheid bij de Mijnwerkers op 30.11.1994. Dit rapport vermeldt als bronnen de VDAB, de NV Mijnen en de BLM.

Na het eerste KS-herstructureringsplan van 1986 besloten bijna 10.000 mijnwerkers om KS te verlaten. Hier van kozen ongeveer 4.000 mijnwerkers voor één of andere vorm van pensioen. Zowat 750 mijnwerkers verkozen bij KS te blijven en werden bijgevolg naar het Westelijk Mijnbekken gemuteerd. De overige 5.771 mijnwerkers boden zich aan op de arbeidsmarkt.

Op 30 november 1994 stonden 941 mijnwerkers die voorheen in één van de Oostelijke zetels van KS hadden gewerkt bij de VDAB geregistreerd als werkzoekend. Dit is 16,3 percent van de totale groep die zich op de arbeidsmarkt heeft aangeboden. Wanneer alleen het criterium "uitkeringsgerechtigd volledig werkloos" als referentiepunt wordt genomen, was op 30 november 1994 nog 13,3 percent werkloos.

In het kader van het tweede herstructureringsplan van mei 1989 besloten ongeveer 5.500 mijnwerkers om KS te verlaten. Hiervan kozen 3.100 mijnwerkers voor één of andere vorm van pensioen. Zowat 100 mijnwerkers verkozen om bij KS te blijven werken. De overige 2.316 werknemers opteerden ervoor zich op de arbeidsmarkt aan te bieden.

Op 30 november 1994 stonden 331 mijnwerkers die voorheen in één van de Westelijke zetels van KS hadden gewerkt bij de VDAB geregistreerd als werkzoekend. Dit is 14,3 percent van de totale groep die zich op de arbeidsmarkt heeft aangeboden. Nog 10,4 percent werd beschouwd als uitkeringsgerechtigd volledig werkloos.

Een tussentijdse afvloeiingsperiode vond plaats in 1988 bij de keuzemogelijkheid 21A. Van deze mogelijkheid maakten 807 mijnwerkers gebruik.

Op 30 november 1994 stonden 59 mijnwerkers, of 7,3 percent van deze groep, bij de VDAB geregistreerd als werkzoekend. Volgens het criterium "uitkeringsgerechtigd volledig werkloos" diende nog 5 percent als werkloos te worden beschouwd.

In totaal hebben zich dus 8.894 mijnwerkers aangeboden op de arbeidsmarkt. Op 31 november 1994 was hiervan nog 1.331 of 15 percent werkzoekend en 1.049 of 11,8 percent uitkeringsgerechtigd volledig werkloos.

Vraag nr. 58
van 13 januari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Samenwerking met Chinese Volksrepubliek – Mensenrechten

Vlaanderen werkt meer en meer met de Chinese Volksrepubliek samen. Er werd een initieel samenwerkingsakkoord inzake onderwijs afgesloten met de Chinese Volksrepubliek.

De Vlaamse Vereniging voor Volksontwikkeling en Technisch Bijstand (WOB) stelt universitair gediplomeerden ter beschikking van de Volksrepubliek om er in het hoger onderwijs les te geven. Ook landbouwdeskundigen worden naar ginder gestuurd. Dit alles zonder dat iemand zich blijkbaar bekommert om het feit dat mensenrechten in China niet bestaan.

Er mag in dit opzicht ongetwijfeld verwezen worden naar de wijze waarop de studentenbeweging voor meer democratie op het Plein van de Hemelse Vrede in het bloed werd gesmoord,

Is de minister-president van mening dat wij met een regime van deze aard normale betrekkingen kunnen onderhouden ?

Zou een terughoudendheid die duidelijk verwijst naar de afkeer voor de marxistische dictatuur in dat land niet beter op zijn plaats zijn ?

Bekommert de Vlaamse regering zich hoe dan ook nog om de mensenrechten ?

Antwoord

De Vlaamse regering besliste op 3 juni 1993 de relaties met China te hervatten onder bepaalde voorwaarden en aansluitend bij het internationale en Europese standpunt ter zake.

Aan de beslissing werd de uitdrukkelijke voorwaarde verbonden dat in het nieuwe culturele werkprogramma alleen uitwisseling van personen en bijstand aan personen zal worden opgenomen. Manifestaties die propagandistisch geïnterpreteerd zouden kunnen worden komen niet in aanmerking voor de nieuwe samenwerking. Er werd bepaald dat het enkel en alleen kan gaan over bijstand aan personen.

Het samenwerkingsakkoord inzake hoger onderwijs dat door minister L. Van den Bossche op 16 december 1994 werd gesloten, behelst een samenwerking op basis van concrete projecten. China verbindt zich ertoe de partnerinstellingen geld, personeel en uitrusting ter beschikking te stellen, tegenover een Vlaamse financiële inbreng.

De programma's van het WOB verlopen via de State Education Commission en het State Bureau for Foreign Experts. Deze samenwerking verloopt via wederzijdse contacten, werkbezoeken, evaluatiemissies en wetenschappelijke zendingen.

Een aantal factoren wijzen in de richting van een verbetering van de mensenrechten in China. Eind vorig jaar werd een wetsvoorstel goedgekeurd betreffende het gevangeniswezen. Daarin staat dat de martelingen door de politie worden verboden, alsook het afdwingen van bekentenissen door foltering. Verder worden daarin ook de rechten van de gevangenen uiteengezet. Dat China een dergelijke wet wenst in te voeren wijst er op dat China niet ongevoelig is voor westerse kritiek op zijn mensenrechtenbeleid. In dezelfde optiek moet ook het uitnodigen van de VN-mensenrechtenrapporteur in Beijing eind november 1994 worden gezien.

Op het gebied van de mensenrechten sluit de Vlaamse regering zich aan bij de houding van de Europese Unie, die ten aanzien van de mensenrechten reeds herhaaldelijk haar bezorgdheid heeft geuit. De mensenrechten zijn trouwens een essentieel element in de betrekkingen van de Europese Unie met China.

Ik kan het lid verzekeren dat het aspect van de mensenrechten in China het onderwerp is van constante aandacht en de Vlaamse regering zal dit aan de Chinese gesprekspartners dan ook blijven duidelijk maken.

Vraag nr. 66
van 24 januari 1995
van de heer J. GEYSELS

Expansiesteun aan bedrijven – Ecologie-criterium

De Vlaamse regering heeft het ecologie-criterium ingesteld als parameter voor het toekennen van expansiesteun aan bedrijven.

1. Hoeveel bedrijven hebben in 1992 en 1993 op basis van dit ecologie-criterium een aanvraag tot expansiesteun ingediend? Hoeveel dossiers werden goedgekeurd? Over welke investeringsbedragen, respectievelijk toegekende steun gaat het?
2. Zijn er dienaangaande verschillen vast te stellen tussen de KMO's en de grote bedrijven? Zo ja, welke?

Antwoord

1. Tijdens de jaren 1992 en 1993 hebben de kleine en middelgrote ondernemingen 471 expansiedossiers ingediend.

Hiervan werden er 257 geheel of gedeeltelijk positief beoordeeld. Op een totaal van 2,657 miljard frank investeringen werd een ecologiesubsidie van 398,5 miljoen frank (d.i. 15 percent) toegekend.

Voor de grote ondernemingen werden in dezelfde periode 147 aanvragen geheel of gedeeltelijk goedgekeurd. Op een bedrag van 8,062 miljard frank investeringen werd een ecologiesteun van 1,030 miljard frank (d.i. gemiddeld 12,77 percent) toegekend.

2. Volgens de in 1992 en 1993 vigerende richtlijnen was het steunpercentage voor ecologieinvesteringen 15 percent voor alle ondernemingen. Nochtans is de gemiddelde ecologiesteun voor de grote ondernemingen minder dan 15 percent.

Dat wordt verklaard door de beperking van de ecologiesteun ingevolge wettelijke en Europese steunplafonds.

Bij de toekenning van de subsidie aan kleine en middelgrote ondernemingen blijft de ecologiesteun behouden en worden de andere steunmaatregelen beperkt als het plafond wordt bereikt.

Vraag nr. 79
van 26 april 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse regering – Promotie Vlaamse identiteit

De voorzitter van de Waalse gewestregering heeft een cel opgericht die zich moet bezighouden met de promotie van de Waalse identiteit voor binnenlands gebruik. Dit lijkt mij geen onaardig idee voor de Vlaamse regering.

Beschikt de minister over een dergelijke cel?

Antwoord

Ook ik heb vernomen dat mijn Waalse collega, minister-president Collignon, overgegaan is tot het oprichten van een aparte cel binnen zijn kabinet ter bevordering van de Waalse identiteit.

Ik van mijn kant beschik officieel niet over een dergelijk cel. Het is immers mijn overtuiging dat de oprichting van een cel promotie van de Vlaamse identiteit, eerder remmend zou werken op het verspreiden van de Vlaamse identiteit. Ik heb er steeds op toegezien dat de Vlaamse identiteit verspreid wordt in alle mogelijke beleidsdomeinen. Op deze manier kan ik stellen dat mijn gehele kabinet betrokken is bij de promotie van de Vlaamse identiteit en niet enkel een beperkte cel zoals dat het geval is in de Waalse gewestregering.

Graag geef ik enkele voorbeelden hoe binnen mijn bevoegdheden de Vlaamse identiteit constant gepromoot werd. De cel externe betrekkingen heeft de culturele ambassadeurs van Vlaanderen als een basis beschouwd om Vlaanderen bekendheid te geven in het buitenland. De cel landbouw heeft promotie gemaakt voor de Vlaamse land- en tuinbouwproducten met de campagne Van Vlaanderen. De cel wetenschapsbeleid heeft de promotie van wetenschappelijke opleidingen en onderzoek aangeprezen tijdens de Vlaamse Wetenschapsweek. De cellen KMO en economie hebben elke gelegenheid aangegrepen om de Vlaamse identiteit van de acties te benadrukken zoals De Vlaamse Openbedrijvendag, De Vlaamse Week van de Kwaliteit, De Vlaamse Produktambassadeurs, en nog vele andere.

Uiteraard mag in deze lijst ook de Vlaams-Europese 11-daagse opgenomen worden. Aangezien deze periode bijna uitsluitend in het teken staat van het versterken van de Vlaamse identiteit.

Het promoten van de Vlaamse identiteit is immers niet de taak van een beperkte cel maar is de taak van alle Vlaamse beleidsmensen. Deze activiteit indelen bij een beperkt aantal mensen zou dan ook het actieveld sterk beperken en zou vele acties rond het promoten van de Vlaamse identiteit hebben bemoeilijkt.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 44
van 17 november 1994
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Kaaimuur Brugsevaart Gent – Herstelling

Aan de Brugsevaart ter hoogte van de Palinghuizen te Gent is een kaaimuur samen met een deel van de weg ingestort. Als gevolg daarvan is de rijweg en zijn heel wat parkeerplaatsen onbruikbaar.

Dit veroorzaakt een grote verkeersoverlast op de belangrijke verkeersader Gent-Eeklo maar brengt ook ernstige schade toe aan de talrijke daar gevestigde han-

delaars door gebrek aan parkeermogelijkheid voor de klanten. Deze toestand houdt intussen al meer dan een jaar aan.

Wat is de oorzaak van het instorten van deze kaaimuur ?

Bestaat geen gevaar dat andere kaaimuren in de buurt hetzelfde lot ondergaan ?

Tegen welke datum is het herstel en het opnieuw in gebruik nemen van de volledige rijweg met parkeerplaatsen aan de Palinghuizen gepland ?

Wat zijn de knelpunten die oorzaak zijn van vertraging bij de uitvoeringswerken ?

Op hoeveel werden de herstellingswerken begroot ?

Werden tot op heden vorderingen tot schadevergoeding ingediend door aanpalende handelaars ?

Antwoord

Onmiddellijk na het vaststellen van het onstabiel worden van de kaaimuur langs het kanaal Gent-Oostende aan de Palinghuizen, zijn het voetpad en de parkeerstrook langs de waterkant voor alle verkeer afgesloten en werden onmiddellijke stabilisatiewerken uitgevoerd. Deze maatregelen werden, in afwachting van de definitieve herstelling, genomen uit veiligheidsoverwegingen.

Voor het verkeer in beide richtingen op de naastliggende wegen had dit geen gevolgen.

De kaaimuur is onstabiel geworden omdat het een oude (afgeschreven) constructie betreft, die niet meer is aangepast aan de huidige overlast van het wegverkeer.

Andere kaaimuren in het Gentse, van hetzelfde type, kunnen eveneens onstabiel worden. De ervaring leert evenwel dat dit fenomeen zich eerder zelden voordoet en telkens wordt voorafgegaan door verschijnselen waaruit men dreigend gevaar kan vermoeden zodat preventieve veiligheidsmaatregelen kunnen getroffen worden.

De onmiddellijke en globale versteviging van alle oude kaaimuren in het Gentse is budgettair niet-haalbaar.

De studie voor de herstelling van de verzakte kaaimuur is reeds enige tijd aan de gang. Ze is voorafgegaan door het nodige opmetingswerk en grondonderzoek ter plaatse. Bij het opmaken van het ontwerp van een nieuwe oeververdediging wordt in een veilige onderdoorgang van de Prof. Guislainbrug voor fietsers voorzien hetgeen de studie niet vereenvoudigt. Desalniettemin zullen de aanbestedingsdocumenten tijdens het eerste semester van dit jaar worden opgemaakt. De aanbesteding en uitvoering zijn afhankelijk van de beschikbaarheid van kredieten op de post binnenvaartwegen. Wellicht kan de uitvoering noodgedwongen pas vanaf 1996 in overweging worden genomen.

Tot op heden zijn door de aanpalende handelaars geen vorderingen tot schadevergoeding ingediend.

Ten slotte wijs ik erop dat reeds voor meer dan 8 miljoen voorlopige beveiligingswerken werden uitge-

voerd, o.m. een damplankenrij die zal geïncorporeerd worden in de definitieve heropbouw van de kaaimuur.

Vraag nr. 67 van 30 november 1994 van de heer J. EEMAN

Vervanging sas en brug Huissegem (Denderleeuw) – Stand van het dossier

In het verleden werd herhaaldelijk de aandacht gevestigd op de uiterst moeilijke verkeersdoorgang in bovenvermelde omgeving.

In deze optiek werd ook door meerdere voorgangers van de minister de vervanging van dit sas en deze sluis vooropgesteld. Tot op heden echter zonder enig concreet resultaat.

In dit verband vernam ik graag de stand van dit dossier op heden en eventueel de vooruitzichten ter zake.

Antwoord

De studie voor de vernieuwing van het complex in Denderleeuw (deelgemeente Huissegem) is in die zin gevorderd dat voor de eerste fase van het project op korte termijn een aanbestedingsdossier zal zijn afgewerkt.

Deze eerste fase omvat o.m. de bouw van een nieuwe overbrugging.

Het project vindt niet alleen zijn motivatie in de moeilijke verkeerssituatie op deze plaats, maar meer nog in de dringende en dwingende noodzaak om de versleten waterbeheersingsinfrastructuur te herbouwen. De uitvoering van het project zal in belangrijke mate worden geconditioneerd door de beschikbaarheid van de budgettaire middelen voor waterbeheersing.

Vraag nr. 93 van 12 december 1994 van de heer A. DE BOECK

Vliegveld Grimbergen – Bestemming

Naar aanleiding van de persberichten (cf. : Belga 28/11/1994) in verband met het mogelijk heropenen van het vliegveld te Grimbergen verneem ik graag antwoord op volgende vragen.

1. Wil de Vlaamse regering het gewestplan herzien met het oog op een gedeeltelijke heropening van het vliegveld ?
2. Welke bestemming wil zij geven aan de 125 hectare aldaar ?

Antwoord

1. Op 22 december 1994 hechtte de Vlaamse regering haar goedkeuring aan het besluit tot vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse in Grimbergen. Dit besluit heeft volgende bestemmingen vastgelegd : een beperkte zone van openbaar nut, een bosgebied en een gebied voor

dagrecreatie. Voor dit laatste gebied werd beslist contact op te nemen met VCGT en Bloso om na te gaan of het toekomstig beheer in het kader van de valorisatie van deze gewesteigendommen eventueel recreatievliegen zou toelaten.

2. Een definitieve beslissing inzake het gebied voor dagrecreatie zal worden genomen wanneer het resultaat van bedoeld overleg bekend zal zijn.

**Vraag nr. 94
van 13 december 1994
van de heer J. GABRIELS**

Invalswegen Bree – Fietspaden

1. Hoe ver staat het met de onteigeningsprocedure voor het aanleggen van fietspaden langs de N730 Bree-Gruitrode-As ? Voor wanneer is de uitvoering van deze werken gepland ?
2. Hoe ver staat het met de onteigeningsprocedure voor het aanleggen van fietspaden langs de N74 Bree-Peer ? Voor wanneer is de uitvoering van deze werken gepland ?
3. Wat de N76 Bree-Meeuwen aansluitend op de N719 Meeuwen-Peer-Houthalen betreft.

In het verleden werden vanuit Peer tot aan de grens met Meeuwen-Gruitrode vrijliggende fietspaden aangelegd. De verbinding van Peer naar Houthalen werd tevens van vrijliggende fietspaden voorzien.

In de nabije toekomst zou de aansluiting van Peer naar Meeuwen fietspaden krijgen zonder deze door te trekken langs de N76 Meeuwen-Bree.

Hoe ver staat het met de onteigeningsprocedures voor het aanleggen van deze fietspaden ?

Wanneer worden de werken aangevat ?

Waarom worden de fietspaden niet doorgetrokken vanuit Meeuwen-Gruitrode tot in Bree ?

Antwoord

1. Fietspaden langs de N730 Bree-Gruitrode-As

In een eerste fase wordt een **dubbelrichtingsfietspad** aangelegd op het grondgebied van Bree. Het aankoopcomité start met de noodzakelijke onteigeningen begin maart en beëindigt ze normaliter in december van dit jaar. Deze werken zijn effectief opgenomen in het programma van 1995. De aanbesteding van het fietspad is gepland voor het laatste trimester van dit jaar. De uitvoering is gepland voor begin 1996 (na de winterperiode). De volgende fasen op het grondgebied Meeuwen-Gruitrode en Oplabbeek, tussen Bree en As, zijn geprogrammeerd voor 1996 en 1997 ; hiervoor zijn respectievelijk 40 en 45 miljoen frank uitgetrokken in het rollend driejarenprogramma 1995-1997. Overlegbesprekingen zijn inmiddels gestart met de betrokken gemeenten. De onteigeningsprocedure is nog niet gestart.

2. N73 Bree-Peer

Het nummer van de gewestweg N74 Bree-Peer, waarnaar het lid verwijst, is mij niet bekend. Waarschijnlijk bedoelt hij hier de N73 Kessenick-Tessenlo, vak Bree-Peer.

De werken voor de aanleg van fietspaden op grondgebied Peer werden aanbesteed op 10 november 1994. De voorafgaandelijke noodzakelijke onteigeningen zijn inmiddels beëindigd.

De verdere doortrekking op grondgebied Bocholt en Bree is gepland voor 1996 en 1997 ; hiervoor zijn respectievelijk 50 en 25 miljoen frank uitgetrokken in het rollend driejarenprogramma 1995-1997. De onteigeningsprocedure is nog niet gestart.

3. N76 Bree-Meeuwen

Voor de aanleg van de fietspaden tussen Wauberg (Peer) en Meeuwen-Gruitrode is de noodzakelijke onteigeningsprocedure in uitvoering sedert eind 1994. De aanleg van deze fietspaden is effectief opgenomen in het programma van 1995 ; de aanbesteding is normaliter gepland voor de tweede helft van dit jaar, waarna onmiddellijk kan worden overgegaan tot de aanleg ervan.

Uit oogpunt van continuïteit worden de fietspaden tussen Helchteren en Meeuwen eerst afgewerkt.

De verdere doortrekking van de fietspaden tussen Meeuwen-Gruitrode en Bree is opgenomen in het rollend driejarenprogramma 1995-1997. De uitvoering van deze werken is gepland voor 1997 – ramming 60 miljoen frank.

**Vraag nr. 102
van 15 december 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE**

Gebouw havenbestuur Zeebrugge – Veiligheid

Naar verluidt zou het zogenaamde Vandammehuis, het administratief gebouw van het Zeebrugse havenbestuur aan de gelijknamige sluis, geregeld trillen. Het personeel dat er tewerkgesteld is voelt zich niet meer veilig. De hevige trillingen die zich steeds frequenter en heviger doen voelen, zelfs wanneer er niet veel wind is, zouden door de aanrollende golven worden veroorzaakt.

Is de minister niet van mening dat deze toestand heel wat gevaren met zich mee brengt voor de mensen die in het betrokken gebouw werken ?

Welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Het Vandammehuis, naast de P. Vandammezeesluis in Zeebrugge behoort in eigendom toe aan het Vlaamse Gewest, maar wordt beheerd door de Maatschappij voor de Brugse Zeevaartinrichtingen (NV MBZ).

De trillingen waarvan sprake, hebben een laagfrequent karakter en worden daardoor niet door iedereen onmiddellijk waargenomen. De klachten van sommige

meer gevoelige personen hebben de aandacht van de niet of minder gevoelige personen op deze trillingen gevestigd. De trillingen werden aangetoond door het bewegen van de vloeistof in een glas of het schommelen van een vrijhangend bord.

Om de gesignaleerde bewegingen van het gebouw nader te onderzoeken, heeft de MBZ het controle-organisme AIB opdracht gegeven metingen uit te voeren. Op 29 september 1994 werd door AIB een meettoestel geïnstalleerd om deze bewegingen te registreren. Er werd gedurende ongeveer anderhalve week gemeten. Naar verluidt werden toen geen erge schommelingen gemeten of geconstateerd. Er is eveneens een controle uitgevoerd op barsten. Op basis van dit onderzoek werd meegedeeld dat er zich geen veiligheidsprobleem stelt.

In de loop van het najaar 1994 werden er door het personeel nog slechts één enkele keer bewegingen waargenomen.

Na de storm van 1 en 2 januari werden evenwel opnieuw bewegingen van het gebouw vastgesteld. Het controle-organisme AID heeft op 11 januari 1995 opnieuw apparatuur voor het registreren en verwerken van deze bewegingen geïnstalleerd. De resultaten van deze meetcampagne zijn nog niet bekend.

Vraag nr. 106
van 20 december 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

TGV-gemeente Hoegaarden – Geluidsschermen

In verschillende gemeenten zoals bijvoorbeeld Hoegaarden, beloofde men compensatiefondsen voor TGV-gemeenten.

Concreet wil men in Hoegaarden weten of de geluidsschermen voor de TGV ook voor het wegverkeer functioneel zullen zijn.

Wordt daarover overleg gepleegd tussen de NMBS en Openbare Werken ?

Antwoord

1. De geluidswerende schermen die in het kader van de hogesnelheidslijn worden aangelegd, zullen niet alleen een gunstige invloed hebben op de lawaaihinder veroorzaakt door de hogesnelheidslijn maar ook op de lawaaihinder veroorzaakt door het wegverkeer.

Bovendien dient te worden aangestipt dat tussen de autosnelweg en de hogesnelheidslijn een veiligheidsberm van 3 à 4 m hoogte zal worden aangelegd die eveneens een positieve invloed zal hebben op de lawaaihinder veroorzaakt door het wegverkeer.

2. Gezien het tracé van de hogesnelheidslijn aanleunt bij de autosnelweg is daarover uiteraard overleg gepleegd tussen de NMBS en het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 114
van 30 december 1994
van de heer J. GABRIELS

Noord-Zuidverbinding Houthalen-Helchteren – Alternatief traject

Onlangs werd in de pers meegedeeld dat het geplande traject voor de Noord-Zuidverbinding in Houthalen-Helchteren, meerbepaald het traject in Helchteren door de minister werd goedgekeurd.

Het lokale buurtcomité heeft begin 1994 een alternatief traject voorgesteld. Dit traject werd door een aanvullend milieu-effectenrapport ondersteund. Daarenboven zou dit alternatief kostenbesparend zijn, omdat drooglegging van moerasige gronden zou worden voorkomen.

Het traject volgens de plannen van de minister ligt op de rand van een waardevol, en juist voor een minder waardevol gebied. Het waardevol gebied betreft een moerasgebied, waarvan het MER-rapport een lijst van 2 bladzijden waardevolle dier- en plantensoorten opsomt, die door de geplande weg worden bedreigd.

Het alternatief traject zou een bufferzone creëren tussen de weg en het waardevolle moerasgebied. Dit alternatieve traject ligt weliswaar hoger, en in een open ruimte, maar zou verder miljoenen besparen omdat drooglegging wordt voorkomen.

Ook zou dit traject voorkomen dat de REMO-stortplaats zou worden uitgebreid in de richting van de woongebieden.

Op een onderhoud met het **buurtcomité** in Peer, op zaterdag 3 december 1994, verklaarde de minister dat het alternatieve traject miljoenen zou besparen, maar dat de bevoegdheid om het traject op te schuiven bij de minister van Leefmilieu ligt.

1. Is het juist dat het alternatief traject door een MER-rapport wordt ondersteund ?
2. Zouden er door dit alternatief miljoenen worden bespaard doordat drooglegging van moerasgrond wordt voorkomen ?
3. Zou dit alternatief traject minder hinderlijk zijn voor de buurtbewoners en zou hierdoor een uitbreiding van de REMO-stortplaats in de richting van woonzones worden voorkomen ?
4. Waarom laat de minister uitschijnen dat de bevoegdheid om het traject te verschuiven geheel bij de minister van Leefmilieu ligt ?

Antwoord

1. Er werd een trad-studie uitgevoerd op basis van het tracé van het gewestplan en daarbij ook een haalbaarheidsstudie (datum 21 oktober 1994) om 2 alternatieve tracés te evalueren en te vergelijken met het oorspronkelijk voorgesteld tracé (conform gewestplan Hasselt-Genk).

Het betreft het wegvak tussen de N715 – kruising met de voormalige spoorovergang en de N719 Hel-

zoldstraat te Helchteren. Deze tracé-studie was een aanvulling voor de eerder opgedragen MER voor de N74 Noord-Zuidverbinding – deel Zuid. Hierin worden de sterke en zwakke punten aangehaald zowel voor het tracé van het gewestplan als voor de alternatieven hierop.

2. Het is niet correct dat er door het verschuiven van het tracé miljoenen zullen worden bespaard omdat drooglegging van moerassige gronden zou worden voorkomen. Een eventuele verschuiving zou weliswaar grondmechanische en hydrologische voordelen kunnen bieden, maar daartegenover staat dat dergelijk tracé een grotere lengte zou hebben met meer ruimtebeslag en aanlegkosten tot gevolg.

3. De geluidsbelasting voor de buurtbewoners Helchteren-Station zou door een verschoven tracé in principe beperkter zijn, dit door de grotere afstand t.o.v. de geluidsbron.

Deze geluidsbelasting zal bij de latere uitvoering van de weg hoe dan ook worden gemilderd door een geluidsarme wegverharding, aangevuld met geluidsverlagende constructies.

Voor één van beide tracés, nl. het meest westwaarts gelegen tracé, komt het voorstel kort bij de grens van de uitbating REMO.

4. Het eventueel verschuiven van het tracé, in afwijking van de geldende gewestplanreservaties, moet door de Vlaamse regering worden beslist (gewestplanwijziging).

Vraag nr. 116
van 4 januari 1995
van de heer E. BEYSEN

Geluidsarme cementbeton – Studies en proeven

De administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer wenst van de erbarmelijke toestand van de wegverharding van de N255 Edingen-Ninove en de N272 te Heme en Galmaarden, gebruik te maken om verschillende soorten geluidsarme cementbetonverharding uit te testen. In de te vernieuwen wegvakken zullen een reeks proeven uitgevoerd worden teneinde de karakteristieke eigenschappen van elke soort verharding te bepalen. Kostprijs : 95,2 miljoen frank.

1. Is het de allereerste keer dat dergelijke studies en proeven worden uitgevoerd
2. Zo niet, welke gingen hieraan vooraf en wat was de kostprijs ervan ?

Antwoord

Bij de vernieuwing van de N255 : Edingen-Ninove, vak Kapellestraat – N272 zullen zes vakken met een verschillende verharding worden aangelegd. Vier vakken worden voorzien van klassieke bitumineuze toplagen : drainerend asfalt, splitmastiëkasfalt 0/14, splitmastiëkasfalt 0/10, type II. Twee vakken zullen bestaan uit nieuwe geluidsarme cementbetonverhardingen waarvoor aanlegtechnieken door de aannemer dienen ont-

wikkeld die in het Vlaamse Gewest nog niet eerder werden toegepast.

Deze cementbetonverhardingen zullen, wat de akoestische, wegebouwtechnische en financiële aspecten betreft, worden vergeleken met de eerder genoemde bitumineuze toplagen.

Ze bestaan uit :

- enerzijds een laag van 4 cm zeer open beton aangelegd nat op nat op een doorgaand gewapende cementbetonverharding. Dergelijk verhardingstype werd sinds 1987 bestudeerd in Nederland en maakt het voorwerp uit van een recent Europees studieproject (BRITE/EURAM project BF 3415) waaraan naast Nederland ook Duitsland en Spanje hebben meegewerkt.
- anderzijds een laag van 4 cm fijn beton aangelegd nat op nat op een doorgaand gewapende cementbetonverharding waarmee in Oostenrijk reeds in 1990 werd gestart.

De totale kostprijs van de werken (BTW inbegrepen) bedraagt 89.398.746 frank.

De meerkosten die de aanleg van deze geluidsarme cementbetonverhardingen meebrengen, zullen het voorwerp uitmaken van een studie die in het kader van de aanneming zal worden uitgevoerd. De kostprijs voor het uitvoeren van proeven met het oog op de akoestische vergelijking van deze cementbetonverhardingen met de bitumineuze verhardingen valt binnen de normale kostenmarge zoals steeds voor de uitvoering van werken is voorzien.

Vraag nr. 122
van 10 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Renovatie Oostendse haven – Verbinding Kennedy-verkeersplein met wijk De Bolle

De Vlaamse regering besliste op 7 september opdracht te geven tot de bouw van een nieuwe zeesluis te Oostende. De Oostendse regio is de Vlaamse regering in het algemeen en de bevoegde minister in het bijzonder zeer dankbaar om dat besluit, dat van groot economisch belang is voor de toekomstige ontwikkeling van heel het havencomplex, van Oostende en van de regio.

Voor het goed functioneren van de haven en voor de nieuwe investeringen, zoals de bouw van de zeesluis, moeten de verbindingen met het hinterland uiteraard optimaal zijn. Dat geldt zowel voor het economisch rendement van de haven zelf, als voor het beperkt houden van de overlast voor de omgeving.

Er mankeert evenwel een schakel : de verbinding Kennedy-verkeersplein met de wijk De Bolle. Deze verbinding is niet alleen belangrijk voor de haven, maar ook voor een goede verkeersontsluiting in de regio.

Een defintieve oplossing lijkt slechts mogelijk na realisatie van de nieuwe zeesluis. Maar er zijn anderzijds mogelijkheden voor een bevredigende voorlopige oplossing.

Struikelblokken zijn dan weer het relatief dure project (700 miljoen frank). Men moet immers over de dokken en onder een brede spoorwegbundel. Verder wordt de samenwerking tussen de NMBS en de administratie voor Wegeninfrastructuur bemoeilijkt door de subsidiëeringsregeling voor de NMBS.

Nochtans zijn er binnen het programma Transeuropese Netwerken, opgezet door de Europese Unie in het kader van het verdrag van Maastricht, mogelijkheden voor subsidiëring van het project Kennedy-De Bolle.

1. Wat is de stand van zaken in het dossier Kennedy-De Bolle ?
2. Welke beleids optie neemt de minister aangaande dit dossier ? Voor wanneer is de realisatie van deze verbinding gepland ?
3. Heeft de minister het project aanbevolen binnen het programma Transeuropese Netwerken ? Waarom eventueel niet ?

Antwoord

1. De voltooiing van de R31 Ring om Oostende kan niet onafhankelijk van de renovatie van de haven van Oostende gerealiseerd worden. Het ontbreken van de sluitstuk (± 800 meter) tussen de Zandvoortstraat en het kruispunt van De Bolle dwarst de treinsporenbundel van de lijn Brussel-Oostende als ook de handelsdokken in de achterhaven.

De definitieve verbinding is niet mogelijk zolang de nieuwe zeesluis niet gebouwd is op het kanaal Brugge-Oostende, waardoor een gedeelte van de handelsdokken kan worden gedempt.

Bij realisatie hiervan zou het stationsplein en de stadskern volledig ontlast kunnen worden van het havenverkeer en van het doorgaand verkeer. Uit de **talrijke** werkgroepvergaderingen inzake de renovatie van de haven van Oostende die gehouden werden vanaf april 1988 tot maart 1989, werd besloten dat de NMBS zou optreden als bouwheer voor de tunnelwerken onder de sporenbundel. Deze werken omvatten de bouw van twee tunnels voor autoverkeer (lengte ± 110 meter) en een tunnel voor fietsen en voetgangers. De werken alsook de studiekosten zouden ten laste vallen van het Vlaamse Gewest. Een voorstel van overeenkomst werd tot op heden nog niet ondertekend. De raming van deze bouwwerken bedraagt 400 miljoen frank (exclusief BTW en exclusief studiekosten).

Deze tunnels zouden een eerste fase moeten vormen in het totale project Kennedy-De Bolle.

Door de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer werden reeds de nodige grondboringen uitgevoerd. De terreinen werden opgemeten. Het tracé, het lengteprofiel en het type-dwarsprofiel werden reeds getekend.

2. Een eerste fase (± 400 miljoen frank) is opgenomen in het rollend driejarenprogramma 1995-1997 en is voorgesteld op het programma 1997.

3. Het project binnen het programma Transeuropese Netwerken

Het belang van het voornoemd project werd wel degelijk erkend door de opname ervan in de Vlaamse Europese Hoofdtransportas (VEH). De VEH werd door het departement Leefmilieu en Infrastructuur voor subsidiëring voorgedragen aan de Europese Commissie, binnen het programma van de Transeuropese Netwerken (TEN).

De regels voor het verlenen van financiële bijstand (vanaf 1995) moeten nog worden aanvaard door de Raad van de Europese Unie, na advies van het Ecosoc, het Europees Parlement en het Comité van de Regio's.

De communautaire richtsnoeren voor de ontwikkeling van het Transeuropese Transportnetwerk moeten bovendien nog worden aanvaard door de Raad en het Europees Parlement (volgens de medebeslissingsprocedure). Duidelijk is nu al dat vooral studies rechtstreeks subsidieerbaar zullen zijn. Werken zullen meestal slechts onrechtstreeks subsidieerbaar (via rentesubsidies) zijn.

Zonder overdreven optimisme te willen opwekken, kan ik het lid wel meedelen dat al het nodige wordt gedaan om ook voor de ontsluiting van de Oostendse haven Europese subsidies te kunnen krijgen.

Vraag nr. 125 van 11 januari 1995 van de heer J. ANSOMS

HSL-verbinding Antwerpen-Rotterdam – Combinatie met goederenlijn

Onlangs werd er tussen de Nederlandse en de Vlaamse regering een principiële akkoord gesloten omtrent de procedure die ertoe moet leiden een keuze te maken voor het HSL-tracé ten noorden van Antwerpen.

Zoals algemeen bekend, gaat de voorkeur van de Vlaamse regering uit naar het Havenwegtracé en dit van de Nederlandse regering naar het E19-tracé.

Via de media vernemen wij nu dat een Nederlandse planoloog het idee heeft gelanceerd om, tegelijk met de aanleg van de HSL, ook een goederenspoor te realiseren. Het betreft een voorstel van planoloog J. Van der Veen uit Delft. In zijn voorstel kiest hij resoluut voor het Havenwegtracé, vermits dit deze combinatie mogelijk maakt. De verbinding Rotterdam-Antwerpen zou dan deel uitmaken van een nieuwe goederenlijn Rotterdam-Antwerpen, die dan als onderdeel zou kunnen fungeren van een goederenspoorstelsel dat hij Arabier noemt (Antwerpen, Rotterdam, Amsterdam, Betuwe, IJzeren Rijn)

Ons lijkt dit in elk geval een waardevol alternatief.

Wordt deze mogelijkheid mee in onderzoek genomen in de voorliggende studie die als basis zal dienen voor de uiteindelijke keuze van het HSL-traject ten noorden van Antwerpen ?

Antwoord

In het overleg tussen Vlaanderen en Nederland worden verschillende alternatieven zowel voor het personen- als het goederenvervoer voor evaluatie meegenomen. Binnen elk planalternatief zijn varianten mogelijk.

Het voorstel van tracé van de Nederlandse planoloog Van der Veen is niet echt nieuw. Het kan hoogstens worden beschouwd als een variant op één van de tientallen tracéalternatieven die de afgelopen jaren langs Nederlandse zijde werden en nog steeds worden bestudeerd.

Op aandringen van Vlaamse zijde wordt de problematiek van het Noord-Zuid goederenvervoer in de studie opgenomen. Het is immers duidelijk dat het toenemende goederenverkeer per spoor op een aantal baanvakken en knooppunten interfereert met het reizigersverkeer per spoor. Met de komst van meer en snellere reizigerstreinen (HST's en IC's) tussen België en Nederland zullen de capaciteitsproblemen in de toekomst nog toenemen.

Het ligt dan ook voor de hand dat wat het goederenverkeer tussen Antwerpen en Rotterdam betreft verschillende alternatieven worden bestudeerd om de capaciteit tussen België en Nederland op te drijven. Hierbij worden zowel het gebruik van de bestaande lijn 12 (indien daar, door aanleg van een HSL, capaciteit vrijkomt), als het doortrekken van de goederenlijn richting Bergen-op-Zoom bestudeerd. In de gevallen waar deze tracés samenvallen wordt onderzocht in welke mate een bundeling van goederenlijn en HSI, kan worden gerealiseerd.

Vraag nr. 137
van 13 januari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Wegtransport – Overschrijding toegelaten gewicht

Vershillende instanties waaronder de SERV hebben aangedrongen op een betere controle van de regelgeving inzake wegtransport, inzonderheid wat het overschijden van het toegelaten gewicht betreft. Dat zorgt immers voor de gevaarlijke spoorvorming, voor beschadiging van de bruggen en meer algemeen voor een snelle slijtage van de wegen. De SERV deed dat in "Vlaanderen, het logistieke hart van Europa. Rapport van de Sectoriële Commissie Goederenvervoer" (1992). Meer controle is ook de aanbeveling van de professoren G. Blauwens, G. Allaert, M. Beuthe en C. Delepiere-Dramais die in 1993 voor toenmalig vice-eerste minister en minister van Verkeerswezen en overheidsbedrijven G. Coëme een studie hebben geschreven "Voorstellen voor een mobiliteitsbeleid". Het Comité van Wijzen pleit eveneens voor een striktere controle in haar rapport "Road Freight Transport in the Single European Market" dat het in opdracht van de Europese Commissie in juli 1994 afleverde. De minister heeft in 1994 het aantal automatische vaste meetplaatsen voor weging van vrachtwagens verhoogd. Volgens de beleidsnota bij de begroting 1995 wordt 60 miljoen Belgische frank uitgetrokken op het rollend driejarenprogramma 1995-1997 om langs iedere autsnelweg één of meer meetplaatsen te installeren.

1. Hoeveel automatische vaste meetplaatsen voor weging van vrachtwagens zijn momenteel in dienst ? Waar staan ze opgesteld ?
2. Hoeveel controles werden er in 1994 uitgevoerd ? Wat waren er de resultaten van ?
3. Welke sancties zijn eventuele overtreders opgelegd ?
4. Kan de rijkswacht volgens de minister voldoende manschappen inzetten ?
5. Wie is er buiten de rijkswacht nog betrokken bij de controles ?
6. Heeft de minister eventueel via de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur inspraak bij het beteugelingsbeleid van Justitie inzake het overschrijden van het maximum gewicht ? Is de minister tevreden over dat beteugelingsbeleid ?
7. Zijn er statistieken waaruit zou blijken dat de plaag van de overschrijding afneemt ?
8. Beschikt de minister over een studie die de schade van de overschrijding becijferd ? Wat zijn de voornaamste resultaten daarvan ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag is het niet mogelijk om alle gevraagde gegevens te verzamelen binnen de gestelde termijn.

Een passend antwoord zal zo spoedig mogelijk worden overgemaakt.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 44
van 9 december 1994
van de heer M. MAERTENS

Taaltelefoon en Raad voor Taaladvies – Werking

Bij decreet van 12 maart 1975 artikel 2 werd de Raad voor Taaladvies ingesteld. Door de goedkeuring van het Taalunieverdrag is de juridische constellatie op taalkundig vlak nochtans ingrijpend gewijzigd. Bij besluit van 20 juli 1994 heeft de Vlaamse regering de organisatieplannen goedgekeurd voor de Vlaamse administratie. De taaltelefoon, een dienstverlening van de Raad voor Taaladvies naar de burger toe, wordt daarin niet meer beschouwd als dienstverlening. Deze dienstverlening, die al enkele jaren niet meer functioneerde bij gebrek aan personeelsleden en bij gebrek aan middelen voor de Raad voor Taaladvies, is nu volledig opgedoekt, zonder dat in enige subsidie werd voorzien. Ook wordt het decreet van 12 maart 1975 niet langer meer door de regering uitgevoerd, zonder aanwijsbare reden van politieke, bestuurlijke of budgettaire aard.

In zijn antwoord op de interpellatie van 20 april 1993 van college P. Van Grembergen over deze aangelegenheid verklaarde de minister nochtans dat er in uitvoering van de Taalunie een taaladviescommissie zal worden opgericht enerzijds, terwijl op 30 maart 1993 werd onderhandeld om de taaltelefoon zo snel mogelijk weer te kunnen overdragen aan de Raad anderzijds. Tot op vandaag staat de taalbewuste Vlaming, die enig advies wenst – en er zijn er veel, aangezien de taaltelefoon destijds roodgloeiend stond – volledig in de kou. Het is dan ook niet te verwonderen dat de belangstelling voor een verzorgde taal bij de burgers en op de scholen zeer snel afneemt. Voor “ingewijden” bestaat uiteraard wel de vragenbus van de VHN of de mogelijkheid om de Nederlandse (commerciële) taaltelefoons op te bellen, en om advies te verzoeken, maar daarmee is niet tegemoet gekomen aan artikel 2, § 1 van het decreet van 12 maart 1975 en aan de geest van het decreet.

1. Zal de taaltelefoon opnieuw worden geïnstalleerd ?
Zo ja, wanneer en in welke vorm en waarom is dit nog niet gebeurd ?
2. Zo nee, wat is daartoe de reden, gelet op het decreet van 12 maart 1975, artikel 2, § 1 ?
3. Op welke wijze geeft de regering uitvoering aan het genoemde decreet, welke opdrachten zal de Raad voor taaladvies nog dienen te vervullen en welk personeelskader zal daartoe worden uitgebouwd ?
4. Op welke wijze zullen de Raad voor Taaladvies en de Taalunie geïntegreerd kunnen samenwerken, en wanneer werden welke afspraken daarrond met de Nederlandse ministers gemaakt ?
5. Wat is het resultaat van de onderhandelingen van 30 maart 1993 ?

Antwoord

1. Ik blijf bij mijn voornemen om in Vlaanderen het telefonisch taaladvies aan de burger nieuw leven in te blazen. De manier waarop dit advies moet worden georganiseerd, is echter nog een open vraag.

Het telefonisch taaladvies aan de burger kan evenwel niet worden verzorgd door de cel Taaladvies van de administratie Kanselarij en Voorlichting van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De cel Taaladvies nam de taak van taaltelefoon slechts tijdelijk waar namens de Raad voor Taaladvies. De Vlaamse regering heeft de taken en opdrachten van de cel Taaladvies definitief vastgesteld bij beslissing van 20 juli 1994. De cel is belast met het taalkundige nazicht van de wetteksten van de Vlaamse overheid, de ambtelijke teksten en de taalkundige doorlichting van de diensten. Het ‘interne’ taaladvies verschilt daarenboven dermate van het ‘externe’ taaladvies, dat personeelsuitbreiding van deze gespecialiseerde cel niet wordt overwogen.

De taaltelefoon was een initiatief van de Raad voor Taaladvies. Het was een goed initiatief, maar de Raad heeft er zich te zeer mee geïdentificeerd en zijn decretale opdracht daarmee erg limitatief ingevuld. De organisatie van de taaltelefoon berustte bovendien voor het grootste deel bij de wetenschappelijke medewerker, waarop de Raad een beroep

deed, zodat de telefonische dienstverlening in elkaar stortte op het ogenblik van zijn vertrek. De Raad voor Taaladvies oordeelde, in weerwil van de resultaten van verschillende overlegvergaderingen, klaarblijkelijk dat hij vanaf dat ogenblik geen reden van bestaan meer had, aangezien hij niet meer vergaderde.

Momenteel worden nog verschillende mogelijkheden onderzocht om een nieuwe aanvang te maken met de taaltelefoon.

2. Artikel 2, 1 van het decreet van 12 maart 1975 betreffende de raad voor Taaladvies houdt geen enkele verplichting in tot oprichting van een taaltelefoon. Er wordt enkel bepaald dat de adviezen van de Raad de kennis en het goede gebruik van de Nederlandse taal moeten bevorderen. De vorm, de inhoud en de aard van de adviezen worden in het midden gelaten.

De doelstelling is bepalend. De adviezen kunnen m.a.w. evenzeer betrekking hebben op eventuele beleidsmaatregelen, als op concrete vragen van burgers. Ik wens hiervoor te verwijzen naar artikel 12 van het Taalunieverdrag.

Wanneer de adviezen de vorm aannemen van een beantwoording van particuliere vragen, leveren zij alleszins slechts een beperkte bijdrage tot het bereiken van de oorspronkelijke doelstelling. Noch de vragen, noch de antwoorden werden immers op een systematische wijze verwerkt of mondden uit in normatieve woordenlijsten. De adviezen dienden in deze context enkel het particulier belang en hadden geen blijvende wetenschappelijke waarde. Het is dus een open vraag of een academisch samengestelde raad, zoals de Raad voor Taaladvies, de geschikste organisatievorm is voor het beantwoorden van particuliere taalvragen.

3. en 4. De Raad voor Taaladvies werd destijds opgericht als een ‘normerende’ instantie. Dat komt duidelijk tot uitdrukking in de tekst van het decreet en de samenstelling van de Raad. Hij heeft zich, om allerlei redenen, nooit als zodanig gemanifesteerd. In het Verdrag inzake de Nederlandse Taalunie van 9 september 1980 werd besloten tot de oprichting en instandhouding van organen die dezelfde doelstellingen – naast andere – nastreven. Bijgevolg rijst de vraag of de instandhouding van een aparte Raad voor Taaladvies nog wenselijk is. Dit wordt momenteel nader onderzocht.
5. De onderhandelingen van 30 maart 1993 resulteerden in een reeks overlegvergaderingen, die werd besloten met een vergadering op mijn kabinet op 29 juni 1993. Alle betrokken partijen waren hierbij aanwezig en verklaarden zich akkoord met de volgende krachtlijnen :
 - a) opdracht van de dienst Vertalingen en Taaladvies, d.i. de huidige cel Taaladvies van de administratie Kanselarij en Voorlichting : de systematische en structurele verbetering van het ambtelijk taalgebruik via intern taaladvies heeft voorrang op het fragmentarische, occasionele en vrijblijvende karakter van het externe taaladvies. De dienst Vertalingen en Taaladvies beschikt noch over voldoende tijd, noch over voldoende personeel om de taaltelefoon te beantwoorden.

- b) prioritaire opdrachten van de Raad voor Taaladvies : de vaststelling van de ambtelijke terminologie wordt de belangrijkste opdracht voor de Raad voor Taaladvies.
- c) verhouding Raad voor Taaladvies – dienst Vertalingen en Taaladvies : in twijfelgevallen wint de dienst Vertalingen en Taaladvies schriftelijk het advies van de Raad voor Taaladvies in.
- d) taaladvies aan de burger : de taaltelefoon wordt afgeschaft als dienstverlening vanwege de Raad voor Taaladvies. De burger kan enkel nog schriftelijk advies vragen aan de voorzitter van de Raad voor Taaladvies.

Vraag nr. 57
van 30 december 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Kunstpatrimonium – Geroofde kunstwerken

1. Als bijlage bij mijn vraag nr. 209 maakte ik de minister een lijst over van de geroofde kunstwerken, die ikzelf heb opgesteld aan de hand van het rapport van de rijksarchivaris (Franse periode).

Mag ik van de minister vernemen of hij met zijn diensten deze lijst heeft geverifieerd ? Is deze lijst volledig of niet ?

2. Uit het antwoord van de minister op mijn vraag nr. 209 meen ik te mogen afleiden dat er sinds lang onderhandelingen aan de gang zijn over de mogelijke recuperatie van de kunstwerken vervreemd tijdens en na WO II.

Wie voert die onderhandelingen voor de Vlaamse regering en met welke federale instanties ?

Kan de minister mij de lijst bezorgen van de kunstwerken waarvan sprake in punt 2 met de plaats waar deze zich bevinden ?

3. Wie neemt namens België en namens Vlaanderen deel aan de besprekingen in het kader van Unidroit met betrekking tot de totstandkoming van het verdrag betreffende gestolen of op wederrechtelijke wijze uit het land gebrachte cultuurgoederen ?

Kan de minister mij een exemplaar van het ontwerpverdrag ter hand stellen evenals van de verordening en de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen, waarvan sprake in de 5e paragraaf van het antwoord ?

4. Heeft de minister reeds een beslissing genomen om aan de door Italië aangekondigde diplomatieke conferentie in 1995 deel te nemen en wie zal dan Vlaanderen daar eventueel vertegenwoordigen ?

Antwoord

1. Ik heb de administratie Kunst verzocht om na te gaan welke rechten de Vlaamse Gemeenschap, als rechtsopvolger van de Belgische Staat, nog kan doen gelden op de kunstwerken die tijdens de Napoleonische periode uit Vlaanderen werden wegge-

voerd en na het einde van het Franse tijdperk niet meer werden teruggebracht. Het lid zal begrijpen dat het beantwoorden van deze vraag een grondig onderzoek vergt waarin het internationaal recht voorop staat. Niettemin kan de lijst die door het lid werd opgesteld dienen als document om dit onderzoek te concretiseren.

2. De onderhandelingen inzake de recuperatie van kunstwerken vervreemd tijdens en na WO II, worden door de Federale overheid gevoerd.

De heer Jacques Lust van het Belgisch Interventien Restitutiebureau, Trierstraat 82, 1040 Brussel, is met deze opdracht belast.

De Vlaamse regering is bij deze onderhandelingen niet betrokken, maar wordt informeel van de stand van zaken op de hoogte gehouden. De betrokken dienst kan het lid desbetreffend de nodige inlichtingen bezorgen.

3. Namens België maakten mevrouw Marthe Blanpain (Franse Gemeenschap), de heer Hans Feys (Vlaamse Gemeenschap) en de heer Paul Stiennon (ministerie van Justitie) deel uit van de intergouvernementele expertenwerkgroep die binnen het kader van Unidroit het ontwerpverdrag betreffende de gestolen of illegaal uitgevoerde cultuurgoederen voorbe-

graag bezorg ik het lid persoonlijk de ontwerptekst van dit verdrag, alsook de teksten van de richtlijn 93/7/EEG van de Raad van 15 maart 1993 betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een lidstaat zijn gebracht, en van de verordening (EEG) 3911/92 van de Raad van 9 december 1998 betreffende de uitvoer van cultuurgoederen.

Ik wil het lid er evenwel op wijzen dat de hogerge-noemde Europese instrumenten geen retro-actief karakter hebben en dat dit ook voor het Unidroitverdrag hoogst waarschijnlijk niet het geval zal zijn.

4. Het standpunt dat Vlaanderen zal innemen op de diplomatieke conferentie in 1995 dient nog definitief te worden vastgesteld. De officiële vertegenwoordiger van de Vlaamse Gemeenschap werd nog niet aangeduid.

Vraag nr. 69
van 12 januari 1995
van de heer J. DECORTE

Beursschouwburg Brussel – Tijdelijke sluiting

Ik lees op pagina twee in de Beurskrant (huisorgaan van de Beursschouwburg, de minister zeker welbekend) – we schrijven december 1994, het nummer is getiteld “Twee witte pagina’s” en verder ongedateerd – dat de Beursschouwburg van plan is zijn deuren te sluiten “van augustus tot december 1995”.

Bij gebrek aan fondsen, zo heet het, kan er niet verder worden geprogrammeerd.

Ik laat deze tactiek van publieksgijzeling en haar mogelijk desastreuze gevolgen voor een al moeizaam ope-

rerende schouwburg even buiten beschouwing. Vergelijkbaar hebben trein-, tram-, metro en/of busstakingen tot nu toe enkel en aanwijsbaar verdere vervreemding van het publiek in de hand gewerkt.

Nu hoeven we de boeken niet open te slaan om te weten dat in een schouwburg niet de programmatie, maar de loonkosten het leeuwedeel van het budget uitmaken. En daarover gaat mijn vraag.

Welke gevolgen heeft deze al dan niet gedwongen "sluiting" voor de loonlast? Ik heb het zowel over de vaste als over de losse medewerkers. Met andere woorden, wat zijn de voornemens van directie en/of raad van bestuur daaromtrent?

Hoeveel mensen blijven er in dienst tijdens die vijf maanden? Welke functies blijven bemand en welke niet? Vallen er ontslagen? Zo ja, hoeveel en voor welke posten?

Heeft de directie (het artikel was niet ondertekend) over de sociale en menselijke implicaties van zo'n sluiting nagedacht of gaat het om lichtzinnigheid, een loze dreiging, een zoveelste "schreeuw om meer"?

Ten slotte: wie zal tijdens en na de sluiting het beleid uitstippelen in de Beurschouwburg? Ik neem aan dat de directie – wat het verdere loonplan betreft – eerst in eigen vlees snijdt. Of doet ze zoals de kapitein van het – niet eens alleen op deze manier – toch stilaan zinkende schip en zegt ze aan de bemanning: "Spring maar eerst, ik blijf wel achter"?

Van het "inschatten van vluchtafstand" gesproken (zie bovenvermeld artikel)!

Antwoord

Als antwoord wil ik het lid vooraf meedelen dat ik niet akkoord kan gaan met het uitgangspunt van de persberichten die door de V.Z.W. Beurschouwburg werden verspreid. Daarbij werd gesteld dat de vereniging gesanctioneerd worden via een bevrozing van de subsidies.

Vooreerst kan er zeker geen sprake zijn van een sanctioering van de vereniging. Het is mij immers genoegzaam bekend dat de nieuwe Beursploeg de zware financiële deficiënten uit het verleden grotendeels wist weg te werken, en er bovendien voortreffelijk in geslaagd is, het artistiek programma te vernieuwen, waardoor er ook een verruimd en heel nieuw publiek wordt aangesproken. Hierdoor vertolkt de Beursschouwburg op dit ogenblik opnieuw een originele en stimulerende rol in de gehele sector van de kunstcentra.

De structurele subsidie voor de Beursschouwburg is de afgelopen vier jaar (sedert de overheveling naar de administratie Kunst) opgetrokken van 14.600.000 frank in 1990 naar 18.450.000 frank in 1994, dit ondanks het feit dat het gedeelte jeugd- en kinderwerking in deze periode zowel om budgettaire als om organisatorische redenen is afgeslankt. Het gaat hier dus om een verhoging met niet minder dan 3.850.000 frank op vier jaar tijd.

Los daarvan, heb ik in het jaar 1994 een investeringskrediet van 9.900.000 frank uitgetrokken voor de eerste, grondige consolidatiewerken aan het bestaande

Beursgebouw. De leegstaande ruimte Padua mocht uitgebreid worden met een onthaal en een cafetaria. Daarbij ben ik tegemoet gekomen aan nieuwe visies die leven bij de vereniging, om ernstig werk te maken van een deugdelijke restauratie van deze historisch waardevolle theaterarchitectuur, als attractiepool voor de Vlaamse culturele uitstraling in de grootstad Brussel.

Het persbericht over een sluiting tijdens het laatste kwartaal van 1995, lijkt dan ook drastisch en verbazingwekkend. De overheid zou zeker niet akkoord kunnen gaan dat er gesubsidieerd wordt zonder dat hieraan een werking beantwoordt. Volgens nadere verklaringen van de directie zouden, naargelang de beschikbare middelen, minimum één en maximum twee programma's uit het geplande schema van het najaar wegvallen en vervangen worden door o.a. verhuur van de infrastructuur aan derden. Er zal geen weerslag zijn op de structurele loonkost aangezien de volledige personeelsploeg technisch, administratief en inhoudelijk operationeel blijft.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 68
van 16 januari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Onderwijsakkoord met China – Mensenrechten

Er werd een initieel samenwerkingsakkoord inzake onderwijs tussen Vlaanderen en de Chinese volksrepubliek afgesloten. Hierin zijn 10 concrete projecten opgenomen. Met de Universiteit Gent gaat het om de Chinese taal, informatiesystemen, aardkunde en grondanalyse, burgerlijk recht, internationaal privaatrecht en geneeskunde. Met de KUL om gehandicaptenzorg, economie en management, toegepaste wetenschappen, hospitaalarchitectuur en agrarisch-ecologisch onderzoek.

In het kader van een later globaal akkoord zal worden aangedrongen op de oprichting van een Nederlands Instituut in Peking en dit samen met Nederland.

De minister is er ongetwijfeld van op de hoogte dat de Volksrepubliek in feite een reuzedictatuur is waar de mensenrechten dagdagelijks met voeten worden getreden.

Vindt de minister het verantwoord dat Vlaanderen in die omstandigheden een samenwerkingsakkoord op onderwijsvlak afsluit?

Antwoord

Het is duidelijk dat het probleem inzake het respect voor de mensenrechten in China nog steeds bestaat.

Daarmee rekening houdend is het uitgesloten dat er heden een Nederlands Instituut zou komen in Peking en dus ook niet in samenwerking met Nederland.

Bovendien wordt op het niveau van de rechtstreekse betrekkingen geen verdere samenwerking van Vlaanderen met China in het vooruitzicht gesteld.

De continuïteit van de universitaire samenwerkingsprojecten tussen Vlaanderen en China wordt opnieuw bekeken, qua ondersteunende financiering vanuit Vlaanderen.

Vraag nr. 73
van 23 januari 1995
van de heer J. TAVERNIER

Tuchtsanctie onderwijspersoneel – Beroep

Door het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs, werd voorzien in de oprichting van kamers van beroep. Bij deze kamers kunnen vastbenoemde personeelsleden beroep aantekenen indien zij niet akkoord gaan met de tuchtsanctie die door hun organiserende instantie werd uitgesproken. Deze kamers kunnen de sanctie van de organiserende instantie vernietigen, bevestigen of afzwakken.

Indien de kamer van beroep de sanctie van de organiserende instantie bevestigt of afzwakt, kan men, gezien het opschortend karakter van het beroep, de vraag stellen wanneer ze dan ingaat. Is dit op de datum dat de kamer van beroep een uitspraak doet, de datum waarop de beslissing van de kamer van beroep aan het betrokken personeelslid wordt betekend of kan of moet deze datum door de kamer van beroep zelf worden bepaald aangezien ze door het aangetekend beroep in de plaats is getreden van de organiserende instantie? Kan het zijn dat een organiserende instantie met de uitvoering van een in beroep uitgesproken sanctie (bv. schorsing bij tuchtmaatregel) wacht tot op een ogenblik dat het haar, om welke reden dan ook, het best uitkomt?

Antwoord

De uitvoering van een door de organiserende instantie opgelegde tuchtsanctie wordt inderdaad opgeschort in geval van beroep bij de bevoegde kamer.

De kamer van beroep heeft de bevoegdheid om de opgelegde sanctie te vernietigen, te bevestigen of te wijzigen in een minder zware sanctie. Bij vernietiging is het alsof er nooit een sanctie werd uitgesproken.

Bij de bevestiging van een sanctie of een wijziging ervan wordt de ingangsdatum door de kamer van beroep zelf bepaald.

De organiserende instantie kan bij de uitvoering ervan niet wachten tot het haar het best uitkomt.

Vraag nr. 74
van 23 januari 1995
van de heer J. TAVERNIER

Terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden – Wachtgeld

Personeelsleden van het onderwijs kunnen in het stelsel terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegen-

heden voorafgaand aan het rustpensioen (TBS55+) treden. Het wachtgeld dat zij ontvangen, wordt vastgesteld rekening houdend met de laatste activiteitswedde. Opdat personeelsleden die de dag voorafgaand aan de TBS55+ genieten van een verlof of een afwezigheid voor verminderde prestaties of van een gedeeltelijke loopbaanonderbreking niet verplicht zouden worden eerst opnieuw voor hun volledige opdracht in dienst te treden, wordt voor de vaststelling van dit wachtgeld precies gedaan alsof zij dit verlof, deze afwezigheid of gedeeltelijk loopbaanonderbreking niet hadden genoten. Door deze optie wordt vermeden dat personeelsleden voor een korte tijdspanne opnieuw volledig in dienst moeten treden en komt men tegemoet aan de pedagogische bekommernissen van de onderwijsinstellingen.

Zo zijn er ook personeelsleden die op de dag voorafgaand aan de TBS55+ ter beschikking gesteld zijn wegens ontstentenis van betrekking en geheel of gedeeltelijk afstand van wachtgeld gedaan hebben. Daardoor is hun activiteitswedde uiteraard lager. Wordt hun wachtgeld ook vastgesteld op basis van de wedde die zij zouden hebben genoten, mochten zij geen afstand van wachtgeld hebben gedaan?

Antwoord

De terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen wordt thans geregeld bij de artikelen 7 tot 10 van het koninklijk besluit nr. 297 van 31 maart 1984 betreffende de opdrachten, de wedden, de weddetoelagen en de verloven voor verminderde prestaties in het onderwijs en de psyche-medisch-sociale centra. Deze artikelen werden gewijzigd bij de wetten van 31 juli 1984 en 21 juni 1985, de koninklijke besluiten nr. 436 van 5 augustus 1986 en nr. 537 van 31 maart 1987 en de decreten van 5 juli 1989 en 31 juli 1990.

Luidens artikel 9 van dit koninklijk besluit wordt gedurende de hele periode van deze terbeschikkingstelling een wachtgeld of een wachtgeldtoelage toegekend gelijk aan zoveel vijftigsten, vijfenvijftigsten of zestigsten van de laatste activiteitswedde of laatste activiteitsweddetoelage als het personeelslid op de datum van zijn terbeschikkingstelling dienstjaren telt, naargelang de voor de berekening van het pensioen in aanmerking te nemen breuk 1/50, 1/55 of 1/60 is.

Een personeelslid dat ter beschikking gesteld is wegens ontstentenis van betrekking ontvangt geen activiteitswedde of activiteitsweddetoelage, maar een wachtgeld of wachtgeldtoelage (cf. artikel 29 – besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992). De mogelijkheid om afstand te doen van wachtgeld of van wachtgeldtoelage werd bekrachtigd bij artikel 31 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage.

Gezien de reglementaire bepalingen waarbij het door het lid bedoelde stelsel van terbeschikkingstelling gecreëerd werd reeds dateren van 1984, dat er sedertdien verschillende wijzigingen werden aangebracht en bovendien ingevolge de evolutie in de onderwijswetgeving nieuwe toestanden zijn ontstaan, heb ik mijn ad-

ministratie opdracht gegeven om een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering op te stellen waarbij de geïmplementeerde bepalingen worden herschreven rekening houdend met de nieuwe toestanden.

Intussen zal het wachtgeld van de betrokken personeelsleden reeds worden vastgesteld zoals door het lid wordt vooropgesteld.

Vraag nr. 75
van 23 januari 1995
van de heer J. TAVERNIER

Onderwijsinspectie – Openbaarheid verslag

Sinds enige tijd werkt de onderwijsinspectie op een nieuwe manier. Er wordt opgetreden in teamverband en de volledige school wordt doorgelicht. Van deze doorlichting wordt een verslag opgemaakt dat uiteindelijk aan de organiserende instantie wordt overgemaakt. Naar ik verneem, wordt dit verslag in vele scholen als een staatsgeheim behandeld. De indruk ontstaat dat de inrichtende machten en de directies enkel die delen van het verslag bekend maken die passen in hun kraam. M.i. is dit volledig in strijd met de filosofie die achter de nieuwe visie omtrent de inspectie zit en is dit niet bevorderlijk voor de goede werking van de school.

Mag ik van de minister vernemen op welke manier de uiteindelijke versie van dit verslag tot stand komt en wat er in de concrete school met dit verslag dient te gebeuren. Zou het niet logisch zijn dat alle personeelsleden van dit verslag een kopie krijgen of als dit niet kan, het kunnen inkijken? Zou het niet logisch zijn dat dit verslag ook wordt besproken in de participatieraad en dat ook de leden van deze raad minstens inzake zitting krijgen? Is het niet zo dat men door de geheimdoenerij rond dit verslag aan het doel van de inspectie, met name de verbetering van de onderwijskwaliteit, dreigt voorbij te gaan? Toont zulke manier van handelen niet aan dat vele directies en organiserende instanties lokale autonomie niet aankunnen?

Antwoord

Over de wijze waarop met het verslag van schooldoorlichtingen omgegaan moet worden, werden in 1993 eerste afspraken gemaakt tussen de overheid en de organiserende instantie. Deze werkingsprocedures zullen eerlang bij besluit worden bekrachtigd. Ze maken thans het voorwerp uit van besprekingen binnen de VLOR.

Zo is afgesproken dat de directeur van de doorgelichte instelling het verslag binnen de dertig dagen na ontvangst moet agenderen op een personeelsvergadering. De inspectie meldt dit ook uitdrukkelijk aan de scholen. Bovendien controleert ze bij een opvolgingsbezoek of hieraan gevolg werd gegeven.

Recent werden deze afspraken nog verfijnd en werd overeengekomen dat de algemene besluiten van de doorlichting worden voorgelegd aan het personeel (participatieraad, lokale raad). De meer persoonsgebonden informatie wordt niet voorgelegd, gezien de bescherming van de privacy.

De conclusie dat de wijze waarop sommige directies omgaan met het verslag aantoonde dat vele directies en inrichtende machten lokale autonomie niet aankunnen,

kan ik niet onderschrijven. Over het algemeen wordt vastgesteld dat de meeste directies op een constructieve en participatieve wijze omgaan met het verslag.

Vraag nr. 80
van 23 januari 1995
van de heer J. TAVERNIER

Cumulatieregeling – Pro rata-toepassing

In het kader van de vereenvoudiging van de wetgeving werd de cumulatieregeling reeds herzien. Toegepast voor het schooljaar 1994-1995 komt het er grosso modo op neer dat de inkomsten van 1993 verkregen uit activiteiten andere dan onderwijsactiviteiten, de 864.940 frank niet mogen overschrijden wil het personeelslid voor het voornoemde schooljaar de bezoldiging in hoofdamt behouden.

Naar ik verneem, stelt de administratie van het departement Onderwijs zich op het standpunt dat indien het betrokken personeelslid gedurende een beperkte periode een zelfstandige activiteit of een activiteit in loondienst heeft uitgeoefend, dit grensbedrag pro rata moet worden vastgesteld. Dit betekent dat indien iemand in de vakantiemaanden juli en augustus 1993 een bijkomende activiteit in loondienst uitoefende, dit grensbedrag 144.156 frank bedraagt. Is zijn bezoldiging voor deze twee maanden groter dan dit bedrag, dan zal zijn onderwijsopdracht tijdens het schooljaar 1994-1995 in bijbetrekking worden betaald voor zover hij in dit schooljaar zijn onderwijsopdracht cumuleert met een zelfstandige activiteit of een activiteit in loondienst.

Heeft deze pro rata-toepassing een rechtsgrond of is dit een interpretatie van het departement? Is deze "interpretatie" niet vreemd indien men bedenkt dat dit grensbedrag ook niet afhankelijk is van de grootte van de onderwijsopdracht? Zo is bijvoorbeeld deze grens dezelfde voor de praktijkleraar die naast zijn zelfstandige praktijk ook een onderwijsopdracht uitoefent van 3 uur als voor de leraar die naast zijn FT-opdracht als leraar ook nog een half-time opdracht als bediende uitoefent.

Antwoord

Voor de toepassing van de cumulatieregeling voor een personeelslid dat uit een activiteit buiten het onderwijs tijdens een beperkte periode inkomsten verwerft, moeten deze inkomsten steeds worden vergeleken met het minimum van de weddeschaal 501 op jaarbasis.

Een pro rata-toepassing van de cumulatieregeling is niet in overeenstemming met de bedoeling van de besluiten van 12 juli 1993 en 22 december 1993 ter zake. Aan de administratie werden in die zin de nodige instructies gegeven.

Vraag nr. 82
van 23 januari 1995
van de heer J. TAVERNIER

Berekening wachtgeld – Controlemogelijkheid

Het antwoord op vraag nr. 142 van 25 mei 1994 (Bulletin van Vragen en Antwoorden van 16 augustus 1994)

is niet volkomen duidelijk. De minister stelt dat voor de berekening van het wachtgeld steeds de tussenkomst van de administratie der Pensioenen is vereist. Ik neem aan dat deze administratie zich voor deze berekening steunt op gegevens die werden overgemaakt door het departement Onderwijs en dat de administratie der Pensioenen haar berekening bezorgt aan het departement Onderwijs dat als uiteindelijke verantwoordelijke het wachtgeld dient vast te stellen en uit te keren. De vraag is of de personeelsleden een gedetailleerde berekening van de grootte van het wachtgeld ontvangen, zodat zij deze op haar correctheid kunnen nagaan. Indien dit nog niet het geval is, wat is de reden hiervoor, aangezien deze berekening toch bestaat? Kunnen de personeelsleden, in het kader van de openbaarheid van het bestuur, deze berekening opvragen?

Antwoord

Zoals blijkt uit het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 142 van 25 mei 1994 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad 1993-1994), nr. 18 van 16 augustus 1994) is voor de berekening van het bedrag van het wachtgeld de wachtgeldtoelage in geval van terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen, steeds de tussenkomst vereist van de administratie der Pensioenen.

Na ontvangst van de aanvraag om een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen te bekomen, bezorgt het departement Onderwijs een gedetailleerd overzicht van de loopbaan van het betrokken personeelslid aan de administratie der Pensioenen. Op basis van deze gegevens stelt de administratie der Pensioenen het definitief bedrag van het wachtgeld/de wachtgeldtoelage vast. Het is evenwel het departement Onderwijs dat instaat voor de uitbetaling ervan.

Het wachtgeld/de wachtgeldtoelage wordt in regel berekend op basis van de laatste activiteitswedde(toelage) en rekening houdend met het aantal vijftigsten, vijfenvijftigsten of zestigsten die het betrokken personeelslid op de begindatum van de terbeschikkingstelling als dienstjaren telt en die in aanmerking komen voor de berekening van het rustpensioen. Het is de administratie der Pensioenen die ter zake beslist welke diensten in aanmerking komen en tevens bepaalt volgens welke breuk zij mogen aangerekend worden.

Het jaarbedrag à 100 percent van het wachtgeld/de wachtgeldtoelage alsook een overzicht van het aantal vijftigsten, vijfenvijftigsten of zestigsten die voor de berekening ervan in aanmerking werden genomen, wordt door de administratie der Pensioenen schriftelijk aan het departement Onderwijs meegedeeld.

Deze informatie berust in het dossier van ieder betrokken personeelslid. Het is dan ook evident dat deze gegevens kunnen bekomen worden bij het bevoegde werkstation van het departement Onderwijs.

Vraag nr. 91 van 24 januari 1995 van de heer F. DEWINTER

Allochtone leerlingen – Evaluatie en taalgebruik

Volgens een bericht in De Standaard van 7 januari 1995, naar aanleiding van de invoering van een non-discriminatieverklaring en een non-discriminatiecode in het onderwijs, zouden leraars volgens de ARGO in de toekomst bij het punten geven rekening moeten houden met de afkomst van elke leerling.

Kan de minister mij meedelen hoe zo iets concreet in zijn werk moet gaan?

In hetzelfde artikel verklaart het Onderwijssecretariaat van de Vlaamse Steden en Gemeenten (OVSG): "Waar noodzakelijk en waar wettelijk toegelaten, hanteren we de taal van de allochtone leerlingen om hun ouders belangrijke informatie te geven".

Heeft de minister al laten onderzoeken hoe dit kan gebeuren zonder dat de taalwetgeving wordt overtreden? Zo ja, wat waren de bevindingen?

Antwoord

1. In het bericht waarop het lid allusie maakt, wordt het begrip evaluatie, waarvan sprake in de bijlage bij de modelcode voor non-discriminatie in het Gemeenschapsonderwijs, verkeerdelijk vernauwd tot punten geven. Evaluatie is veel ruimer dan punten geven aangezien hierbij niet alleen wordt gekeken naar vorderingen op het vlak van kennis en vaardigheden, maar ook naar de vorderingen die de leerling maakt op het vlak van gedragingen en houdingen als inzet, zelfstandigheid, initiatief, nauwkeurigheid, zorg en orde, sociaal gedrag, volledigheid, tempo, studiehouding, leren leren... Concreet betekent dit dat de leerkracht bij de bepaling van dit veelzijdig beeld van de leerling, een beeld dat wordt gevormd met het oog op permanente begeleiding en eventuele remediëring, rekening houdt met de specifieke leerproblemen die leerlingen kunnen hebben op grond van hun allochtone herkomst. Deze aandacht kadert overigens in de algemene zorg waarmee een leerkracht tegemoet dient te komen aan de mogelijk individuele leerproblemen van elke leerling.
2. Ja. De taalwetgeving laat toe dat een vertaling wordt gemaakt van enige reglementaire tekst op verzoek van de ouders die geen kennis hebben van het Nederlands. Op deze teksten moet dan wel steeds worden vermeld dat het gaat om een vertaling van een originele Nederlandse tekst, die als enig wettelijk geldende in aanmerking wordt genomen. Aldus moeten ook verklaringen, die aan ouders ter ondertekening worden voorgelegd, steeds in het Nederlands zijn gesteld, onafgezien de vertaling die kan worden bijgevoegd.

J. SAUWENS

MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE
HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 135
van 19 juli 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse economische vertegenwoordigers – Samenwerkingsafspraken

In juni werd een akkoord ondertekend tussen de Belgische en de nationale instanties met betrekking tot de samenwerking op het vlak van de buitenlandse handel.

Daarbij werd onder meer afgesproken dat de Vlaamse economische vertegenwoordigers voortaan ook door Waalse exporteurs kunnen worden aangesproken.

Vroeger konden bedrijven uit het Groothertogdom Luxemburg ook een beroep doen op de Belgische handelsattachés.

Brengt de nieuwe afspraak met zich mee dat de Luxemburgers ook een beroep kunnen doen op de diensten van de Vlaamse economische vertegenwoordigers ?

Antwoord

Het lid wordt er van in kennis gebracht dat er naar aanleiding van de integrale overheveling van de nationale handelsattachés naar de gewesten vanaf 1 januari 1994 twee samenwerkingsakkoorden werden afgesloten, namelijk enerzijds op interregionaal niveau en anderzijds op federaal/regionaal niveau. Het betreft respectievelijk het Samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de gewestelijke handelsattachés, dat de modaliteiten regelt van de diensten die de handelsattachés op post in landen of landengroepen waar een Gewest niet vertegenwoordigd is door een eigen handelsattaché, zullen verlenen aan de andere gewesten ; en anderzijds, het Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de gewestelijke economische en handelsattachés en de modaliteiten op het vlak van de handelspromotie.

Inzake de door het lid opgeworpen problematiek betreffende de bedrijven uit het Groot-Hertogdom Luxemburg, kan ik meedelen dat er onderhandelingen gevoerd worden om het bestaande Samenwerkingsakkoord tussen de Luxemburgse Instanties en de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel, te herzien in het licht van de bevoegdheden van de regionale exportbevorderende en -ondersteunende instanties door de regionalisering van de buitenlandse handel.

Vraag nr. 26
van 12 december 1994
van de heer L. STEENWEGEN

Bouwen door de eeuwen heen – Actualisering

De inventarisatie van het bouwkundig erfgoed in Vlaanderen is bijna voltooid. Door de verschillende

jaren heen zijn inventarisering en publikatie steeds verfijnd. De reeks Bouwen door de eeuwen heen, geeft deze evolutie perfect weer.

Het eerste deel (arrondissement Leuven) voldoet nu nog amper aan de eisen en verwachtingen van de hedendaagse gebruiker. Graag verneem ik van de minister of men, na de voltooiing van de inventarisatie van geheel Vlaanderen, een optimalisering en actualisering zal doorvoeren van de eerste gepubliceerde delen.

Antwoord

De inventarisatie van het bouwkundig erfgoed in Vlaanderen die gepubliceerd wordt in de reeks Bouwen door de Eeuwen heen, is begonnen in 1971. Momenteel beslaat de inventarisatie nagenoeg drie vierden van het grondgebied, en geeft zij in 32 boekdelen een beschrijving van ongeveer 60.000 items. De inventarissen vormen het basisinstrument voor mijn beschermingsbeleid.

Het eerste deel (arrondissement Leuven) beantwoordt inderdaad niet aan de kwaliteitsnorm die de recente publikaties kenmerkt. Ook al blijven zij als historisch materiaal waardevol, is het echter onvermijdelijk dat zij langzamerhand aan actualiteitswaarde inboeten. De inventarisatie moet dan ook gezien worden als een voortdurend proces.

Wat de eerste volumes betreft, en dus ook vnl. de Brabantse arrondissementen Leuven en Halle-Vilvoorde, kan worden gesteld dat het actualiseren in zekere mate gebeurt via beschermingsvoorstellen : de verzamelde documentatie en de teksten ter verantwoording vormen immers een goede basis voor het aanpassen en het aanvullen aan de systematisch uit te voeren en te publiceren herinventarisatie.

Momenteel komen ook met gemeentebesturen contacten op gang met het oog op een gecoördineerde vorm van informatieverzameling die later door mijn bestuur Monumenten en Landschappen kan worden gebruikt voor de beoogde herinventarisatie en de aangepaste publikatie.

Inmiddels werd de inventarisploeg van het bestuur ook aangevuld met vijf medewerkers om met name in de provincies Antwerpen, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen het systematisch inventarisatieproces enigszins te bespoedigen.

Hieruit blijkt dat ik mij bewust ben van de noodzaak van een beschermbeleid voor een dergelijke inventarisatie waarbij zowel het einddoel – de voltooiing van de inventarisatie van heel Vlaanderen – als het actualiseren van het materiaal de nodige aandacht moet krijgen, en dat in de huidige aanpak mechanismen zijn ingebouwd om die doelstellingen op termijn te realiseren.

Vraag nr. 37
van 30 december 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

De Lijn – Tweetalige folders Zaventemse regio

In de Zaventemse regio ontvingen duizenden inwoners van gemeenten als Sterrebeek, Vossem, Duisburg en

Moorseel, voorsnog zonder faciliteiten voor Franstaligen, tweetalige folders van de Lijn. Dit is eerst en vooral flagrant in overtreding met de taalwetgeving. Bovendien is de minister zeer goed op de hoogte van de precaire situatie op taalgebied in de betrokken regio.

Heeft de minister een verklaring voor de ronduit dome handswijze van de Lijn ?

Wie is hiervoor verantwoordelijk ?

Werden er sancties getroffen ?

Welke maatregelen werden er getroffen opdat dergelijke voorvallen voortaan worden uitgesloten ?

Antwoord

Door een vergissing bij de distributie werden in een aantal éentalig Nederlandse gemeenten tweetalige informatiefolders van De Lijn verspreid. Zulks is uiteraard volledig in strijd met de taalwetgeving. De Lijn werd dan ook op haar plichten dienaangaande gewezen.

Deze vergissing is intussen rechtgezet. Aan de inwoners van de betrokken gemeenten heeft De Lijn haar verontschuldiging aangeboden, en werden er conform de wet eentalige folders verspreid.

Vraag nr. 38 van 30 december 1994 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH – Aanwerving ambtenaren-begeleiders van Vlaamse economische vertegenwoordigers

Door het overkomen van de voorheen Belgische handelsattachés naar Vlaanderen is het werkvolume bij de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel die de Vlaamse economische vertegenwoordigers administratief moet begeleiden, exponentieel gestegen. Dit heeft een vertraagde behandeling van de dossiers tot gevolg.

De Raad van bestuur van de VDBH zou daarvoor hebben beslist om 7 ambtenaren aan te werven, maar naar verluidt zou de minister daartoe vooraf consultaties moeten organiseren met Ambtenarenzaken en Financiën.

Kan de minister mij meedelen of dit intussen reeds is gebeurd ? Indien niet, voor wanneer is dit dan gepland ?

Tegen wanneer verwacht de minister dat deze belangrijke cel binnen de VDBH zich voluit van haar taak zal kunnen kwijten ?

Antwoord

Door de raad van bestuur van de VDBH werd op 23 november 1994 een nieuw voorstel tot uitbreiding van het personeelskader goedgekeurd. Het betreft een voorstel tot verhoging van het aantal personeelsleden van 92 naar 103, hetzij 11 bijkomende personeelsleden. Het betreft personeel op (nieuw) niveau A (+ 3), niveau B (+ 2) en niveau C terwijl op niveau D het totaal met 2 vermindert.

Het voorstel wordt thans besproken met o.m. het kabinet van de minister van Ambtenarenzaken en de minister van Financiën en Begroting, in het kader van het nieuw Vlaams Personeelsstatuut van de VDBH. In de loop van de maand februari zal aan de Vlaamse regering hieromtrent een voorstel worden voorgelegd.

Vraag nr. 41 van 30 december 1994 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Handelsattachés – Overname lokale medewerkers na regionalisering

Als ik het goed voorheb had het federale departement buitenlandse zaken een vijftiental lokale medewerkers van handelsattachés in dienst. Sommige daarvan waren uitstekende krachten.

Kan de minister mij meedelen of na de regionalisering van de handelsattachés een aantal van deze lokale medewerkers werden overgenomen ?

Antwoord

Na de regionalisering van de handelsattachés op 1 januari 1994 werden door de VDBH volgende lokale medewerkers overgenomen op 1 april 1994 :

- 8 handelssecretarissen ;
- 22 secretarissen en secretaressen.

Deze personeelsleden waren tewerkgesteld in het federale ministerie van Buitenlandse Zaken.

Vraag nr. 42 van 30 december 1994 van mevrouw L. MAXIMUS

Voetgangersbrug Rumst-Mechelen- Willebroek – Negatief advies Commissie voor Monumenten en Landschappen

Op het kruispunt van de gemeenten Rumst en Willebroek en de Stad Mechelen plant het Vlaamse Gewest de bouw van een voetgangersbrug over de Nede en de Dijle.

Het is een zeer interessant project dat aan de wegen op de dijken en de recreatieve mogelijkheden die daaraan verbonden zijn, een enorme meerwaarde geeft. Het is terzelfder tijd een zeer veilige fietsroute in het bijzonder voor de schoolgaande jeugd.

Het verwezenlijken van deze brug zou dan ook alle steun moeten krijgen. Het blijkt echter dat dit niet het geval is en dat vanuit de hoek van de Commissie voor Monumenten en Landschappen het bouwen van de brug onmogelijk is gemaakt.

Vermits ik vernomen heb dat de brug zo zou worden gebouwd dat het onmogelijk is dat auto's erover zouden rijden en dat integreren in het landschap een zeer belangrijk criterium bij de keuze van het brugtype is geweest, vernam ik graag van de minister :

1. of het inderdaad zo is dat de Commissie voor Monumenten en Landschappen negatief heeft geadviseerd ;

2. welke in bevestigend geval de reden is van dit negatief advies ;
3. of de minister zinnens is dit advies zonder meer op te volgen, rekening houdend met de door de bewoners van de streek positieve ingesteldheid ten aanzien van dit kunstwerk dat een belangrijke meerwaarde inhoudt naar recreatieve sportbeoefening en verkeersveiligheid toe.

Antwoord

1. De Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen heeft in zitting van 12 oktober 1994 een ongunstig advies uitgebracht over de aanleg van een voetgangersbrug over de Dijle en de Nete in het gerangschikt landschap Zennegat – Battenbroek in Mechelen en Rumst.
2. Het ongunstig advies werd als volgt geargumentteerd : “De PCML brengt een ongunstig advies. De noodzaak om twee bruggen te bouwen wordt in vraag gesteld. De esthetische waarde van de ingediende ontwerpen wordt door de meerderheid der leden zwaar bekritiseerd. Enkele leden dringen aan op een ontwerpwedstrijd met nadruk op de relatie tot het landschap. De voorgestelde ontwerpen worden afgewezen.”
3. Het principe van de aanleg van deze bruggen is reeds besproken en geëvalueerd naar aanleiding van het openbaar onderzoek van de rangschikking als landschap van het gebied. De Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen heeft in haar advies het standpunt van het bestuur Monumenten en Landschappen bijgetreden. Het bestuur was van oordeel dat de bruggen aangelegd konden worden zonder afbreuk te doen aan de intrinsieke waarden van het landschap op voorwaarde dat het om esthetisch verantwoorde uitvoeringen zou gaan. Zodra er uitgewerkte plannen beschikbaar zouden zijn die aan voornoemd criterium voldeden, zou een toelating verleend kunnen worden overeenkomstig de bepalingen van de wet op het behoud van monumenten en landschappen. Door het definitief rangschikken van het Zennegat – Battenbroek heb ik eveneens ingestemd met dit standpunt. Ik heb dan ook het voornemen een toelating te verlenen voor de aanleg van de bruggen van zodra er vanuit esthetisch oogpunt een aanvaardbaar ontwerp wordt voorgelegd. Dit was echter niet het geval voor de vijf ontwerpen die op 28 september 1994 voorgelegd zijn. De aanvraag voor deze plannen heb ik op 17 november 1994 geweigerd.

Vraag nr. 43
van 30 december 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kasteel d'Ursel – Verkoop

Naar verluidt heeft de Vlaamse Gemeenschap het kasteel d'Ursel in Hingene (Bornem) verkocht aan de provincie Antwerpen. De prijs werd vastgesteld op 6.650.000 frank.

Kan de minister mij meedelen of dit ook het uitgestrekte park rond het kasteel omvat ?

Hoe dan ook lijkt de prijs mij aan de lage kant te liggen. Werd er nagegaan of er andere gegadigden waren die eventueel bereid waren meer te bieden dan de Vlaamse Gemeenschap thans krijgt ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin. -

Vraag nr. 50
van 11 januari 1995
van de heer L. BARBE

Bronbossen Vlaamse Ardennen – Beleid

In opdracht van Aminor werd door Econnection een studie uitgevoerd Bronbossen van de Vlaamse Ardennen. In dit uitgebreide en boeiende werk wordt er op gewezen dat er in de Vlaamse Ardennen nog heel wat bronbossen zijn, met tal van zeldzame dieren en planten. Namen als hangende zegge, heelkruid en vuursalamander zeggen genoeg.

Er blijken echter tal van bedreigingen te zijn : overbemesting , incidentele lozingen, recreatie, erosie, ruimen of inkapselen van beken, onzorgvuldig bosbeheer, enzovoort.

Het rapport wijst er op dat door eerder kleine ingrepen deze bronbossen kunnen bewaard blijven (deels afsluiten, uitbreiden van het bos, afsluiten van beheersovereenkomsten, begeleiding van privé-eigenaars, gericht aankoopbeleid, enzovoort). Zes deelbekkens werden aangeduid als aandachtszone.

Deze materie behoort niet enkel tot de bevoegdheid van de minister van leefmilieu. Ook de minister bevoegd voor ruimtelijke ordening en de minister voor de bescherming van landschappen dienen volgens mij bij hun beleid rekening te houden met de besluiten van deze studie.

Kan de minister mij meedelen op welke manier hij in zijn beleid rekening houdt met de besluiten van deze studie ?

Antwoord

Het bestuur Monumenten en Landschappen was vertegenwoordigd in de begeleidingsgroep die het rapport Bronbossen van de Vlaamse Ardennen heeft opgevolgd.

Heel wat gegevens die in het rapport zijn opgenomen zijn afkomstig van dit bestuur. Uiteraard zal ik bij mijn beschermingsbesluit rekening houden met de voorstellen die in de vermelde studie worden geformuleerd. Ook bij de adviesverlening van dat bestuur met betrekking tot allerhande infrastructuurwerken en bij de adviesverlening inzake GNOP's (gemeentelijke natuurontwikkelingsplannen) zal het rapport als leidraad worden gebruikt.

Vraag nr. 52
van 11 januari 1995
van de heer M. VAN DER POORTEN

Tewerkgestelde en gesubsidieerde contractuelen – Departementaal

Bij de verschillende diensten van het departement van de minister, evenals in de instellingen van openbaar nut die onder zijn gezag, zijn controle of zijn toezicht staan, zijn heel wat personen tewerkgesteld die niet in vast dienstverband zijn benoemd, met name contractuelen en gesubsidieerde contractuelen.

1. Wat is het huidige aantal tewerkgestelde contractuelen en gesubsidieerde contractuelen in de verschillende diensten van het departement van de minister, evenals in de instellingen van openbaar nut die onder zijn gezag, zijn controle of zijn toezicht staan ?
2. Hoeveel werden er daarvan aangeworven in 1994 ?
3. Wat is het aandeel van laureaten van examens en selectieproeven van het VWS zowel in a) als in b) ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door Luc Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 53
van 11 januari 1995
van de heer L. STEENWEGEN

Monumenten en Landschappen – Wetenschappelijk onderzoek

De begroting Monumenten en Landschappen voorziet steeds in een bedrag voor wetenschappelijk onderzoek.

Kan de minister een overzicht geven van de onderzoeken die de laatste jaren werden verricht en tevens reeds enig inzicht geven in de bestaande planning ter zake ?

Antwoord

Hierna volgt een overzicht, per jaar, van het wetenschappelijk onderzoek dat de laatste jaren werd verricht inzake monumenten en landschappen en de verdere planning dienaangaande

1991-1992

Verbetering van de berekeningsmethoden voor historisch metselwerk,
 Katholieke Universiteit Leuven : 900.000 fr.

Onderzoek naar de efficiëntie van restauratiemortels voor verweerde natuursteen,
 Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium : 750.000 fr.

1992-1993

Optimalisatie van standzekerheidsmodellen van gewelfde gotische structuren gebruik makend van informatie uit vervormingsmetingen en scheuranalyse,
 Katholieke Universiteit Leuven : 4.400.000 fr.

Evaluatie van de doeltreffendheid van 3-dimensionele computerrestitutiesystemen gebruikmakend van gewone foto's bij de opmeting van historische gebouwen in het vooruitzicht van hun restauratie,
 Katholieke Universiteit Leuven : 885.500 fr.

1993-1994

Optimalisatie van het gebruik van 3D restitutie voor structurele evaluatie of restauratie van historische gebouwen,
 Katholieke Universiteit Leuven : 1.450.000 fr.

Landschapszorg in Vlaanderen : Onderzoek naar criteria en wenselijkheden voor een ruimtelijk beleid met betrekking tot cultuurhistorische en esthetische waarden van de landschappen in Vlaanderen,
 Universiteit Gent : 843.150 fr.

1994-1995

Beide projecten 1993-1994. worden voortgezet in 1994-1995.

Vraag nr. 55
van 19 januari 1995
van de heer F. GHESQUIERE

Luchthaven Oostende – Opleving en werkgelegenheid

Meer en meer maakt de pers gewag van groeiende positieve vervoersresultaten van de regionale luchthaven te Oostende, vooral dan voor het vrachtvervoer. Dit is een goed teken voor de regio, want het is een aanduiding dat de economische heropleving ook een feit is in Oostende en omgeving.

Mijn vraag is dan ook of deze positieve vervoersresultaten ook positieve gevolgen hebben voor de tewerkstelling.

Daarom zou ik graag van de minister volgende informatie krijgen.

1. Een overzicht van de evolutie inzake goederenvervoer en personenvervoer met aankomst of vertrek in Oostende.
2. Een overzicht van de overeenkomstige evolutie van de tewerkstelling.
3. Een omschrijving van mogelijke tewerkstellingsperspectieven in de toekomst bij een blijvende positieve groei van het goederen- en personenvervoer (althans wat de directe tewerkstelling betreft).

Antwoord

1. De evolutie van de vervoersresultaten voor de periode 1988-1994

jaar	vracht in kg	totaal aantal passagiers	totaal bewegingen
1988	27.331.000	120.606	42.885
1989	33.204.000	101.725	47.343
1990	47.521.000	109.607	48.939
1991	50.363.000	87.302	47.223
1992	44.283.022	85.731	37.826
1993	42.576.516	81.902	34.858
1994	60.198.119	94.368	38.120

Hierbij dient te worden opgemerkt dat de luchthaven van Oostende vanaf 1989 overgeheveld werd van de Regie der Luchtwegen (RLW) naar het Vlaamse Gewest. Tijdens de overgangperiode van 3 jaar (1989-1991) heeft de RLW de luchthaven verder geëxploiteerd onder de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering. Vanaf 1992 ligt de volledige bevoegdheid voor de exploitatie bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

2. De invloed van de toenemende activiteit van de Oostendse luchthaven op de werkgelegenheid is omwille van de grote verscheidenheid aan werkgevers en de grote diversiteit in de vormen van tewerkstelling moeilijk in concrete cijfers weer te geven. Bovendien zijn de privé-bedrijven veelal niet bereid om hierover gegevens ter beschikking te stellen. De evolutie van de tewerkstelling bij de openbare diensten daarentegen kan vrij goed. Algemeen kan worden gesteld dat de tewerkstelling in de verschillende openbare diensten beneden het normale peil heeft gelegen wat zich manifesteert in onvolledig bezette kaders, terwijl men bij een aantal privé-bedrijven werkte in een stelsel van economische werkloosheid, waarbij het totaal aantal personeelsleden wel op peil werd gehouden maar bij beurtrol tijdelijk op de werkloosheid was aangewezen. Zo kan de toename van het personeelsbestand van de privé-bedrijven gevestigd op de luchthaven toch geschat worden op een equivalent van 25 à 30 voltijdse betrekkingen.

Zo ging de grootste handlingmaatschappij op de luchthaven met een personeelsbezetting van +/- 45 personen, over van een deeltijdse tewerkstelling van 50 procent (begin 1994) in het stelsel van economische werkloosheid, op een volledige tewerkstelling einde 1994. Tevens kon zij overgaan tot een bijkomende werving van een bediende.

De toename van het luchtverkeer bracht in 1994 eveneens een bijkomende tewerkstelling van 2 bijkomende personeelsleden voor restaurant en catering mee, terwijl gedurende de periode dat chartervluchten werden uitgevoerd op het Middellandse zeegebied, tijdelijk beroep moest gedaan worden op enkele interim personeelsleden voor de bediening.

Het aantal bedrijven met een kantoor in het luchthavengebouw groeide met een vijftal aan, met een

gemiddelde personeelsbezetting van 1,5 personeelsleden. Zonder evenwel over juiste cijfers te beschikken kwam er eveneens een toename van de tewerkstelling bij de toeleveringsbedrijven voor brandstof en bij de firma's gespecialiseerd in onderhoud van vliegtuigen.

De bijkomende trafiek leidt ook tot een bijkomende activiteit buiten de luchthaven, in sectoren als horeca (overnachting bemanningen), wegtransport (aankomst en afvoer van vracht), enz.

De toename van het aantal tewerkgestelden bij de openbare diensten lag hoofdzakelijk bij de opvulling van de kaders van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waar in 1994 door mutatie in totaal 10 vacatures werden opgevuld en nog 7 mensen aan de slag konden in het kader van het jeugdwerkgarantieplan. De toename van het luchtverkeer gaf in 1994 niet onmiddellijk aanleiding tot bijkomende werkgelegenheid in de andere openbare diensten, zoals RLW, Douane en Rijkswacht.

3. Bij de Rijkswacht wordt door de invoering van het Schengen-akkoord de aanvulling van twee bijkomende functies noodzakelijk (einde maart '95). De realisatie van de voorziene uitbreiding van het douane entrepot tot de luchthaven zal eveneens het tewerkstellen van 2 bijkomende douaniers noodzakelijk maken. Momenteel zijn er opnieuw aanvragen voor 4 nieuwe kantoren. De afhandeling van de chartervluchten vanuit Oostende naar het Middellandse zeegebied (periode juni-september) zal gedurende deze periode een aantal tijdelijke jobs opleveren. De stijgende tendens van de trafiek in 1994 ging in januari 1995 nog steeds verder.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 24
van 11 januari 1995
van de heer M. VAN DER POORTEN

Tewerkgestelde en gesubsidieerde contractuelen – Departementaal

Bij de verschillende diensten van het departement van de minister, evenals in de instellingen van openbaar nut die onder haar gezag, haar controle of haar toezicht staan, zijn heel wat personen tewerkgesteld die niet in vast dienstverband zijn benoemd, met name contractuelen en gesubsidieerde contractuelen.

1. Wat is het huidige aantal tewerkgestelde contractuelen en gesubsidieerde contractuelen in de verschillende diensten van het departement van de minister, evenals in de instellingen van openbaar nut die onder haar gezag, haar controle of haar toezicht staan ?
2. Hoeveel werden er daarvan aangeworven in 1994 ?

3. Wat **is** het aandeel van laureaten van examens en selectieproeven van het VWS zowel in a) als in b) ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag zal worden verstrekt door de heer Luc Van den Bosch, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 25 van 11 januari 1995 van de heer J. GABRIELS

OCM W – Registratieproblemen

In het verleden verklaarde de bevoegde minister in antwoord op mijn parlementaire vragen dat de resultaten van de registratie tijdig zouden meegedeeld worden aan de OCMW's.

- “In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat alles in het werk zal gesteld worden om tijdig de verwerkte gegevens ter beschikking te stellen van de OCMW's”
(Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1988-1989, nr. 12, p. 144)
- “In verband met de verwerking van de gegevens kan ik het geachte lid mededelen dat de administratie en het Centrum voor Bevolkingsstudies zich inspannen om de registratieverslagen binnen een redelijke termijn aan de OCMW's over te maken”
(Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1989-1990, nr. 7, p. 281)
- Op mijn vraag van 23 februari 1989 of de administratie in staat zou zijn de hen toegezonden formulieren zodanig snel te verwerken zodat de OCMW's nog tijdig hun jaarverslag konden klaarmaken, ontweek de minister handig de vraagstelling, zodat minstens de indruk gewekt werd dat er geen probleem dienaangaande was.
(Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1988-1989, nr. 8, p. 254)

Ter zake wil ik aan de minister volgende vragen stellen.

1. Welk is de reden waarom de OCMW's die tijdig hun formulieren indienden bij de administratie, einde 1994 nog steeds niet de gegevens voor het dienstjaar 1993 ontvingen ?
2. Begrijpt de minister de ontmoediging van de maatschappelijk werkers die de manuele registratie als een nodeloze ballast ervaren, vermits hen de resultaten toch niet meegedeeld worden ?
3. Welk is de reden dat de nodige software einde december 1994 nog steeds niet ter beschikking werd gesteld van de OCMW's die op een geautomatiseerde wijze willen registreren, en dit ondanks de brief van de administrateur-generaal van 26 november 1993 aan de Vlaamse OCMW's waarin hij schreef dat de software begin 1994 gratis ter beschikking zou worden gesteld ?
4. Op 7 maart 1991 schreef de toen bevoegde minister een brief aan de voorzitter van de Federatie van

Vlaamse OCMW-maatschappelijk werkers, waarin hij stelde dat “klachten over te zware werkbelasting van de maatschappelijk werkers vaak voortvloeien uit een verkeerde werkmethode. Het invullen van formulieren wordt uitgesteld tot het einde van het jaar. Onder tijdsdruk dient dan het karwei op twee of drie weken te worden geklaard. Een betere oplossing bestaat erin om het formulier wezenlijk deel te laten uitmaken van het dossier en de gevraagde gegevens te registreren naarmate de informatie daaromtrent uit de contacten met de cliënteel beschikbaar is.”

Hoe kunnen de maatschappelijk werkers dagelijks registreren wanneer het ministerie de nodige software niet ter beschikking stelt ?

Antwoord

In de loop van 1993 heeft een werkgroep met vertegenwoordigers van de Federatie van OCMW-maatschappelijk werkers, van de Gewestelijke Sectie van de OCMW-Secretarissen, met een vertegenwoordiger van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten, met ambtenaren van de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn en met onderzoekers van het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudieën, een nieuw registratiemodel uitgewerkt.

De werkgroep was van mening dat de ondersteuning van de informatisering door de bevoegde overheid de goede functionering van het project cliëntenregistratie zou bevorderen. Daarom verzocht men die overheid een uniform software-pakket ter beschikking te stellen. Dit pakket zou de OCMW's toelaten zelf hun gegevens in te voeren en onmiddellijk over de resultaten te beschikken.

Op 15 juni 1994 hechtte de Vlaamse regering haar goedkeuring aan het voorstel tot aanmaak van een software-pakket OCMW-clieëntenregistratie, in het kader van het globale informatica-plan 1994. Na onderzoek van de technische vereisten waaraan het pakket dient te voldoen werd op 23 augustus 1994 een uitnodiging tot mededinging aan acht mogelijke inschrijvers overgemaakt en werd op 10 november 1994 de opdracht toegewezen. In januari 1995 hebben 15 OCMW's het pakket uitgetest. De testfase loopt thans ten einde en na goedkeuring door de bevoegde instanties zal het pakket in de komende werken gratis ter beschikking gesteld worden.

In verband met de verwerking van de gegevens over de dienstjaren 1993, 1994 en 1995 heb ik volgende beslissing getroffen.

De registratiegegevens over het dienstjaar 1993, dit is het laatste jaar waarin het oude model in gebruik was, zullen zoals voorheen door het Centrum voor Overheidsinformatiek worden verwerkt. Omwille van het overgangskarakter van deze gegevens worden geen deelrapporten per OCMW aangemaakt. Wel zal het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudieën een globaal jaarrapport op geaggregeerd Vlaams niveau opstellen en ter beschikking stellen van de OCMW's.

Wat de gegevens over het dienstjaar 1994 betreft, het eerste jaar waarin men het nieuwe model gebruikte, blijft voor de OCMW's die manueel registreren de regeling gelden die sinds 1 januari 1989 van kracht is. Dit betekent dat deze OCMW's hun registratiegege-

vens uiterlijk op 28 februari 1995 dienen op te sturen aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn. Het nieuwe formulier was reeds beschikbaar in december 1993 zodat de OCMW's ruimschoots de tijd kregen om hun gegevens in te vullen. Alle OCMW's die manueel registreren zullen een deelrapport met de tabellen en grafieken voorzien in het software-pakket ontvangen.

Voor de OCMW's, die de gegevens 1994 op diskette of tape registreren, wordt rekening gehouden met het feit dat het software-pakket pas in 1995 beschikbaar is. Hun gegevens dienen uiterlijk op 31 augustus 1995 op voormelde administratie toe te komen. De OCMW's die niet bij machte zijn gegevens mede te delen betreffende alle dossiers van 1994 kunnen, uitzonderlijkwijs, alleen deze registreren die betrekking hebben op de maand december of op een maand naar keuze.

Vanaf 1995 moeten opnieuw alle dossiers met betrekking tot het dienstjaar geregistreerd worden. Dit geldt zowel voor de OCMW's die op geïnformateerde wijze registreren als voor deze die manueel registreren. Tevens is 1995 het laatste dienstjaar waarin het gebruik van formulieren wordt toegestaan. Vanaf het dienstjaar 1996 zullen alle OCMW's, om aan de registratieverplichting te voldoen, hun gegevens op diskette of tape moeten ter beschikking stellen.

L. PEETERS

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 8
van 25 november 1994
van de heer H. BROUNS

Znvoegbedrijven – Subsidiëring

Enige tijd geleden keurde de Vlaamse regering een besluit goed dat de minister van Tewerkstelling toelaat om invoegbedrijven te erkennen en er subsidies aan te verlenen.

1. Zijn de subsidies aan de invoegbedrijven (+ leereilandprojecten) al toegekend? Indien dat zo is: welke projecten worden dan gesubsidieerd?
2. Welke criteria (buiten de erkenningscriteria die de minister al opsomde in haar antwoord op mijn schriftelijk vraag van 27 september 1993 in verband met dezelfde materie) werden/worden er gehanteerd om te bepalen welke projecten in aanmerking komen voor subsidiëring?

Antwoord

1. Tot nog toe zijn 6 invoegbedrijven erkend. Aangezien het kaderbesluit, dat het mogelijk maakt bij wijze van ministeriële besluiten loonsubsidiëring toe te kennen aan doelgroepwerknemers in invoegbedrijven slechts op 23 november 1994 goedgekeurd werd door de Vlaamse regering, werden tot op heden geen subsidies toegekend.

De erkende invoegbedrijven zijn:

1. Vitamine werk
6 voltijds equivalenten doelgroepwerknemers.
Bouwsector
2. Via Verde
3 voltijds equivalenten doelgroepwerknemers.
Tuinbouwsector
3. Moria
16 voltijds equivalenten doelgroepwerknemers.
Metaalsector
4. Sales Solutions
3 voltijds equivalenten doelgroepwerknemers.
Speelgoedsector
5. City-Bike
5 voltijds equivalenten doelgroepwerknemers.
Vervoersector
6. Refugee Aided Design
5 voltijds equivalenten doelgroepwerknemers.
Grafische sector

Voor erkenning worden geen andere criteria gehanteerd dan die opgesomd als antwoord op de vraag van het lid van 27 september 1993

H. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 61
van 16 januari 1995
vau de heer F. VAN DEN EYNDE

Visserijcommissie Europees parlement – Vlaamse vertegenwoordiging

In de visserijcommissie van het Europees parlement zetelt slechts 1 Belg en dan nog als plaatsvervanger, namelijk José Happart.

Is de Vlaamse regering niet van mening dat het niet opgaat dat uitgerekend deze man, waarvan algemeen geweten is dat hij allesbehalve Vlaams-vriendelijk is, deze typisch Vlaamse economische sector op het niveau van het Europees parlement als het ware vertegenwoordigt?

Is de Vlaamse regering niet van mening dat in deze commissie een Vlaams Europees parlementslid zou moeten zetelen die met de zeevisserij vertrouwd is en dit naar analogie met andere leden ervan die dit in hun respectievelijke landen wel zijn?

Welke maatregelen worden er ter zake getroffen?

Vraag nr. 62
van 19 januari 1995
van de heer J. VALKENIERS

Regeringsmissie naar Zuid-Afrika – Deelnemers

Wie nam er deel aan de officiële regeringsmissie naar Zuid-Afrika ?

Graag de namen van al de leden, de journalisten inbegrepen.

Vraag nr. 63
van 19 januari 1995
van de heer J. VALKENIERS

Zuid-Afrika-projecten – Regeringssteun

Aan welke projecten in Zuid-Afrika werd tot nu toe steun beloofd door de Vlaamse regering ?

Vraag nr. 65
van 24 januari 1995
van de heer M. OLIVIER

Nieuwe energiebronnen – Stand van zaken

1. Hoever is het onderzoek naar nieuwe energievormen in het Vlaamse Gewest gevorderd ?
2. Wordt er in het Vlaamse Gewest energie voortgebracht uit niet-traditionele bronnen ?

Zo ja, door welke installaties, op welke plaats en met welk rendement ?

Worden deze nieuwe energievormen gesubsidieerd door het Vlaamse Gewest en zo ja, voor welk bedrag ?

Wat is de kostprijs en in hoeverre zijn deze nieuwe energievormen rendabel ?

Zijn er risico's voor de gezondheid van het personeel en de gebruikers of voor het leefmilieu ?

T. KELCHTERMANS

MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 139
van 19 januari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Grote ring Antwerpen – Stand van zaken

Vorig jaar werd een schriftelijke vraag (nr. 317 van 6 juli 1994) gesteld omtrent de mogelijke realisatie van de grote ring rond Antwerpen, met name het deel tussen de Havenweg en Wommelgem. Er werd toen geantwoord dat een multimodaal verkeersmodel-Antwerpen, dat in het najaar van 1994 zou verschijnen, hierover uitsluitsel kon geven.

Hoe ver staat het met deze studie ? Wordt hierin een uitvoering van het bovenvermelde tracé voorgesteld ? In welke vorm ?

Vraag nr. 140
van 19 januari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Winkelcentrum ten noorden van Antwerpen – Beginsel en beleid

Er is een betwisting ontstaan over een mogelijk winkelcomplex bij het project Punt aan de Lijn ten noorden van Antwerpen. Volgens het NCMV heeft het Antwerps schepencollege de vestiging van winkeloppervlakten daar goedgekeurd.

1. Hoe kunnen winkeloppervlakten worden gebouwd op een industrieterrein, zonder dat het gewestplan wordt gewijzigd ?
2. Is het gewestplan gewijzigd ?
3. Staat de ontwikkeling van een winkelcentrum (het zoveelste) aan de rand van de stad niet haaks op het principe van de stadskernversterking dat de minister zegt aan te kleven ?
4. Zal een winkelcentrum aan de rand van de stad niet extra automobiliteit meebrengen ? Moet hiervoor volgens de regeringsverklaring geen mobiliteitseffectenrapport worden opgesteld ? Is dat gebeurd ? Wat is het resultaat ?
5. Wat heeft de minister ondernomen tegen de aflevering van een stedenbouwkundig attest door het Antwerps schepencollege ?

Vraag nr. 142
van 19 januari 1995
van de heer R. VAN HOOLAND

Afwerking wegenisprojecten – Mobiliteits- en milieueffectenrapport

1. Moeten de voltooiingsprojecten voor wegeniswerken ook het voorwerp uitmaken van een milieuen/of mobiliteitseffectrapport ?
2. Zo ja, onder welke voorwaarden (criteria), zo neen, waarom niet ?
3. Zijn er zulke projecten in Vlaanderen van de jongste twee jaar die het voorwerp zijn geweest van een mobiliteits-, respectievelijk milieueffectrapporting ? Zo ja, welke ?

Vraag nr. 144
van 20 januari 1995
van de heer M. DIDDEN

Bestendige deputatie als administratief rechtscollege inzake ruimtelijke ordening en Vlarem – Beginsel en doeltreffendheid

In het kader van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en Vlarem is de bestendige deputatie van de provincie bevoegd voor het behandelen van het beroep

tegen weigeringen door de colleges van burgemeester en schepenen. Hierdoor vormt bestendige deputatie een administratief rechtscollege. Van rechtscolleges wordt verwacht dat ze uitspraak doen binnen een zekere termijn. Deze is trouwens door de wetgever bepaald.

Toch verneem ik dat in sommige provinciebesturen bijna systematisch geen uitspraak wordt gedaan, zodat de Koning (voor gewestmateries via de gewestminister) gehouden is het beroep in hogere aanleg te behandelen. Dit is een betreurenswaardige, zo niet af te keuren toestand.

Mag ik vanwege de minister vernemen :

1. in hoeveel gevallen per provincie de bestendige deputaties een beroep binnen de wettelijke tijdsperiode hebben afgehandeld ;
2. in hoeveel gevallen per provincie tot een verlenging van de behandelingstermijn werd beslist ;
3. in hoeveel gevallen per provincie deze colleges geen uitspraak hebben gedaan.

Is het mogelijk vermelde gegevens te verkrijgen voor de jaren 1991 tot en met 1994 ?

In de wet en het decreet is er in geen enkele sanctie voorzien ingeval een rechtscollege nalaat een uitspraak te doen over een rechtsgeldig en ontvanke-lijk verklaard beroep. Heeft de minister al initiatieven genomen om te bereiken dat bovenvermelde administratieve rechtscolleges het beroep dat bij hen wordt ingesteld ook behandelen ? Welke ? Werkt hij aan sancties ?

Is de minister niet van mening dat de administratieve rechtscolleges bestaande uit politieke mandatarissen moeten worden vervangen door een rechtscollege bestaande uit echte magistraten ? Dit zou de scheiding der machten ook op het administratieve vlak verwezenlijken.

Vraag nr. 145
van 23 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N60

Op 21 december 1995 heeft de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan bijgestuurd worden overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

– de afwerking en de doortrekking van de N60 (Gent-Oudenaarde-Ronse) naar Wallonië en Frankrijk (Valenciennes).

Vraag nr. 146
van 23 januari 1995
van de heer R. VAN HOOLAND

Kruispunt Heuvelpoort Gent – Verkeersplein

Het kruispunt aan de Heuvelpoort in Gent is en blijft zeer gevaarlijk. De jongste jaren waren de ongevallen er talrijk.

1. Is daar eventueel de aanleg van een verkeersplein gepland ? Zo ja, voor wanneer, zo nee, waarom niet en zijn er dan andere veiligheidsingrepen gepland, welke en voor wanneer ?
2. Wat zijn de afmetingen van het eventueel aan te leggen verkeersplein m.b. t. de voor de verschillende weggebruikers bestemde infrastructuur ?
3. Wat zijn de geraamde kosten voor de eventuele aanleg van het verkeersplein en welke materialen zullen eventueel worden gebruikt ?

Vraag nr. 147
van 23 januari 1995
van de heer J. DE ROO

Elektriciteitswerken arrondissement Gent-Eeklo – Planning

Graag had ik van de minister een overzicht ontvangen van de werken die zullen worden uitgevoerd in de loop van 1995 in verband met wegverlichting, verlichting van bruggen en verkeerssignalisatie in het arrondissement Gent-Eeklo, zo mogelijk met opgave van datum van aanvraag van de werken, aanbestedingsbedrag, aanbestedingsdatum, geplande termijn voor uitvoering en vermoedelijke aanvangs- en eiddatum.

Vraag nr. 148
van 23 januari 1995
van de heer J. DE ROO

Fiets- en wandelpaden arrondissement Gent-Eeklo – Stand van zaken

Graag had ik van de minister een antwoord ontvangen op volgende vragen :

1. Hoeveel fiets- en wandelpaden werden intussen in het kader van de herwaardering van oude spoor- en trambeddingen, aangelegd in het arrondissement Gent-Eeklo ?
2. Waar werden ze aangelegd ?
3. Hoeveel wandel- en fietspaden zijn er gepland voor 1995-1996 in het arrondissement Gent-Eeklo ? Kan de minister ons begin- en einddatum van de werken meedelen en de kostprijs van de werken ?

Vraag nr. 149
van 23 januari 1995
van de heer J. DE ROO

Gemeentelijke infrastructuurwerken arrondissement Gent-Eeklo – Subsidiëringdossiers

Graag vernam ik welke dossiers betreffende gemeente-

lijke infrastructuurwerken in het arrondissement Gent-Eeklo gedurende het jaar 1995 een vaste belofte kregen, met opgave van gemeente, werk, bedrag van het werk en van de toelage.

Voor welk bedrag en welke werken werd reeds een principiële belofte voor subsidiëring gegeven ?

Welke dossiers wachten nog op een principiële goedkeuring en voor welk bedrag ?

Vraag nr. 150
van 23 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – Expresweg Roeselare-Tielt

Op 21 december 1995 heeft de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan bijgestuurd worden overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- de doortrekking van de expresweg Roeselare-Tielt naar de Rodenhuizetunnel zodat een parallelle weg aan de E17 wordt verwezenlijkt.

Vraag nr. 151
van 23 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N49

Op 21 december 1995 heeft de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan bijgestuurd worden overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- de ombouw van de N49 tot autoweg tussen Antwerpen en Gent, met een afbuigen naar de geplande Rodenhuizetunnel.

Vraag nr. 152
van 23 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N417

Op 21 december 1995 heeft de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan bijgestuurd worden overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- de aanleg van de op het gewestplan voorziene N417 (Gent-Dendermonde) met doortrekking naar de A2 (Leuven-Hasselt).

Vraag nr. 153
van 23 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N47

Op 21 december 1995 heeft de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan bijgestuurd worden overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- afwerking van de N47 (Lokeren-Dendermonde) als verbinding tussen de E17 en het toekomstige wegenknooppunt te Dendermonde (N41/45/417).

Vraag nr. 154
van 23 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N41/45

Op 21 december 1995 heeft de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan bijgestuurd worden overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- de afwerking en aansluiting van de N41/45 (Antwerpen–Sint-Niklaas – Dendermonde – Aalst-Ninove – Geraardsbergen) op de N42.

Vraag nr. 155
van 23 januari 1995
vau de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N9

Op 21 december 1995 heeft de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan bijgestuurd worden overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- de heraanleg van de N9 (Gent-Eeklo) met de aansluiting op de expresweg N49 via de Ringweg aldaar.

Vraag nr. 156
van 23 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N42

Op 21 december 1995 heeft de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan bijgestuurd worden overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- de afwerking en de doortrekking van de N42 (Gent-Zottegem-Geraardsbergen) naar Wallonië (Bergen).

Vraag nr. 157
van 23 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – El 7 Sint-Niklaas

Op 21 december 1995 heeft de provincieraad van Oost-Vlaanderen een motie aangenomen die het voorstel van rollend driejarenplan 1995-1997 voor de wegeninfrastructuur in het Vlaamse Gewest onder de loep neemt en confronteert met de aanbevelingen die de GOMOV heeft gedaan inzake deze problematiek.

De GOMOV meent dat met haar voorstellen, die reeds in vroegere adviezen werden neergelegd, geen rekening wordt gehouden.

Graag zou ik van de minister willen vernemen of het driejarenplan kan bijgestuurd worden overeenkomstig de aanbevelingen van de GOMOV en dit met betrekking tot het volgende project :

- de splitsing van de El7 ter hoogte van Sint-Niklaas (N45/N16) met rechtstreekse aansluiting op Waasland haven en de Antwerpse haven via de Liefkenshoek tunnel.

Vraag nr. 158
van 24 januari 1995
van de heer M. OLIVIER

Kustdetectie – Nut, prijs en methode

Sinds 1988 wordt elk voorjaar de hele Vlaamse kust op luchtfoto vastgelegd, elk najaar de meest bedreigde gebieden. De kaarten volgen de evolutie van de duingordel en het strand en moeten aldus de kustverdediging helpen garanderen.

1. Is een jaarlijkse opmeting van de kustlijn noodzakelijk en zo ja waarom ?
2. Wat is het jaarlijkse bedrag dat (sinds 1988) voor de kustdetectie werd aangewend ?
3. Waarom opteert de minister voor luchtopnamen en niet voor de veel goedkopere en, met het oog op de tewerkstelling, veel arbeidsintensievere opmeting op de grond door landmeters ?

Vraag nr. 159
van 24 januari 1995
van de heer M. OLIVIER

Kustdetectie – Contract

Volgens het weekblad Knack (7 december 1994) bestaan er binnen de Vlaamse regering plannen om het contract voor kustdetectie tot 2004 te verlengen. Dit zou gebeuren via een onderhandse overeenkomst met het bedrijf Eurosense.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. de kostprijs van dit contract
2. of het om een onderhandse overeenkomst gaat en

zo ja, waarom niet werd overgegaan tot een openbare aanbesteding ;

3. of de aanmaak van het kaartenmateriaal gebeurt in het kader van GIS-Vlaanderen en zo neen, waarom niet
4. of de aanmaak van het kaartenmateriaal gebeurt binnen een welomschreven bestek en zo neen, waarom niet.

Vraag nr. 160
van 24 januari 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Toepassing taalwetgeving – Sint-Genesius-Rode

De Vlaamse raadsleden van de faciliteitengemeente Sint-Genesius-Rode dienen bij de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant klacht in wegens overtreding van de taalwet tijdens de installatievergadering van de nieuwe gemeenteraad.

De burgemeester las haar beleidsverklaring voor in het Frans.

Deze daad is in strijd met de taalwetgeving.

Welke maatregelen heeft de minister genomen om de taalwetgeving in de faciliteitengemeenten beter te doen naleven ?

Vraag nr. 161
van 25 januari 1995
van de heer J. GABRIELS

Vastbenoemde politieagenten – Sollicitatie bij andere gemeen te

Kan de minister me medelen of vastbenoemde politieagenten die voor hun aanstelling deelnamen aan wervingsexamens, de politie school met goed gevolg doorliepen en het brevet van officier behaalden, opnieuw moeten deelnemen aan wervingsexamens wanneer ze solliciteren voor een vacante betrekking bij een ander gemeentebestuur of kunnen ze vrijgesteld worden van deze wervingsexamens ?

Vraag nr. 163
van 27 januari 1995
van de heer E. SCHUERMANS

N20 (Luikersteenweg) Hasselt – Riolering

Het Vlaamse Gewest heeft rioleringswerken laten uitvoeren langs een groot gedeelte van de N20 (Luikersteenweg) te Hasselt.

Ten gevolge van het in gebruik nemen van de nieuwe waterwinning in Rapertingen, zijn er problemen met de riolering ter hoogte van het deel Luikersteenweg waar de rioleringswerken nog niet uitgevoerd zijn. Dit is meer bepaald het geval in de richting van en te Wimmertingen.

Graag vernam ik van de minister of de aanleg van dit stuk riolering in de bestaande planning opgenomen is.

Vraag nr. 164
van 27 januari 1995
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Toepassing taalwetgeving – Gent

De dienst Bevolking van de stad Gent gebruikt vijftalige brieven om vreemdelingen die in de Arteveldestad woonachtig zijn aan te schrijven.

Is de minister van mening dat dit conform de taalwetgeving is ?

Vraag nr. 165
van 27 januari 1995
van de heer F. GHESQUIERE

Dijktrappen Oostende – Veiligheid

Geregeld doen zich ongevallen voor op de vier dijktrappen tussen het Kursaal en het Kleine Strand te Oostende. Zo zijn er bijvoorbeeld jongeren die zich tijdens winterweekends bij hoog tij op die gladde trappen wagen. Maar ook stoutmoedige redders en zelfs voorzichtige oudere toeristen kunnen er lichamelijke letsels oplopen.

1. Is de administratie van de minister op de hoogte van dit probleem ?
2. Zijn er reeds financiële middelen uitgetrokken om dit euvel te verhelpen ?
3. Wanneer worden deze vier trappen beveiligd ?

Vraag nr. 167
van 27 januari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Reclameborden langs autosnelwegen – N49

Langs de N49 zijn zeer veel reclameborden aangebracht. Daarvoor zijn onder andere oude caravans en aanhangwagens gebruikt. Het is verboden reclameborden aan te brengen langs autosnelwegen volgens de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut van de autosnelwegen. Volgens de federale minister van Verkeer komt reclame langs autosnelwegen de verkeersveiligheid niet ten goede, "aangezien zij de aandacht van de bestuurders kan afleiden van het verkeer". De federale minister van Verkeer schreef dat in antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 153 van 23 juli 1992. De Vlaamse regering is al geruime tijd bezig met werken om de N49 tot autosnelweg om te vormen. Hij moet de ruggegraat vormen van de Vlaamse Oost-Westas.

1. Wat is het huidige statuut van de N49 ? Is hij over heel zijn lengte al autosnelweg ? Of alleen waar hij inderdaad de kenmerken van een autosnelweg heeft ? Of is hij nergens autosnelweg ?
2. Vormen de reclameborden een overtreding van de wet ?
3. Zo ja, welke maatregelen heeft de minister getroffen om de wet te doen toepassen ?

Vraag nr. 168
van 27 januari 1995
van de heer H. VAN DIENDEREN

Reclame langs gewestwegen – Beteugelingsbeleid

De minister wil een concrete actie tegen visuele vervuiling door reclame. Dat antwoordde hij mij op mijn schriftelijke vraag nr. 211 van 2 april 1993. Hij kondigde tevens aan de beteugeling van niet-reglementaire borden ter sprake te brengen in een overleg met de procureurs-generaal van de Hoven van Beroep.

1. Heeft dit overleg intussen plaatsgehad ?
2. Wat zijn de afspraken inzake beteugelingsbeleid ?
3. Hebben die afspraken al gevolgen : hoeveel processen-verbaal zijn opgesteld en wat is daarmee gebeurd ? Is tot vervolging overgegaan ?

Vraag nr. 169
van 27 februari 1995
van de heer E. SCHUERMANS

Rekeningen openbare werken – Verwijlintresten

In onze interpellatie van 17 november 1992 vestigden we de aandacht op de belangrijke bedragen aan verwijlintresten die door de Vlaamse overheid voor rekeningen inzake openbare werken worden betaald. In 1992 zou dit 700 miljoen frank zijn geweest.

De minister schreef deze situatie toe aan de evolutie van de politieke toestand van het land eind 1991, begin 1992 die leidde tot het werken met voorlopige twaalfden.

De minister stelde dat vanaf 1993 de situatie duidelijk zou verbeteren. Het inschakelen van een financieel manager zou daartoe bijdragen.

1. Welk bedrag aan verwijlintresten werd in 1993 en 1994 betaald voor rekeningen inzake openbare werken ?
2. Is het zo dat, bij wijze van voorbeeld, er in 1993 voor 2 miljard frank rekening voor baggerwerken aan de Antwerpse haven werden ontvangen terwijl er maar een krediet van 800 miljoen frank werd uitgetrokken.

Hoeveel verwijlintresten brengt dit mee ?
3. Is er een financieel manager voor het departement Openbare Werken aangesteld ?

Vraag nr. 170
van 27 januari 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Toepassing taalwetgeving – Linkebeek

Op dinsdagavond 17 januari 1995 ging de gemeenteraadszitting door te Linkebeek.

Burgemeester Van Eycken zat het tweede deel van deze zitting voor in het Frans. Voordien sprak hij Nederlands.

1. Welke maatregelen neemt de minister tegen de burgemeester die de taalwetgeving overtrad tijdens de gemeenteraad van 17 januari 1995 ?
2. Zal hij optreden tegen deze steeds weerkerende provocaties van de Franstaligen in de rand ?

Vraag nr. 171
van 27 januari 1995
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Aanleg Assesteenweg Ternat – Verkeershinder

De gemeente Ternat is niet meer uit de verkeersinfo op de radio te bannen. De files op de E40 zijn dagelijkse kost, maar met de werken aan de Assesteenweg aan de in- en uitritten is de verkeersellende toegenomen. Deze werken veroorzaken ook hinder bij de bedrijven die langs deze provinciale weg wonen.

Vele handelaars gelegen langs deze weg klagen steen en been. Sommige handelaars zien hun inkomsten met de helft dalen als gevolg van deze werken.

1. Hoe lang zullen deze werken aan de Assesteenweg te Ternat nog duren ?
2. Heel wat bedrijven in deze omgeving zitten in de knoei. Wat kan er gebeuren om de verkeershinder te Ternat te beperken tot een minimum ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 71
van 16 januari 1995
vau de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN Ter Zake 19 december 1994 – Carrefour-item

Eén van de onderwerpen die op maandag 19 december 1994 behandeld werden door "Ter zake", het duidingsmagazine van TV 2, was het Franstalige blad Carrefour dat met geldelijke steun van de Franse Gemeenschap in Vlaams-Brabant gratis van bus tot bus verspreid wordt. Dit naar aanleiding van de beslissing van de Vlaamse Raad om bij het Arbitragehof klacht in te dienen wegens het feit dat de Franse Gemeenschap, door deze en andere subsidies aan Franstalige verenigingen in Vlaanderen toe te kennen, in feite aan bevoegdheidsoverschrijding doet.

Er kwam een exemplaar van het blad Carrefour in beeld en de hoofdredacteur ervan werd geïnterviewd. Door de BRTN werd hem de vraag gesteld of hij bij het FDF hoorde. Hij antwoordde dat hij in feite bij praktisch alle Franstalige partijen aanleunde. Op de voorpagina van Carrefour dat in beeld kwam, kon men het naamwoord "UF" (Union Francophone) duidelijk zien omdat het in grote zwarte letters gedrukt was. Deze Union Francophone is de verzamelnaam van alle Franstalige partijen in de Vlaamse Rand. Ze wordt zwaar gepromoot door het blad Carrefour. De BRTN vond het niet nodig de aandacht van de kijker hierop

te vestigen en de betrokken journalist hieromtrent aan de tand te voelen. Ook werd aan deze laatste niet gevraagd in welke gemeente van Vlaams-Brabant hij woonde en sinds hoelang en hoe het kwam dat hij nog steeds geen actieve kennis van het Nederlands had.

In hetzelfde stuk werd ook professor Senelle in zijn hoedanigheid van grondwetspecialist geïnterviewd. Op een zeker ogenblik citeerde deze de uitspraak die een Franstalig parlementslid in 1963 deed. Daarop reageerde de BRTN-journalist : “dit was naar aanleiding van de eerste taalwetten”. De minister weet uiteraard dat de eerste taalwetten al in de 19de eeuw gestemd werden.

Is de minister van mening dat de openbare omroep in deze zaak zijn informatieopdracht wel degelijk vervuld heeft ?

Vraag nr. 76
van 24 januari 1995
van de heer F. DE MAN

Regionale televisiezender Vlaams-Brabant – Samenstelling directiecomité

In februari komt de regionale televisiezender Vlaams-Brabant, nu Ring-TV, op de kabel. De namen van de leden van het directiecomité werden reeds gepubliceerd in de pers. Daarin zitten onder meer vertegenwoordigers van CVP, VLD, SP en VUVVD.

Is dit directiecomité reeds erkend ?

Zo ja, kan de minister mij meedelen welke maatstaven hij hanteert om wel een vertegenwoordiger van de VUVVD te aanvaarden en geen vertegenwoordiger van het Vlaams Blok ? Als er maar één vertegenwoordiger van de Vlaams-nationale strekking kan aangewezen worden, waarom aanvaardt de minister dan eerder een vertegenwoordiger van de VUVVD en niet van de grootste Vlaams-nationale partij Vlaams Blok ?

Quid met de door het decreet van 23 oktober 1991 gevraagde “representativiteit op politiek vlak” voor de algemene vergadering en de adviesraad van de niet-openbare regionale televisievereniging ?

Vraag nr. 80
van 27 januari 1995
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Mediacampagne Nederlands in Brussel – Planning

Op de parlementaire vraag nr. 71 van 8 februari 1994 (Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 10 van 21 maart 1994) antwoordde de minister dat de grote mediacampagne “Spreek steeds je taal in **Brussel**” nog voor de zomer 1994 zou opgestart worden.

Op de parlementaire vraag nr. 154 van 10 juni 1994 (Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 2 van 7 november 1994) antwoordde de minister dat de campagne was verdaagd, omdat de zomermaanden een slechte periode zijn om dergelijke campagne op te starten. Toen werd ook meegedeeld dat de campagne in de tweede helft van december 1994 zou beginnen en in 1995 zou worden voortgezet.

Nochtans is de campagne, half januari 1995 voorbij, nog steeds niet begonnen.

1. Wat weerhoudt de minister ervan de campagne op te starten ? Wanneer zal ze uiteindelijk beginnen ?
2. Is er nu al een beter zicht op de concrete inhoud van de campagne Wat zal de inhoud ervan zijn ?

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 72
van 23 januari 1995
van de heer J. TAVERNIER

Plage-uren onderwijs – Praktische toepassing

Om in het onderwijs een volledige opdracht te hebben, moet een personeelslid een minimum aantal uren presteren. Dit minimum aantal uren werd in diverse besluiten vastgelegd. Naast dit minimum aantal uren heeft de overheid echter ook een maximum vastgelegd. De uren die begrepen zijn tussen het minimum en het maximum worden nogal eens “plage-uren” genoemd.

In vele scholen belast men personeelsleden met zulke plage-uren en zet men ze ook onder druk om zelfs nog uren boven het vastgelegde maximum te presteren. De praktijk wijst ook uit dat deze uren meestal niet geput worden uit het lesurenpakket. Op deze manier hopen de inrichtende machten dan verschillende doelstellingen te bereiken. Vooreerst kan men met deze “uitgespaarde” uren bepaalde opties of laagbevolkte studierichtingen in stand houden. Verder kan men op deze manier de verplichtingen inzake reffectatie omzeilen omdat het toekennen van niet-gesubsidieerde uren aan ter beschikking gestelden een zinloze operatie is. Omrent deze materie zou ik aan de minister enkele vragen willen stellen.

1. Kan een personeelslid verplicht worden meer uren te presteren dan het maximum aantal dat voor hem is vastgelegd in een besluit van de Vlaamse regering ?
2. Is de minister het ermee eens dat plage-uren of uren die het vastgestelde maximum overschrijden, zoals de andere uren, geput moeten worden uit het lesurenpakket ? Is dit geen logisch gevolg van het principe van de vrije aanwending van het lesurenpakket ?
3. Als een personeelslid belast is met plage-uren of met uren boven het maximum, via welke documenten moet dit dan meegedeeld worden aan het departement a) in het geval dat deze uren geput worden uit het lesurenpakket ? b) in het geval dat deze uren niet geput worden uit het lesurenpakket ?
4. Kan een personeelslid eisen dat al de uren die hij geeft, vermeld worden op het document waarop de school zijn concrete opdracht meedeelt aan het departement ?

5. Kan een leraar eisen dat al de uren die hij presteert, geput worden uit het lesurenpakket ?

vraag nr. 89

van 24 januari 1995

van de heer H. SCHILTZ

Onderwijsakkoord met China – Selectiecriteria

In De Standaard van 17-18 december 1994 verscheen het bericht dat het Vlaams departement Onderwijs 22,5 miljoen frank ter beschikking stelt voor samenwerking met de Chinese Volksrepubliek. Blijkbaar zijn er enkel aan de Katholieke Universiteit Leuven en aan de Rijksuniversiteit Gent professoren te vinden die voor een dergelijke samenwerking in aanmerking komen. Op basis van het principe van openbaarheid van bestuur, waarvan u een grote voorstander zou zijn, verzoek ik u mij de volgende informatie te verstrekken.

1. Werde er over deze samenwerkingsmogelijkheid een openbare oproep gericht aan alle universiteiten ?
2. Wanneer is deze oproep aan de diverse rectoren verstuurd
3. In welke termen was deze oproep geformuleerd ?
4. Zijn er enkel voorstellen van de KU-Leuven en van de Universiteit Gent gevraagd of werden ook andere universiteiten aangezocht voorstellen in te dienen ?
5. Op basis van welke criteria en door welke instanties zijn de samenwerkingsdomeinen afgebakend en de professoren geselecteerd ?
6. Heeft de minister al beslissingen genomen met betrekking tot analoge samenwerkingsovereenkomsten, zo ja, voor welke landen, met welk budget, hoe zal de oproep daarvoor geschieden en welke selectiecriteria zullen gelden ?

Vraag nr. 95

van 27 januari 1995

van de heer M. MAERTENS

Onderwijsakkoord met Nederland – Harmonisering didactische vakterminologie

In het kader van het recente Vlaams-Nederlands onderwijsakkoord, waarin onder meer gestreefd wordt naar een gelijkwaardigheid van de diploma's, zal het noodzakelijk zijn naast de leerplannen ook de didactische vakterminologie te harmoniseren. Dit zal het bijkomend voordeel opleveren dat Nederlandse en Vlaamse schoolhandboeken in beide landen zullen kunnen worden gebruikt, met als gevolg eventuele grotere oplagen en een daling van de kostprijs.

Nochtans zal het daarbij noodzakelijk zijn de vakterminologie te harmoniseren. Deze harmonisatie is ook binnen Vlaanderen nog niet gerealiseerd. Zo is bijvoorbeeld de vakterminologie voor Nederlandse zinsontleding afhankelijk van de methodiek, en zeer uiteenlopend. Maar zelfs voor dezelfde begripsinhouden worden andere termen gebruikt. Ook in de muziekdidactiek zijn er onaanvaardbare verschillen : zo worden

bijvoorbeeld C en Cis in Nederland en Duitsland gebruikt voor do-kruis en do-hersteld in Vlaanderen en het Franse taalgebied. Een harmonisering en een normering is derhalve een noodzakelijke voorwaarde voor onderwijsintegratie.

1. Werde deze problematiek reeds door het departement van de minister bestudeerd en zo ja, welke algemene beleidsopties werden er op dit stuk genomen ?
2. Voor welke vakken en vaktermen werden daarbij verschilpunten opgemerkt en welke termen worden daarbij aanbevolen voor het Vlaamse onderwijs ?
3. Werde deze problematiek reeds in het kader van de goedkeuring van de handboeken besproken, en zo ja, welke beleidsopties werden genomen die tegemoet komen aan de harmonisering van de handboeken ?
4. Komt er een Vlaams-Nederlandse overlegcommissie voor deze problematiek en zo ja, binnen welke tijdslimiet zal deze werkzaam zijn ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 56

van 24 januari 1995

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Brusselse taxi's in Zaventem – Taalkennis chauffeurs

Naar verluidt zou het Brussels gewest orde op zaken trachten te stellen in de Brusselse taxiwereld.

Zo zou in de toekomst in een degelijke opleiding worden voorzien. Ook het probleem van de ritten tussen Brussel en de luchthaven van Zaventem zou aan bod komen. Op dit ogenblik mogen Brusselse taxi's geen klanten oppakken in Zaventem.

Mij dunkt dat dit minstens zo moet blijven zolang er geen garanties bestaan inzake de taalkennis van de taxichauffeurs.

Werde de minister reeds benaderd door de Brusselse executieve in verband met deze problematiek ?

Vraag nr. 57

van 27 januari 1995

van de heer L. STEENWEGEN

Instandhouding beschermde gebouwen – Inpaktechniek

Tijdens mijn vraag om uitleg van 12 januari 1995 stelde de minister dat de stichting Vlaams Erfgoed een actieve rol kan spelen inzake het "inpakken" van gebouwen.

1. Over welke gebouwen gaat het hier ? Gaat het hier om gebouwen uit de A-, B- of C-lijst ?
2. Wie zal de kosten van deze operatie vergoeden ?

3. Is er overleg met de VZW Monumentenwacht Vlaanderen inzake de instandhouding van de gebouwen ?

Vraag nr. 58
van 27 januari 1995
van de heer L. STEENWEGEN

Overdracht federale monumenten – Stand van zaken

De overdracht van de monumenten van de federale overheid naar de Vlaamse Gemeenschap sleept reeds jaren aan.

Wat is de stand van zaken ?

Worden, bij de onderhandelingen ter zake, alle betrokken monumenten in één dossier behandeld – om ze dus samen over te dragen – of wordt er over elk monument afzonderlijk onderhandeld ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 27
van 16 januari 1995
van de heer X. BUISSERET

Volwassen gehandicapten – Opvangmogelijkheden

In heel Vlaanderen is er een schreeuwend tekort aan opvangmogelijkheden voor volwassen gehandicapten. Volgens persberichten bestaan er zeer lange wachtlijsten.

1. Hoeveel volwassen gehandicapten staan er (evenwel uitgesplitst per provincie) op een wachtlijst voor opname in een instelling ?
2. Hoeveel tijd verloopt er gemiddeld tussen de aanvraag (plaatsing op een lijst) en de opname in een verzorgingsinstelling ? Zijn er significante verschillen tussen de provincies ?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de opvangmogelijkheden voor volwassen gehandicapten te verbeteren ? Welk bedrag werd hiervoor uitgetrokken ? Hoeveel extra opvangplaatsen zullen daarmee gecreëerd worden ? Hoeveel extra personeel zal er aangeworven worden ?
4. Zijn er financiële of andere tegemoetkomingen voorzien voor thuisverzorging van volwassen gehandicapten ?

Vraag nr. 30
van 27 januari 1995
van de heer J. TIMMERMANS

Concordantie OCMW-wetgeving en gemeentewet – Kandidatenlijst raad voor maatschappelijk welzijn

Artikel 87 § 1 van de nieuwe gemeentewet, gewijzigd bij de wet van 11 juli 1994 tot wijziging van de nieuwe gemeentewet met het oog op versterking van de gemeentelijke democratie, Belgisch Staatsblad van 20 december 1994 en in werking getreden op 30 december 1994 bepaalt :

“Behalve in spoedeisende gevallen geschiedt de oproeping schriftelijk en aan huis, ten minste 7 vrije dagen voor de dag van de vergadering ; zij vermeldt de agenda. Deze termijn wordt evenwel tot 2 vrije dagen teruggebracht voor toepassing van artikel 90, derde lid.

De agendapunten dienen voldoende duidelijk omschreven zijn.”

Artikel 12 van de OCMW-wet bepaalt dat de verkiezing van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn plaats heeft in openbare vergadering, de derde maandag nadat de gemeenteraad die tot de verkiezing van de raad voor maatschappelijk welzijn moet overgaan geïnstalleerd is. Indien die datum op een wettelijke feestdag valt, wordt de verkiezing verschoven naar de eerstvolgende werkdag.

Artikel 8 van het voormeld koninklijk besluit van 22 november 1976 bepaalt dat “een exemplaar van de kandidatenlijst dient gevoegd te worden bij de brief die de gemeenteraadsleden oproept tot de vergadering waarop de verkiezing zal plaatshebben”.

Artikel 2 van hetzelfde besluit bepaalt dat de voordrachtakten moeten worden neergelegd de tiende dag voor de stemming tussen 16 en 19 uur, terwijl artikel 7 van datzelfde besluit voorschrijft dat de burgemeester onmiddellijk na het verstrijken van die termijn de alfabetische kandidatenlijst afsluit.

Uit voormelde bepalingen blijkt dat de gemeentewet en de bepalingen van de OCMW-wet met elkaar in conflict komen. Enerzijds zou de dagorde van de gemeenteraad, om de wettelijke termijn van 7 vrije dagen in acht te nemen, dienen verstuurd te worden op 12 januari 1995 met als bijlage de kandidatenlijst, die echter volgens de OCMW-wetgeving slechts op 13 januari 1995 moet en kan worden opgesteld.

Kan de minister deze tegenstelling in de wetgeving oplossen ? Is er volgens haar geen aanpassing van de OCMW-wet nodig ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
79	26.04.1994	L. Van Nieuwenbuysen	<i>Vlaamse regering – Promotie Vlaamse identiteit</i>	457
14	23.11.1994	L. Barbé	<i>Scheepskredieten – Arrest Europees Hof van Justitie</i>	454
43	14.12.1994	M. Didden	<i>Globaal energiedebat Vlaamse Raad – Regeringsinitiatieven</i>	455
44	14.12.1994	J. Gabriels	<i>Reconversie Limburg – Stand van zaken</i>	455
58	13.01.1995	F. Van den Eynde	<i>Samenwerking met Chinese Volksrepubliek – Mensenrechten</i>	456
61	0	16.01.1995	F. Van den Eynde <i>Visserijcommissie Europees parlement – Vlaamse vertegenwoordiging</i>	476
62	0	19.01.1995	J. Valkeniers <i>Regeringsmissie naar Zuid-Afrika – Deelnemers</i>	477
63	0	19.01.1995	J. Valkeniers <i>Zuid-Afrika-projecten – Regeringssteun</i>	477
64		19.01.1995	J. Valkeniers <i>‘Vlaamse Beweging’ Frans-Vlaanderen – Relatie met Franse overheid</i>	423
65	0	24.01.1995	M. Olivier <i>Nieuwe energiebronnen – Stand van zaken</i>	477
66		24.01.1995	J. Geysels <i>Expansiesteun aan bedrijven – Ecologie-criterium</i>	457
69		02.02.1995	L. Steenwegen <i>LPG – Wagenpark administraties en kabinetten</i>	423
70		02.02.1995	W. Verreycken <i>Voeren – Vlaamsgezindheid overheidsapparaat</i>	424
71		02.02.1995	W. Verreycken <i>Voeren – Grensovergangen</i>	424
74		10.02.1995	G. Annemans <i>NMBS – Vlaamse prioriteiten</i>	424
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
84		17.01.1995	J. De Bremaeker <i>Feestvuurwerk – Reglementering</i>	425
85		20.01.1995	L. Barbé <i>Conventie van Bazel – Uitvoer afvalstoffen</i>	425
86		24.01.1995	M. Maertens <i>Varkensbedrijven – Controle</i>	426
87		24.01.1995	E. Van Vaerenbergh <i>Hallerbos – Bufferzone</i>	426
88		24.01.1995	H. Brouns <i>Veehouderijen – Vergunningsnormen</i>	427
89		27.01.1995	L. Steenwegen <i>Autowrakken – Milieuvriendelijke sloop</i>	427
90		27.01.1995	L. Barbé <i>Grondwaterwinning – Verontreiniging</i>	428
91		27.01.1995	J. Valkeniers <i>Hallerbos – Zandgroeve</i>	430

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

44		17.11.1994	B. Vanden-driessche	<i>Kaaimuur Brugsevaart Gent – Herstelling</i>	457
53		24.11.1994	L. Steenwegen	<i>Fluisterasfalt – Planning en resultaten</i>	430
67		30.11.1994	J. Eeman	<i>Vervanging sas en brug Huissegem (Denderleeuw) – Stand van het dossier</i>	458
93		12.12.1994	A. De Boeck	<i>Vliegveld Grimbergen – Bestemming</i>	458
94		13.12.1994	J. Gabriels	<i>Invalswegen Bree – Fietspaden</i>	459
102		15.12.1994	F. Van den Eynde	<i>Gebouw havenbestuur Zeebrugge – Veiligheid</i>	459
106		20.12.1994	H. Van Dien-deren	<i>TGV-gemeente Hoegaarden – Geluidsschermen</i>	460
114		30.12.1994	J. Gabriëls	<i>Noord-Zuidverbinding Houthalen-Helchteren – Alternatief traject</i>	460
116		04.01.1995	E. Beysen	<i>Geluidsarme cementbeton – Studies en proeven</i>	461
122		10.01.1995	P. Van Grem-bergen	<i>Renovatie Oostendse haven – Verbinding Kennedy-verkeersplein met wijk De Bolle</i>	461
125		11.01.1995	J. Ansoms	<i>HSL-verbinding Antwerpen-Rotterdam – Combinatie met goederen-lijn</i>	462
137		13.01.1995	H. Van Dien-deren	<i>Wegtransport – Overschrijding toegelaten gewicht</i>	463
139	0	19.01.1995	H. Van Dien-deren	<i>Grote ring Antwerpen – Stand van zaken</i>	477
140	0	19.01.1995	H. Van Dien-deren	<i>Winkelcentrum ten noorden van Antwerpen – Beginsel en beleid</i>	477
141		19.01.1995	L. Barbé	<i>Percelen onder hoogspanningslijnen – Bouw- en verkavelingsaan-vragen</i>	432
142	0	19.01.1995	R. Van Hooland	<i>Afwerking wegenisprojecten – Mobiliteits- en milieueffectrapport</i>	477
143		20.01.1995	M. Didden	<i>Ruimtelijke ordening – Woonwagens en woonwagenterreinen</i>	432
144	0	20.01.1995	M. Didden	<i>Bestendige deputatie als administratief rechtscollege inzake ruimte-lijke ordening en Vlarem – Beginsel en doeltreffendheid</i>	477
145	0	23.01.1995	P. Van Grem-bergen	<i>Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N60</i>	478
146	0	23.01.1995	R. Van Hooland	<i>Kruispunt Heuvelpoort Gent – Verkeersplein</i>	478
147	0	23.01.1995	J. De Roo	<i>Elektriciteitswerken arrondissement Gent-Eeklo – Planning</i>	478
148	0	23.01.1995	J. De Roo	<i>Fiets- en wandelpaden arrondissement Gent-Eeklo – Stand van zaken</i>	478
149	0	23.01.1995	J. De Roo	<i>Gemeentelijke infrastructuurwerken arrondissement Gent-Eeklo – Subsidiëringdossiers</i>	478
150	0	23.01.1995	P. Van Grem-bergen	<i>Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – Expresweg Roeselare-Tielt</i>	479
151	0	23.01.1995	P. Van Grem-bergen	<i>Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur Oost-Vlaanderen – N49</i>	479

152	0	23.01.1995	P. Van Grembergen	Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur N417	Oost-Vlaanderen –	479
153	0	23.01.1995	P. Van Grembergen	Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur N47	Oost-Vlaanderen –	479
154	0	23.01.1995	P. Van Grembergen	Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur N41/45	Oost-Vlaanderen –	479
155	0	23.01.1995	P. Van Grembergen	Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur N9	Oost-Vlaanderen –	480
156	0	23.01.1995	P. Van Grembergen	Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur N42	Oost-Vlaanderen –	480
157	0	23.01.1995	P. Van Grembergen	Bijsturing driejarenplan-wegeninfrastructuur El 7 Sint-Niklaas	Oost-Vlaanderen –	480
158	0	24.01.1995	M. Olivier	Kustdetectie – Nut, prijs en methode		480
159	0	24.01.1995	M. Olivier	Kustdetectie – Contract		480
160	0	24.01.1995	E. Van Vae- renbergh	Toepassing taalwetgeving – Sint-Genesius-Rode		481
161	0	25.01.1995	J. Gabriëls	Vastbenoemde politieagenten – Sollicitatie bij andere gemeente		481
162		25.01.1995	D. Vanpoucke	Gemeentelijke bestuurshandelingen – Motiveringsplicht		433
163	0	27.01.1995	E. Schuermans	N20 (Luikersteenweg) Hasselt – Riolering		481
164	0	27.01.1995	F. Van den Eynde	Toepassing taalwetgeving – Gent		481
165	0	27.01.1995	F. Ghesquière	Dijktrappen Oostende – Veiligheid		481
167	0	27.01.1995	H. Van Dien- deren	Reclameborden langs autosnelwegen – N49		481
168	0	27.01.1995	H. Van Dien- deren	Reclame langs gewestwegen – Beteugelingsbeleid		482
169	0	27.01.1995	E. Schuermans	Rekeningen openbare werken – Verwijlintresten		482
170	0	27.01.1995	E. Van Vae- renbergh	Toepassing taalwetgeving – Linkebeek		482
171	0	27.01.1995	E. Van Vae- renbergh	Aanleg Assesteenweg Ternat – Verkeershinder		482
179		03.02.1995	M.-J. Bauwen	Gewestplan Neerpelt-Bree – Herziening		434
202		10.02.1995	H. Van Dien- deren	Voorontwerp decreet stedenbouwkundige vergunningen – Stand van zaken		435

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

44	09.12.1994	M. Maertens	Taaltelefoon en Raad voor Taaladvies – Werking	463	
57	30.12.1994	P. Van Grembergen	Kunstpatrimonium – Geroofde kunstwerken	465	
69	12.01.1995	J. Decorte	Beursschouwburg Brussel – Tijdelijke sluiting	465	
71	0	16.01.1995	F. Van den Eynde	BRTN Ter Zake 19 december 1994 – Carrefour-item	482

76	o	24.01.1995	F. De Man	Regionale televisiezender Vlaams-Brabant – Samenstelling directie-comité	483
78		27.01.1995	P. Van Grembergen	BRTN TV-journaal – Objectiviteit	435
79		27.01.1995	L. Van Nieuwenhuysen	BRTN-journalisten – Franstalige vragen aan kandidaat-burgemeester Vlaamse gemeente	435
80	o	27.01.1995	P. Van Grembergen	Mediacampagne Nederlands in Brussel – Planning	483
82		01.02.1995	J. Geysels	De Nacht van het Lezen – Impact en kosten	436
83		02.02.1995	L. Van Nieuwenhuysen	TV-distributie Vlaams-Brabant – Nederlandstalige zenders	436

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

67		16.01.1995	X. Buisseret	Onderwijs hersen-gehandicapte kinderen – Domanmethode	436
68		16.01.1995	F. Van den Eynde	Onderwijsakkoord met China – Mensenrechten	466
71		20.01.1995	B. Vandendriessche	Deeltijdse terbeschikkingstelling voorafgaand aan rustpensioen – Werkgelegenheid	437
72	o	23.01.1995	J. Tavemier	Plage-uren onderwijs – Praktische toepassing	483
73		23.01.1995	J. Tavemier	Tuchtsanctie onderwijspersoneel – Beroep	467
74		23.01.1995	J. Tavemier	Terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden – Wachtgeld	467
75		23.01.1995	J. Tavemier	Onderwijsinspectie – Openbaarheid verslag	468
76		23.01.1995	J. Tavemier	Onderwijspersoneel in BSD – Bijzondere maatregelen	438
77		23.01.1995	J. Tavemier	Vastbenoemd onderwijspersoneel – Lichamelijke geschiktheid	438
78		23.01.1995	J. Tavemier	Leerkrachten kunst KSO – Bekwaamheidsbewijzen	439
79		23.01.1995	J. Tavemier	Terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden – Wettigheid	439
80		23.01.1995	J. Tavemier	Cumulatieregeling – Pro rata-toepassing	468
81		23.01.1995	J. Tavemier	Afwezigheid wegens ziekte onderwijspersoneel – Medisch geheim	440
82		23.01.1995	J. Tavemier	Berekening wachtgeld – Controlemogelijkheid	468
83		23.01.1995	J. Tavemier	Vervoerkosten onderwijspersoneel – Terugbetaling	440
84		23.01.1995	J. Tavemier	Terugvorderingen – Werkwijze	441
85		23.01.1995	J. Tavemier	Tijdelijke leerkrachten – Berekening uitgestelde bezoldiging	441
86		23.01.1995	L. Standaert	Controle leerplicht – Werkwijze	442
87		23.01.1995	L. Standaert	Controle leerplicht – Brussel	442
89	o	24.01.1995	H. Schiltz	Onderwijsakkoord met China – Selectiecriteria	484
90		24.01.1995	M. Olivier	Gemeenschapsinternaten – Kostgeld	443
91		24.01.1995	F. Dewinter	Allochtone leerlingen – Evaluatie en taalgebruik	469
92		24.01.1995	M. Maertens	Open Universiteit – Stichting Open Hoger Onderwijs	443

93	24.01.1995	J. Eeman	<i>Werkingsstoelagen secundaire scholen – Terugbetaling</i>	445
94	27.01.1995	L. Standaert	<i>Vrije schooldagen – Beboete scholen</i>	445
95	0 27.01.1995	M. Maertens	<i>Onderwijsakkoord met Nederland – Harmonisering didactische vakterminologie</i>	484
96	27.01.1995	R. Van Hooland	<i>Levensbeschouwelijke vakken – Vrijgestelde leerlingen</i>	446
97	01.02.1995	R. Van Cleuvenbergen	<i>Diversificatieproject studiekeuze meisjes – Lijst scholen</i>	446
99	02.02.1995	G. Vanleenhove	<i>Terugvorderingen – Werkwijze</i>	447
101	02.02.1995	M. Olivier	<i>Dienstanciënniteit onderwijspersoneel – Legerdienstperiode</i>	448
103	03.02.1995	L. Standaert	<i>Lorgo-leden – Inzagerecht pedagogische dossiers</i>	448

J. SAUWENS, Minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

135	19.07.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse economische vertegenwoordigers – Samenwerkingsafspraken</i>	470
26	12.12.1994	L. Steenwegen	<i>Bouwen door de eeuwen heen – Actualisering</i>	470
37	30.12.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn – Tweektalige folders Zaventemse regio</i>	470
38	30.12.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDBH – Aanwerving ambtenaren-begeleiders van Vlaamse economische vertegenwoordigers</i>	471
41	30.12.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Handelsattachés – Overname lokale medewerkers na regionalisering</i>	471
42	30.12.1994	L. Maximus	<i>Voetgangersbrug Rumst-Mechelen- Willebroek – Negatief advies Commissie voor Monumenten en Landschappen</i>	471
43	30.12.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kasteel d'Urseel – Verkoop</i>	472
50	11.01.1995	L. Barbé	<i>Bronbossen Vlaamse Ardennen – Beleid</i>	472
52	11.01.1995	M. Van der Poorten	<i>Tewerkgestelde en gesubsidieerde contractuelen – Departementaal</i>	473
53	11.01.1995	L. Steenwegen	<i>Monumenten en Landschappen – Wetenschappelijk onderzoek</i>	473
55	19.01.1995	F. Ghesquière	<i>Luchthaven Oostende – Opleving en werkgelegenheid</i>	473
56	0 24.01.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Brusselse taxi's in Zaventem – Taalkennis chauffeurs</i>	484
57	0 27.01.1995	L. Steenwegen	<i>Instandhouding beschermde gebouwen – Inpaktechniek</i>	484
58	0 27.01.1995	L. Steenwegen	<i>Overdracht federale monumenten – Stand van zaken</i>	485
59	27.01.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gebouwen Vlaamse Gemeenschap Brussel – Leegstand</i>	449

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

24	11.01.1995	M. Van der Poorten	<i>Tewerkgestelde en gesubsidieerde contractuelen – Departementaal</i>	474
----	------------	---------------------------	--	-----

25	11.01.1995	J. Gabriëls	<i>OCMW – Registratieproblemen</i>	475
28	20.01.1995	M. Didden	<i>Volksgezondheid – Woonwagewoners</i>	449
29	25.01.1995	J. Vandeunen	<i>Centra voor ambulante en residentiële welzijnswerk – Gecombineerde erkenning</i>	450
30	0 27.01.1995	J. Timmerman	<i>Concordantie OCMW-wetgeving en gemeentewet – Kandidatenlijst raad voor maatschappelijk welzijn</i>	485
35	03.02.1995	F. Dewinter	<i>Doping – Lijsten</i>	450

L. PEETERS, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

8	25.11.1994	H. Brouns	<i>Invoegbedrijven – Subsidiëring</i>	476
19	16.01.1995	E. Beysen	<i>Subregionale tewerkstellingscomités – Vertegenwoordiging Vlaamse regering</i>	450
24	23.01.1995	R. Van Hooiand	<i>Selectie-, wervings- en outplacementbureaus – Erkenningen</i>	452
26	01.02.1995	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDA B – Engelse personeelsadvertentie</i>	454